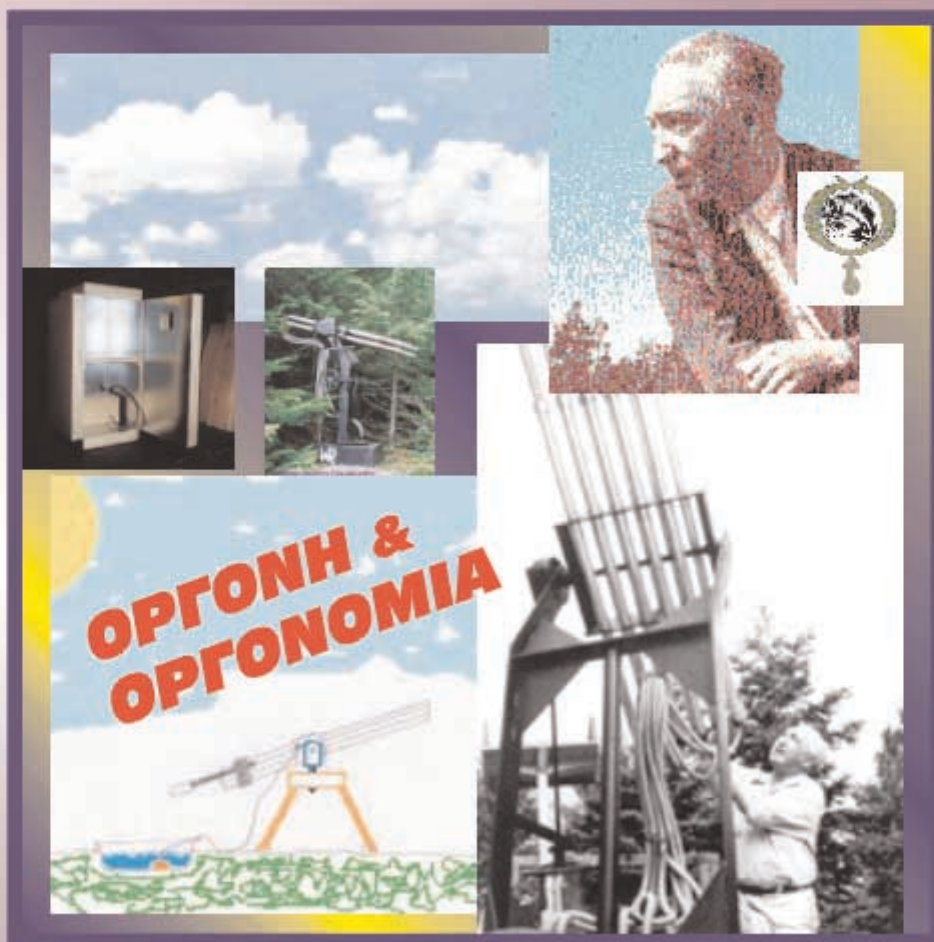

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001, ΤΕΥΧΟΣ 24

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδάνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰατίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναὴλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοδία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Λεμεσὸς, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς –
Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττική. Τηλ.: 6082271 Fax: 6082219, <http://users.hellasnet.gr/panelppv>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρναί, τηλ. 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλική συμβολή σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μέ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μέ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττικὴ) ἢ μέ τραπεζικὴ ἐπιταγή
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γράμμα τῆς Π.Ε.Γ. πρὸς γονεῖς πού τὰ παιδιά τους ἔχουν πέσει θύματα κάποιας σύγχρονης νεοφαναοῦς αἵρεσης ἢ παραθρησκευτικῆς ὁμάδας	2
Ὅταν οἱ ψευδοπροφήτες διαφεύδονται, τοῦ Πρωτοπρ. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ	3
Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεδίζοπούλου (†)	7
Θεοεγκατάλειψη ἢ πορεία στήν ἔρημο, Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδῶνη	9
«Ἑλληνοχριστιανισμός» καί θεογνωσία, τοῦ Ἀρχιμ. π. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου	10
Ἡ Ὀργονομία τοῦ Βίλχελμ Ράιχ, τοῦ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη	11
«Ἐλαφρά ψυχοναρκοτικά», τοῦ Ἀθανασίου Νεοφωτίστου	16
Ἡ τελευταία ἀγωνία, τοῦ Βησσαρίωνα Ν. Μπακόλα	18
Σκέψεις περί ἀλάθητου εὐρωπαϊοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς	20
«Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι», τοῦ Frank Schaeffer	22
«Ὀλίγον ἁμαρτία», τῆς κ. Ἄννας Μπουροδάκου	24
Εἰδήσεις - Σχόλια:	
Ἡ ἀχαριστία μερικῶν νεοελλήνων (ὀλίγων εὐτυχῶς)	26
Ἀνακοινωθέν τῆς Π.Ε.Γ. γιά τόν Πάπα	27
Χρέος εὐγνωμοσύνης	28
Μᾶς «κυβερνοῦν» τά ἀστρα	28
Ἡ Αὐστρία γιά τίς αἰρέσεις	29
Μουσική Heavy-Metal. Προσηλυτισμός στόν Σατανισμό; (Πῶς γίνεται τό πέρασμα)	30
Γιατί δέν φεύγουν;	32
Πρακτικός ὁδηγός γιά τήν οἰκογένεια	33
Μέτρα κατά τῶν αἰρέσεων	33
Διονύσης Δώριζας	34
Γιά νά μὴν ξεχνιώμαστε	35
Εἰδήσεις ἐν συντομία	36
Ἐπιστολές:	
Σάι Μπάμπα: Μιά ψευδοθρησκευτική παγίδα	38
Ἀπό τό «πιζρό, γλυκό»	38
Κάρτες ὀθόνης: Prophet, Viper, Phantom, Voodoo;	39
«Προσωποκεντρική Προσέγγιση» καί «Σχεσιοδυναμική»	40

TABLE OF CONTENTS

<i>A letter from P.E.G. towards parents who's children are victims of a destructive cult</i>	2
<i>When pseudoprophets are lying to themselves, by Rev. Kyriakos Tsouros</i>	3
<i>Astrology from the Orthodox Perspective, by Father Antonios Alevizopoulos (†)</i>	7
<i>Gods abandonment or walking through the desert, by Archimandrite Chrysostomos Maidonis</i>	9
<i>"Greekchristianity" and theognosy, by Archimandrite Varnavas Lambropoulos</i>	10
<i>The "Orgonomy" of Wilhelm Reich, by the monk Arsenios Vliagophitis</i>	11
<i>"Light psychonarcotics", by Athanasios Neophotistos</i>	16
<i>The latest anxiety, by Bissariona N. Bakola</i>	18
<i>Thoughts about an infallible european man, by Arhimandrite Jystinos Popovits</i>	20
<i>"The Orthodox, we are", by frank Schaeffer</i>	22
<i>"A bit of sin", by Mrs. Anna Bourdakou</i>	24
News - Comments:	
<i>Ingratitude of a few modern greeks (a small amount fortunately)</i>	26
<i>Announcement of P.E.G. concerning the Pope</i>	27
<i>Debt of gratitude</i>	28
<i>The stars are "ruling" us</i>	28
<i>Austria about sects</i>	29
<i>Heavy-Metal Music. Proselytism to Satanism? (How does the passing work?)</i>	30
<i>Why don't they go away?</i>	32
<i>Practical guide for the family</i>	33
<i>Measures against the sects</i>	33
<i>Dionysios Dorizas</i>	34
<i>We should not forget</i>	35
<i>News in brief</i>	36
Letters:	
<i>Sai Baba: A pseudoreligious trap</i>	38
<i>From the "bitter, sweet"</i>	38
<i>Video cards: Prophet, Viper, Phantom, Voodoo?</i>	39
<i>"Person-centered approach" and "relation-dynamics"</i>	40

ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ Π.Ε.Γ. ΠΡΟΣ ΓΟΝΕΙΣ ΠΟΥ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΠΕΣΕΙ ΘΥΜΑΤΑ ΚΑΠΟΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ ΑΙΡΕΣΗΣ Ή ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

Άγαπητοί γονεῖς

Ἡ Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων ἔχει πολλές φορές ἐκφράσει τή συμπάθειά της καί τήν ἀγανάκτησή της γιά τό δράμα πού ἀντιμετωπίζετε, ὅταν ἓνα νεαρό μέλος τῆς οἰκογενείας σας ἔχει ἐμπλακεῖ σέ μία νέα κίνηση ἀπ' αὐτές πού ὀνομάζονται διεθνῶς «θηρηκεῖες νεότητος» κι ἔχει ἀποκοπεῖ ἀπό τήν οἰκογένειά σας.

Ζοῦμε τίς τραγικές καταστάσεις πού διώνετε, ὅταν τά παιδιά σας ἐγκαταλείπουν τίς σπουδές ἢ τήν καριέρα τους κι ἀκολουθοῦν δρόμους πού συντελοῦν στήν ἀπώλειά τους, ψυχική καί σωματική. Γι' αὐτό προσπαθοῦμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις, ὄχι μόνο νά σᾶς συμπαρασταθοῦμε, ἀλλά καί νά ἐνημερώσουμε μέ κάθε τρόπο φορεῖς καί ἡγήτορες πού εἶναι ὑπεύθυνοι γιά τή λήψη καί ἐκτέλεση ἀποφάσεων καί νά τοὺς ἐπισημάνουμε τίς εὐθύνες τους γιά ὅσα συμβαίνουν στή χώρα μας, πού ἔχει καταντήσει ξέφραγο ἀμπέλι καί «παράδεισος» ὄλων τῶν ὀλοκληρωτικῶν κοσμοθεωριακῶν κινήσεων τῆς ἐποχῆς μας.

Τίς τελευταῖες ἡμέρες ζήσαμε πολλές τραγικές περιπτώσεις γονέων καί παιδιῶν πού μᾶς συγκλόνισαν κυριολεκτικά. Δυστυχῶς, ὅπως εἶπαμε καί στό προηγούμενο γράμμα μας, οἱ περιπτώσεις αὐτές δέν «φωναρίζουν» καί δέν προκαλοῦν τοὺς προβολεῖς τῆς εὐρείας δημοσιότητας παρά μόνον ὅταν θά ἔχουμε κάποια φαινόμενα ὁμαδικῆς «αὐτοκτονίας» ἢ ἐκτελέσεων.

Μιά τραγική μητέρα μᾶς ἀνέφερε τήν περιπέτεια τῆς κόρης της πού θρῖσκειται σέ ξένη χώρα, χαμένη σέ κοινόδιο φρικτῆς ὀλοκληρωτικῆς ὀργάνωσης. Προσπαθεῖ ἡ κόρη μέ συνομηθικό τρόπο πού ἀποκαλύπτει τό μέγεθος τοῦ φόβου της, νά ξεφύγει ἀπό τά δίχτυα τῆς ὀργάνωσης, ἀλλά αὐτό ὅπως δείχνουν τά γεγονότα εἶναι πράγμα δυσκολότατο. Μέσω μᾶς φίλης της, πού δέν ἀποκαλύπτει τό ὄνομά της, ζητάει ἀπό τή

μητέρα της κάποια χρήματα γιά νά μπορέσει νά δραπετεύσει, νά κρυφτεῖ κάπου, ὥσπου νά αισθανθεῖ ἀσφαλῆ στήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας της καί τῶν δικῶν της. Γνωρίζει ἀσφαλῶς τό νεαρὸ ἄτομο «τό δυναμικό σχέδιο ἀποκατάστασης» πού ἐφαρμόζει ἡ ὁμάδα της καί πού εἶναι οἱ πρακτικές ἐπαναφορᾶς τῶν μελῶν πού ἔχουν «παρεκτραπεῖ». Αὐτά τά προγράμματα τοῦ «Δυναμικοῦ Σχεδίου Ἀποκατάστασης» ὑποβάλλουν τοὺς ἐξαναγκασμένους συμμετέχοντες («παρεκτραπέντας»), μέσω εἰδικῶν συστημάτων, σέ ἐξουθενωτική σωματική τιμωρία, προκαλοῦν «οἰκειοθελεῖς ἐξομολογήσεις», κοινωνική ἀπομόνωση, ἐπιβάλλουν σκληρὴ ἐργασία καί ἐντατικὴ σπουδὴ τοῦ δόγματος. Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν μέρος τῶν προσπαθειῶν τῆς ὁμάδας γὰ τήν ἀνάκτηση τῆς ιδεολογίας ἀπό μέρους τῶν μελῶν πού θέλουν νά ἀποδράσουν. Ἡ ἐμπειρία αὐτῶν πού μετέχουν στοὺς περιορισμοὺς, συνδυασμένη μέ τά μέσα φυσικῆς κακομεταχείρισης, τῆς ἐντατικῆς ιδεολογικῆς σπουδῆς καί τίς ἐπιβαλλόμενες ὁμολογίες, καθὼς καί ἡ εὐρεία διάδοση μέσα στήν ὁμάδα τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, δημιουργοῦν ἀφόρητες καταστάσεις φοβίας καί καθιστοῦν ἀδύνατη κάθε προσπάθεια ἀπεγκλωβισμοῦ, ἂν δέν ἐπέμβουν ἀπὸ ἔξω δυνάμεις κοινωνικές καί πολιτικές πού μποροῦν νά προσφέρουν βοήθεια.

Άγαπητοί γονεῖς

Ἐλάτε νά ἐνώσουμε μαζί τίς δυνάμεις μας καί νά προσπαθήσουμε μέ συνεχῆ ἐνημέρωση νά βοηθήσουμε τά μέλη τῆς οἰκογενείας σας, πού θρῖσκονται στήν πλάνη καί τήν αἵρεση, νά ἐπανέλθουν καί νά ἐπανενταχθοῦν στήν οἰκογένειά σας, στήν κοινωνία καί στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Εἶναι βέβαιο ὅτι ἔτσι ἡ φωνή μας θά γίνεαι πιὸ δυνατὴ καί θά ἀκουστεῖ ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους ἐκείνους πού πρέπει νά καταλάβουν ὅτι εἶναι

ΟΤΑΝ ΟΙ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ

τοῦ Πρωτοπρ. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἵρέσεων.

Δέν εἶναι μόνο ἡ "χιλιετία", τό περίφημο "Millenium", πού ἔδωσε ἀφορμή γιά "προφητεῖες" καί "προβλέψεις" σέ μάγους καί ἀστρολόγους, μέντιουμ καί μελλοντολόγους. Καί στίς προηγούμενες ἀλλαγές τῶν αἰώνων παρουσιάζονταν τέτοια φαινόμενα. Ὅμως αὐτή τή φορά κυριάρχησε ἡ ὑστερία καί ὁ πανικός.

Ἀσφαλῶς, τώρα πού ὅλα πέρασαν καί μῆκαμε γιά τά καλά στό 2001, οἱ λογαριασμοί καί οἱ "σοδεῖς" τῶν διαφόρων ψευδοπροφητῶν δέν θά εἶναι γι' αὐτούς καθόλου εὐχάριστα. Καί εἶναι βέβαιο ὅτι γιά λίγο θά ἔχουν ἀπώλειες, θά χάσουν ὀπαδούς ἀπογοητευμένους, θά προκαλέσουν ἴσως τήν ὀργή ὄλων ἐκείνων πού "στήριξαν τίς ἐλπίδες" τους σ' αὐτούς ἢ πού ἐξαπατήθηκαν μέσα στήν ἀγνοιά τους. Ὅμως, γνωρίζουν καλά ὅλοι αὐτοί οἱ "ἔμποροι ἐλπίδας" ὅτι "κάθε πα-

νηγύρι κρατᾶ τρεῖς μέρες" καί ὅτι οἱ ἄνθρωποι γρήγορα ξεχνοῦν καί εὐκόλα ξεγελοῦνται. Ἔτσι εἶναι σίγουροι ὅτι οἱ ὀπαδοί τους καί οἱ "πελάτες" τους θά ξαναγυρίσουν ἢ θά παρουσιαστοῦν ἄλλοι καινούργιοι, ἀνυποψίαστοι γιά τίς μελετημένες μεθοδεύσεις αὐτῶν τῶν πλάνων.

Ἐδῶ δέν θά ἀσχοληθοῦμε μέ τούς ἀστρολόγους καί τούς διαφόρους πλασιέδες τῶν ιδεῶν τῆς "Νέας Ἐποχῆς". Μ' αὐτό θά ἀσχοληθοῦμε ἄλλοτε. Σ' αὐτό τό σύντομο ἄρθρο μας θά περιοριστοῦμε στούς γνωστούς **σύγχρονους ψευδοπροφήτες**, οἱ ὁποῖοι μάλιστα προπαγανδίζουν τίς πλάνες τους κάτω ἀπό βαρύγδουπους χριστιανικούς τίτλους. Κι αὐτοί βρῖσκονται σέ πολλούς καί διαφορετικούς χώρους. Μελετοῦν δῆθεν τά ἐσχατολογικά κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί προβλέπουν "μέ σιγουριά" τήν πραγματοποίηση

καί δική τους εὐθύνη ἢ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματός σας.

Ἐλάτε νά συμπροσευχηθοῦμε καί νά παρακαλέσωμε ὅλοι μαζί τόν Κύριο νά φωτίσει τούς ἰθύνοντες νά λάβουν μέτρα καί νά προστατεύσουν πολίτες ἀπό τήν ἠθική καί ὑλική ἐκμετάλλευση πού ὑφίστανται.

Ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι αὐτή ἡ συμπόρευση κάνει πολλές φορές θαύματα. Ἦρθαν γονεῖς κοντά μας, πονεμένοι κι ἔμειναν μαζί μας, μετέχοντες στήν ἐνημέρωση, στή λατρευτική καί μυστηριακή ζωή, στίς προσκυνηματικές ἐπισκέψεις κ.λ.π. καί κάποια στιγμή ἢ χάρις τοῦ Κυρίου ἐνήργησε κι ἄνοιξε ἕνα παραθυράκι καί τό πουλάκι πέταξε καί βρέθηκε στήν ἀγκαλιά τους καί στήν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔλεγε κάποτε ὁ π. Δανιήλ, ὅτι τόσες προσευχές, τόσα δάκρυα, τόσες ἀγρυπνίες καί γονυκλισίες δέν θά μποροῦσαν νά μὴν εἰσακουστοῦν ἀπό τόν Κύριο. Καί τό παιδί τῆς οἰκογένειας

στήν ὁποία ἀναφέρονταν, ἐγκατέλειψε κάποια στιγμή τήν αἵρεση τῶν νεοπεντηκοστιανῶν στήν ὁποία εἶχε ἐνταχθεῖ καί ἐπανῆλθε στήν Ὁρθόδοξη πίστη.

Σᾶς περιμένουμε. Ἐλάτε μία Κυριακή στό Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως πού λειτουργεῖ στό Ἐνοριακό Κέντρο Ἁγίας Παρασκευῆς ὁδός Ἀποστόλου Παύλου 10 (11.15-13.00μ.μ.). Στό σεμινάριο αὐτό στά πλαίσια πραγματικῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας θά βρεῖτε ἀδελφούς πρόθυμοις νά σᾶς συμπαρασταθοῦν κι ὅλοι μαζί θά διαπιστώσουμε ὅτι ὑπάρχει νόημα στή ζωή ὅταν μάθουμε περισσότερο γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί ἀκόμη ὅτι ὑπάρχει ἐλπίδα καί στίς πιό δύσκολες καταστάσεις.

Εὐχόμαστε ὁ Θεός νά σᾶς χαρίζει ὑπομονή καί ἡ εὐλογία Του καί τό ἔλεός Του νά μᾶς συνοδεύει πάντοτε.

Μέ πολλή ἀγάπη ἡ Π.Ε.Γ.

στις μέρες μας τῶν ἐσχατολογικῶν γεγονότων. Δέν μιλοῦν ἀπλῶς γιά τά "σημεῖα τῶν καιρῶν". Αὐτό δέν πιάνει εὐκόλα, δέν φοβίζει οὔτε ἐντυπωσιάζει τόσο πολύ ὅσο τούς χρειάζεται. Ἐτσι προχωροῦν στά μέγιστα γεγονότα τῶν ἐσχάτων: στήν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου μέ τό δυσώνυμο 666, στόν Ἀρμαγεδώνα, στήν "ἀρπαγή", στήν Β' Παρουσία, στά "ὄραματα", στίς "προφητεῖες" πού δῆθεν ἐξήγγειλαν πρὶν ἀπό χρόνια **μελοντολόγοι καί "ὄραματίστριες"**. Καί δυστυχῶς τέτοια φαινόμενα δέν τά συναντᾶμε μόνον στοὺς χώρους τῶν Χιλιαστῶν ἢ τῶν Πεντηκοστιανῶν ἢ τῶν παντός εἶδους "Ἀνησυχούντων Χριστιανῶν", ἀλλά καί σέ δῆθεν Ὀρθόδοξες κινήσεις τούς λεγόμενους "**Φωτισμένους**", πού παίρνουν, λένε, "μηνύματα ἀπό τὴν Παναγία" κάθε βράδυ μετά τὰ μεσάνυχτα ἢ καί ἀπό τόν Χριστό τόν ἴδιο καμμιὰ φορά, καί πού τά γράφουν στό δέρμα τους ἢ σέ φυλλάδες μέ περιεχόμενο μὴ σοβαρό, ἐνίοτε δέ καί προσβλητικό γιά τὰ ἱερά πρόσωπα τῆς Πίστεώς μας.

Σύμφωνα, λοιπόν, μ' ὅλους αὐτούς, πρὶν κλείσει ὁ αἰώνας μας, ἔγινε τό 1914 (ὅπως λένε οἱ Χιλιαστές) ἢ θά γινόταν μέσα στό 1999 (ὑπάρχουν πολλοί πού τό ὑπεστήριξαν αὐτό) ἢ Δευτέρα Παρουσία. Θά ἐρχόταν, λένε, ἢ ἦταν ἤδη παρῶν ὁ Ἀντίχριστος, μιά καί ἀπό τό 1986 "σφραγίζει παντοῦ", κατ' αὐτούς. Θά εἶχε συμβεῖ ὁ "Ἀρμαγεδώνας" τό 1975, πλημμυρίζοντας στό αἶμα ὅλον τόν "δῆθεν χριστιανικό κόσμο", ἔλεγαν οἱ Χιλιαστές. Θά ἐρχόταν ὁ Χριστός, τό 1992 ἢ τό 1994, γιά "ν' ἀρπάξει" τούς "δικούς του", ὥστε νά γλιτώσουν ἀπό τὴν "μεγάλη θλίψη" πού θά πραγματοποιιοῦταν μέ τὴν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου, ἔλεγαν οἱ Πεντηκοστιανοί.

Ἄς ἔλθωμε ὅμως σέ μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα ἀπό δύο μόνον "**ψευδοπροφήτες**": ἀπό τούς **Χιλιαστές ἢ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά"** καί ἀπό τίς ποικίλες ομάδες τῶν λεγομένων **Πεντηκοστιανῶν**.

α. Χιλιαστές

1. Βασικό δόγμα τῶν "**μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά**" εἶναι ὅτι τό **1914** ἔγινε ἡ **παρουσία τοῦ Κυρίου** καί ἡ πλήρης ἐγκαθίδρυσις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. ("Ἄς μὴ μποῦμε στίς λεπτομέρειες ἂν

αὐτή ἔγινε στή γῆ, ὅπως ἔλεγαν παλαιότερα, ἢ στόν οὐρανό, ὅπως λένε τώρα. Αὐτό δέν ἔχει τόση σημασία). Δηλαδή ἔγινε, κατ' αὐτούς, τό πῶς σημαντικό ἐσχατολογικό γεγονός, ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποία ὅμως δέν πῆρε εἶδηση ὁ κόσμος, οὔτε εἶδε "πᾶς ὀφθαλμός" (Ἀποκ. α' 7). Τότε θά ἔπρεπε νά "ἀνατραποῦν πᾶσαι αἱ ἀνθρώπιναι κυβερνήσεις" παραδίδοντας τὴν ἐξουσία στόν Βασιλέα Χριστόν (Γραφικαί Μελέται τ. Β', σελ. 112, 85, 251). Βεβαίως, ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι "περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καί τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν" (Ματθ. κδ' 36).

2. Ἡ ἐταιρία "Σκοπιά" εἶχε καί μιὰ ἄλλη τρομακτική "**προφητεία**" γιά τό **1975**, μέ τὴν ὁποία φοβέριζε γιά δεκάδες χρόνια τούς δύστυχους ὁπαδούς της, ἐφαρμόζοντας πάνω τους "πνευματικό βιασμό", ὥστε νά διακινοῦν τὰ "προϊόντα" καί νά αὐξάνουν τίς "μετοχές" της. Τότε, ἔλεγε, θά εἶχαν συμπληρωθεῖ τὰ "**6000 χρόνια τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας**", θά εἶχε "παρέλθῃ" ἡ "γενεά" (δηλαδή θά εἶχαν πεθάνει ὅλοι ὅσοι εἶχαν δεῖ τόν Χριστόν τό 1914) καί θά ἐλάμβανε χώρα ἡ τρομερὴ "**μάχη τοῦ Ἀρμαγεδώνα**", δηλαδή τό τέλος τοῦ κόσμου (Σκοπιά 8-4-'67 καί 15-11-'67). Καί αὐτοί, οἱ "**μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά**", θά ἐκδήλωναν τότε "τίς θεοειδεῖς ιδιότητές" τους, πού θά τούς "καταστήσουν ἱκανούς", "**νά πλύνουν τούς πόδας των στό αἶμα τῶν ἐχθρῶν των**" (Σκοπιά 1968, σελ. 83).

Στὴ "Σκοπιά" τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1970, σελ. 465 ἔγραφε ἡ ἐταιρία ὅτι "εἶναι σαφές ὅτι ὁ καιρός πού ἀπομένει ἔχει μειωθεῖ, μέ μόλις ἔξι περίπου χρόνια πού ἀπομένουν ὡς τό τέλος τῶν 6000 ἐτῶν τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας". Καί τό 1971 στή σελίδα 284, μέ ἓνα σωρό λογαριασμούς, βεβαίως καί πάλι ὅτι τό φθινόπωρο τοῦ 1975 θά ἔλγῃ ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία, μέ μιὰ ἀπόκλιση "ἴσως νά περιλαμβάνῃ μόνο μιὰ διαφορά ἐβδομάδων ἢ μηνῶν, ὄχι ἐτῶν".

Δυστυχῶς, γι' αὐτούς, τό 1975 πέρασε πρὶν 26 χρόνια καί τὰ πόδια τῶν χιλιαστῶν ... ἔμειναν ἀπλυτα. Τώρα, λένε, ψάχνουν νά βροῦν πόσα χρόνια χωρίζουν τὴν δημιουργία τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τῆς Εὔας, μήπως κι ἐκεῖ ἔγινε τό λάθος. Πάντως, ὁ αἰώνας καί ἡ "γενεά" πέρασαν καί

οὔτε τόν Ἀρμαγεδώνα εἶδαμε οὔτε τόν Βασιλέα Χριστόν εἶδε "πᾶς ὀφθαλμός" "ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ"... Ὁ στόχος πάντως ἐπετεύχθη. Οἱ μετοχές καί τὰ κεφάλαια τῆς ἐταιρίας αὐξήθηκαν ἐντυπωσιακά, μιά καί τότε ὀλόκληρες περιουσίες πωλήθηκαν καί ἀφιερώθηκαν στόν "Ἰεχωβά", δηλαδή στήν ἐταιρία, χωρίς τὰ ἄβουλα θύματά της νά διερωτηθοῦν: μά, ἀφοῦ τελειώνει αὐτό τό "πονηρό σύστημα" καί μαζί του ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, τί θέλει ἡ "Σκοπιά" καί μαζεύει ὅλες αὐτές τίς ἀμύθητες περιουσίες γιά τόν ἑαυτό της;

3. Ἄς ὀλοκληρώσουμε ὅμως τήν ἀναφορά μας στίς ψευδοπροφητείες τῆς "Σκοπιᾶς" μέ μιά πληροφορία γιά τό 1925, τήν ὁποία δέν γνωρίζουν οἱ σημερινοί Χιλιαστές. Ὁχι μόνον γιατί δέν τούς τήν θυμίζει τό σημερινό "κυβερνῶν σῶμα" δηλαδή οἱ ἀρχηγοί τους στό Μπροῦκλιν, ἀλλά καί διότι ἐφρόντισε ἐν τῷ μεταξύ ὁ "ἄγωγός τοῦ Θεοῦ" νά τήν καλύψει μέ μεταγενέστερα διαστρεβλωμένα κείμενα.

Τί ἔλεγαν, λοιπόν, οἱ χιλιαστές γιά τό 1925; "Ὅτι τότε ἐπρόκειτο νά ἀναστηθοῦν οἱ ἄρχοντες" δηλαδή οἱ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Δαβίδ, Δανιήλ καί "νά ἀναλάβωσι τήν διεύθυνση τῶν ὑποθέσεων τῆς γῆς" μέ πρωτεύουσα τήν Ἱερουσαλήμ. "Μέ τούς τελείους τότε Ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς... ὁ Ἀβραάμ θά διευθύνῃ τās ὑποθέσεις τῆς γῆς ἐκ τοῦ ὄρους Σιών" (Ἡ ἐπιθυμητή Κυβέρνηση, σελ. 33). Βέβαια τό 1925 εἶναι πλέον ξεχασμένο μαζί μέ τήν ψευδοπροφητεία τῆς "Σκοπιᾶς" γι' αὐτό. Τά θύματά της οὔτε κἀν ὑποπτεύονται, ὅτι γιά ἀρκετά χρόνια τούς σερβίριζε καί αὐτή τήν ψευδοπροφητεία σάν "θεϊκή διδασκαλία". Αὐτό βέβαια οἱ σημερινοί χιλιαστές δέν τό γνωρίζουν, θά σᾶς ποῦν ὅτι εἶναι συκοφαντίες.

Μετά ἀπό ὅλες αὐτές τίς παταγώδεις διαψεύσεις τους τί θά κάνουν τώρα οἱ διάφοροι ψευδοπροφήτες τῶν αἰρετικῶν χριστιανικῶν καί παραχριστιανικῶν ὁμάδων; Μήπως θά ζητήσουν συγγνώμη ἀπό τὰ θύματά τους; Μήπως θά ὁμολογήσουν τήν πλάνη τους καί θά μετανοήσουν; Μήπως θά διαλυθοῦν; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἀπλῶς, θά ἀνασυνταχθοῦν καί θά προχωρήσουν ἀκάθεκτοι πρὸς ἄγρην νέων θυμάτων μέ "ρεπουσαρισμένες" τίς παλιές ψευδοδιδασκαλίες τους ἢ μέ τό λανσάρισμα νέων, μοντέρνων πιό ἀποτε-

λεσματικῶν γιά τήν προώθηση τῶν συμφερόντων τους, προσαρμοσμένων στίς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου μάρκετινγκ. Κάποιο ἄλλο "δόγμα" θά "σκαρφιστοῦν", κάποια ἄλλη χρονολογία θά ἐφεύρουν. Τούς εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο, γιατί πρέπει τὰ θύματα νά φοβοῦνται, νά συσπειρώνονται γύρω τους καί νά δουλεύουν γι' αὐτούς. Ἀλλοιῶς θά τὰ χάσουν. Καί τότε ἡ ἐκδοτική ἐταιρία "Σκοπιά" πῶς θά ἐξασφαλίσει τήν διακίνηση τῶν προϊόντων της, τήν ὁποία ταυτίζει μέ τήν "ἀγνή λατρεία";

6. Πεντηκοστιανοί

Ὁλόκληρο "δόγμα" στήθηκε σέ ὅλες τίς Πεντηκοστιανές ὁμάδες γιά τήν "δεκαετία" τοῦ '90. **"Δυὸ μεγάλα γεγονότα πρόκειται νά γίνουν μέσα σ' αὐτήν τήν δεκαετία"** ἔγραφε ἡ "Ἑλληνική Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς" στήν ἐφημερίδα της **"Χριστιανισμός"** (καί ὁμώνυμος ραδιοφωνικός σταθμός) τήν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1991: **"Τό πρῶτον εἶναι ἡ ἀρπαγή τῆς ἐκκλησίας, ἕνα γεγονός ὑψίστης σημασίας ... τό δεύτερο γεγονός ..... ὁ ἐρχομός τοῦ Ἀντιχρίστου** θά ἐκδηλωθῆ μετά τήν ἀρπαγή τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ὁποίου ἡ κυριαρχία θά διαρκέσῃ ἐπτά ἔτη. Μιά ἐπταετία φοβερῆ πού θά γίνουν συγκλονιστικά γεγονότα μεταξύ τῶν ὁποίων θά εἶναι καί ὁ **τρίτος παγκόσμιος πόλεμος** (Ἀποκ. θ' 17)". Στή συνέχεια θά γίνῃ **τό χάραγμα μέ τό 666**. Γι' αὐτό "ἐάν δέν θέλουμε νά ὑποστοῦμε τίς συνέπειες τῆς ἐπταετίας τοῦ ἀντιχρίστου, πρέπει νά ἐτοιμαστοῦμε νά λάβουμε μέρος εἰς τήν ἀρπαγή τῆς Ἐκκλησίας" (ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Αὐτά ἔλεγαν οἱ Πεντηκοστιανοί τό 1991. "Προφητείες" γιά τρομακτικά γεγονότα: **"Πρῶτον"**: ἡ "ἀρπαγή" δηλαδή ὅτι θά ἔλθῃ ὁ Χριστός, πρὶν ἀπό τόν Ἀντίχριστο (καί ὄχι μετά ὅπως μᾶς προφητεύει ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου) γιά ν' ἀρπάξῃ τούς δικούς Του, ὥστε νά μὴν ὑποφέρουν στήν ἐποχή τοῦ Ἀντιχρίστου **"δεύτερον"**: θά ἔλθῃ μετά ὁ Ἀντίχριστος γιά μιά **"ἐπταετία φοβερῆ"**. **"τρίτον"**: θά γίνῃ ὁ 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος. **"Τέταρτον"**: γι' αὐτό "πρέπει νά ἐτοιμαστοῦμε νά λάβουμε μέρος εἰς τήν ἀρπαγή τῆς ἐκκλησίας".

Ἄν ὅλα αὐτά δέν εἶναι στιγνός ἐκφοβισμός, πνευματικός βιασμός, ψυχολογική πίεση, ἐγκλωβισμός θυμάτων, ἐκμετάλλευση τῆς ἄγνοιας καί τῆς ἀγαθῆς προαίρεσης τῶν ἀφελῶν καί ἀνυποψίαστων ἀνθρώπων, τότε τί εἶναι; Ὁ φόβος κι ἐδῶ κρατᾶ περιθριγκωμένους τούς ὁπαδούς καί ὑπόσχεται τήν "σωτηρία" σέ ἄλλους ἀνυποψίαστους.

Ὅμως βρισκόμαστε ἤδη μέσα στό 2001. Ὁ Ἀντίχριστος ἔπρεπε ἤδη νά ἔχει ἔλθει. Ἐπρεπε ἀκόμη νά ἔχει ἐκδηλωθεῖ ὁ 3ος παγκόσμιος πόλεμος. Ὅμως **ΕΠΤΑ** χρόνια πρίν, δηλαδή γύρω στό 1993, ἔπρεπε ἤδη νά εἶχε γίνει ἡ "ΑΡΠΑ-ΓΗ". Ἡ προθεσμία ἔχει πλέον ἐκπνεύσει. Ἀπ' ὅ,τι προκύπτει ἀπό τά ληξιαρχεῖα δέν .... ἔχουν ἀρπαγεῖ, δηλαδή δέν ἔχουν φύγει γιά τούς οὐρανοὺς οἱ χιλιάδες τῶν Πεντηκοστανῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐγινε ἄραγε λάθος ἢ ὁ ψευδοπροφήτης γιά ἄλλη μιά φορά "ἐλάλησεν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου λόγον ... τόν ὅποιον ὁ Κύριος δέν ἐλάλησεν"; (Δευτερ. ιη' 22). Τί θά πεῖ τώρα στίς χιλιάδες τῶν ἐξαπατηθέντων καί διαψευθέντων ὁπαδῶν τῆς ἡ λεγομένη "Ἐλευθέρᾳ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Πεντηκοστῆς"; Πάντως οἱ ψευδοπροφῆτες δέν συνετίζονται ἀπό τίς διαψεύσεις των.

Συμπεράσματα:

α. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γιά τούς ψευδοπροφῆτες εἶναι ἀμείληκτος: "Ὁ προφήτης ὅμως ὅστις ἀσεβήσῃ καί λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου λόγον τόν ὅποιον ἐγώ δέν προσέταξα εἰς αὐτόν νά λαλήσῃ, ἢ ὅστις λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι ἄλλων θεῶν, ὁ

προφήτης ἐκεῖνος θέλει θανατωθῆ" (Δευτ. Ιη' 18).

β. Οἱ ψευδοχριστοί καί οἱ ψευδοπροφῆτες, σάν τά παράσιτα καί τά "τοιμπούρια", "ταξιδεύουν" μέσα στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας συνοδεύοντάς Την ἀπό τά πρῶτα τῆς δῆματα.

γ. Χαρακτηριστικό ὄλων αὐτῶν τῶν "ψευδοχριστων καί ψευδοπροφητῶν" εἶναι ἡ πολλή χρήση τῆς ἐσχατολογίας, κατά περίπτωσιν διαστρεβλωμένης καί προσαρμοσμένης στούς σκοπούς των καί ἡ χρήση τοῦ φόβου.

δ. Ὅμως ψυχές χάνονται, ἡ σύγχυση ἐξαπλώνεται, οἰκογένειες διαλύονται, παιδιά χάνουν τήν οἰκογενειακή θαλπωρή, τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καταρρακώνεται καί ὁ ἀθέμιτος προσηλυτισμός μετονομάζεται σέ "θρησκευτική ἐλευθερία".

ε. Εἶναι ἀποδεδειγμένο, ὅτι ἡ τύχη τῶν ψευδοπροφητῶν εἶναι προδιαγεγραμμένη. Ὁ λαός μας λέει: "ὁ ψεύτης καί ὁ κλέφτης τήν πρώτη μέρα χαίρεται". Ἡ Μόνη Ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἀπό τή μιά μεριά θά ἐξακολουθεῖ νά δέχεται πάνω στό Πανακῆρατο Σῶμα Τῆς τίς λυσσασμένες ἐπιθέσεις τῶν ποικιλωνύμων αἰρετικῶν. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως θά εἶναι ὁ Μάρτυρας τῶν ἀναπόφευκτων διαψεύσεων τῶν διαφόρων ψευδοπροφητῶν.

Πάντως ἓνα πράγμα εἶναι σίγουρο καί ἀναμφισβήτητο: ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ ψευδοπροφῆτες ἔχασαν τήν μοναδική γι' αὐτούς εὐκαιρία τοῦ 2000 καί μάλιστα τῶν τελευταίων δεκαετιῶν του καί εἶναι δύσκολο νά ξαναβροῦν τέτοια εὐκαιρία. Ἐκτός ... κι ἂν περιμένουν τήν ἐπόμενη χιλιετία, τό 3000 μ.Χ.

Προτροπή τῆς Σκοπιᾶς: «**Σκεφθῆτε! Εἶναι ἄραγε ἡ πίστις μας τόσο ἰσχυρή, ὥστε νά ριψοκινδυνεύσωμε τό νά κρεμασθοῦμε γιά ν' ἀποκτήσωμε τό τελευταῖο τεῦχος τῆς "Σκοπιᾶς";**» (Σκ. 1963, σ. 691).....

Ὅμως ὅταν «κρεμασθῆ» κανεῖς, προκειμένου νά ἀποκτήσῃ «τό τελευταῖο τεῦχος τῆς "Σκοπιᾶς"», θυσιάζεται γιά τίς κακοδοξίες καί σατανικές διδασκαλίες τοῦ Μπροῦκλιν. Ἀναφέρουμε ἓνα παράδειγμα:

Βασική διδασκαλία καί ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ «εὐαγγελίου», πού κήρυττε ἐπί πενήντα καί πλέον χρόνια ἡ «Σκοπιᾶ» ἦταν καί ὁ σιωνισμός, πού σήμερα χαρακτηρίζεται ἐπίσημα ἀπό τήν ἑταιρεία διαβολική διδασκαλία. Μέ τό νά ὑποχρεῶνι τούς ὁπαδούς τῆς νά προμηθεύονται αὐτά τά ἔντυπα μέ διαβολικές διδασκαλίες, ἔγινε αἰτία νά βασανιστοῦν ἀνύποπτα θύματα καί νά προτιμήσουν «νά κρεμασθοῦν», προκειμένου νά ἀποκτήσουν τά ἔντυπα. Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι δέν πέθαναν λόγω τῆς πίστεώς των καί τῆς ἀφοσιώσεώς των στό λόγο τοῦ Θεοῦ, δέν θυσιάστηκαν γιά τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἑταιρεία «Σκοπιᾶ» εἶναι ἔνοχη γιά τό αἷμα τους, γιατί τούς «ἔπεισε» πῶς πρόκειται γιά τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Τώρα ὅμως παραδέχεται πῶς αὐτό τό «εὐαγγέλιο» ἦταν ἀνάμικτο μέ διαβολικές διδασκαλίες!

(«Μιά Δικτατορία στό Μπροῦκλιν» - π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου σελ. 114-116).

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)

Ἀπόσπασμα ὁμιλίας του στό Ε' Σεμινάριο Πίστεως
(Αἴγινα 21-27 Αὐγούστου 1993)

Ἡ ἀστρολογία δέν εἶναι θρησκευτικά ἀχρωμάτιστη. Τά κοσμοθεωρικά της πλαίσια βρῖσκονται ἔξω ἀπό τό χῶρο τῆς χριστιανικῆς πίστεως, στήν κίνηση τῆς λεγόμενης «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου». Χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς κίνησης αὐτῆς εἶναι ὁ ἀπόλυτος μονισμός καί ἡ αὐτοπραγμάτωση, μέσα ἀπό ἀλλεπάλληλες μετενσαρκώσεις.

Οἱ ἀστρολόγοι ἰσχυρίζονται πῶς πρόκειται γιά πραγματική ἐπιστήμη. Ὅμως οἱ ἴδιοι θεμελιώνουν τήν «τέχνη» τους σ' ἓνα κοσμοεἶδωλο πού ἔχει πρό πολλοῦ ξεπεραστεῖ. Τά δεδομένα τῆς ἀστρονομικῆς ἐπιστήμης ἀκυρώνουν τίς δοξασιές τῆς ἀστρολογίας καί ἀποδεικνύουν πῶς ὀλόκληρο τό οἰκοδόμημά της θεμελιώνεται στήν ἀπόλυτη αὐθαιρεσία.

Ἔτσι ἡ ἀστρολογία βρῖσκει τή δικαίωσή της μόνο στό χῶρο τῶν φορτισμένων θρησκευτικά κινήσεων. Ὅμως τό κόστος γιά κάθε λάτρη αὐτῆς τῆς νέας θρησκείας εἶναι πραγματικά πολύ μεγάλο. Παύει πλέον νά λειτουργεῖ ὡς ἐλεύθερο πρόσωπο, νά παίρνει μόνος του ἀποφάσεις γιά θέματα πού ἀφοροῦν τήν προσωπική, ἐπαγγελματική, οἰκογενειακή καί κοινωνική του ζωή καί ὀδηγεῖται σέ ἀπόλυτη ἐξάρτηση ἀπό τό ὠροσκόπιο ὀλόκληρη ἡ ζωή του ἐλέγχεται ἀπόλυτα ἀπό τόν ἀστρολόγο.

Ἡ νέα «θεότητα» δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τόν ἀληθινό Θεό, πού ἀποκαλύφθηκε στόν ἄνθρωπο μέ τούς λόγους: «Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, οὐκ ἔσονται σοι θεοί ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ». Ὑποτάσσεται σέ δυνάμεις πού ἔχουν τήν καταγωγή τους στίς ἀρχαίες θεότητες τοῦ Ὀλύμπου, μέ τούς ὁποίους ταυτίζονται οἱ πλανῆτες τῆς ἀστρολογίας. Αὐτές οἱ «θεότητες» ἀποκαλοῦνται στήν Ἁγία Γραφή «οὐ θεοί», ἀνύπαρκοι θεοί ἢ καί ἀκόμη δαιμόνια.

Οἱ ἀστρολόγοι ὑπόσχονται «προβλέψεις» καί ἰσχυρίζονται μάλιστα πῶς προσφέρουν δεβαιότητα καί πῶς τά ἄστρα δέν λένε ποτέ ψέμματα. Ὅμως ἂν δέν πρόκειται γιά ἀπάτη, γιά γενικές φράσεις, πού ἔχουν πάντοτε ἰσχύ, γιά λέξεις κλειδιά, πού προσφέρουν «ἀσφάλεια» στόν ἀστρολόγο (μπορεῖ, ἴσως, τίς περισσότερες φορές, ἂν δέν ... κ.ο.κ.), γιά λόγους Πυθίας, γιά συμπώσεις, τότε σίγουρα ἔχουμε δαιμονικές ἐπιρροές. Αὐτό ὑπογραμμίζεται ἀπό τούς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό καί ἡ «μαντική τέχνη» ἀπαγορεύεται ἀπό τούς ἱερούς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ Χριστιανός πού κάνει χρήση ὀποιοῦδήποτε τρόπου μαντείας «κανονίζεται» ὅμοια μ' ἓνα φονέα.

Ἡ ἄποψη πῶς ἡ ἀστρολογία συμβιδάζεται μέ τήν χριστιανική πίστη ἢ ὅτι ἡ ἁγία Γραφή ἦταν ἓνα ἀστρολογικό βιβλίο, δέν στηρίζεται σέ ἱστορικά δεδομένα, ἀλλά μόνο στήν πλάνη καί στήν ἀνεπιτιμότητα.

Ὁ καθένας εἶναι βέβαια ἐλεύθερος νά κάνει τή θρησκευτική του ἐπιλογή· νά πιστέψει στόν ἀληθινό Θεό, νά προσκυνήσει καί νά λατρεύσει μόνο αὐτόν. Ἀλλά μπορεῖ νά ἀνακηρύξει γιά θεό του τά κτίσματα, ὅπως εἶναι ὁ ἥλιος, τό φεγγάρι ἢ οἱ λοιποὶ ἀστερισμοί. Ὅμως δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νά ὀδηγήσει ἀνύποπτους ἀνθρώπους σέ σύγχυση, ὑποστηρίζοντας πῶς συνδέονται μεταξύ τους ἀρμονικά πράγματα ἐντελῶς ἀντίθετα καί μεταξύ τους ἀσυμβίβαστα, ὅπως εἶναι ἡ Χριστιανική πίστη καί ἡ ἀστρολογία.

Κάθε συνειδητός χριστιανός γνωρίζει πῶς ἡ διάκριση ἀνάμεσα στό θεό καί στόν κόσμο, στό Δημιουργό καί τά δημιουργήματα εἶναι βασική καί χωρίς αὐτήν δέν μποροῦμε νά κάνουμε λόγο γιά χριστιανική πίστη. Ὁ θεός δέν εἶναι μιά τυφλή δύναμη, ἀλλά θεός προσωπικός, πού εἶναι ἀγάπη καί ἐλευθερία, πού ἐρχεται σέ κοινωνία

ἀγάπης μέ τά παιδιά του, μέ μᾶς τούς ἀνθρώπους.

Ποιά σχέση μπορεῖ νά ἔχει αὐτός ὁ θεός μέ τόν παγκόσμιο νόμο τῆς ἀστρολογίας, πού δρᾷ ἐντελῶς ἀνεξέλεγκτα καί τυφλά; Ὁ νόμος αὐτός, λέγουν οἱ ἀστρολόγοι, ὑπηρετεῖ τήν αὐτοεξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπό ἀλλεπάλληλες μετενσαρκώσεις. Ὅμως ἐμεῖς οἱ χριστιανοί πιστεύουμε πῶς ὁ θεός ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο καί ὁλόκληρη τή δημιουργία στήν ἀναγέννηση καί στήν ἀνακαίνιση καί ἀναδημιουργία, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Αὐτή ἡ «καινή κτίσις» δέν ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα μᾶς ἀνθρώπινης πορείας αὐτοπραγμάτωσης, ἀλλά δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλά αὐτό τό δῶρο πρέπει ὁ ἄνθρωπος νά τό ἀποδεχθεῖ μέ τήν ἐλεύθερη προαίρεσή του. Ἡ ζωή του ἐδῶ στή γῆ δέν προσδιορίζεται ἀπό κάποιους ἀστρολογικούς συνδυασμούς κατά τήν ὥρα τῆς γέννησής του ἢ ἀπό κάποιες καρμικές σχέσεις προηγούμενων ζωῶν, ἀλλά ἀπό τήν ἐλεύθερη προαίρεσή του. Γι' αὐτό καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά παίρνει ἀποφάσεις γιά ὅλα τά ζητήματα τῆς ζωῆς του καί εἶναι ὑπεύθυνος γιά τίς ἀποφάσεις πού παίρνει ὄχι μόνο ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά λογοδοτήσῃ γιά τίς πράξεις του.

Πάνω σ' αὐτήν τήν ἀντίληψη περί ἀνθρώπου εἶναι θεμελιωμένη ὁλόκληρη ἡ κοινωνία μας, ὁ πολιτισμός μας, οἱ δημοκρατικοί θεσμοί. Ἡ ἀστρολογία εἰσάγει ἕνα ἄλλο «μοντέλο» ἐρμηνείας τοῦ κόσμου, τό ὁποῖο ἔχει καταστροφικές συνέπειες γιά ὁλόκληρη τήν κοινωνία μας. Ἐδῶ δέν ὑπάρχει ἀξιολόγηση τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων, δέν ὑπάρχει διάκριση ἀνάμεσα στό καλό καί στό κακό, τά πάντα εἶναι καλά γιά τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος καλεῖται ἀπό ὅλα νά πάρει τό «μάθημά του», προκειμένου νά αὐτοεξελιχθεῖ.

Αὐτό γίνεται μόνο ὅταν κατέχει τή «γνώση» μέσω τῆς ἀστρολογίας καί ὅταν ἀποδεχθεῖ πλήρως τή μοίρα του, ἀντιδρώντας σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τῶν ἀστρολόγων πού μποροῦν νά τά «διαβάσουν» ὅλα αὐτά στό ὠροσκόπιο. Καλός καί ἠθικός δέν εἶναι ἐκεῖνος πού κάνει τό καλό, ὅπως αὐτό ἀξιολογεῖται ἀπό τήν χριστιανική ἀντίληψη καί ἐναρμονίζεται μ' αὐτό πού τό Σύνταγμα τῆς χώρας ὀνομάζει «δημόσια τάξη» ἢ «χρηστά ἦθη». Στήν ἀστρολογία λογίζεται ὡς «καλός» αὐτός πού ἔχει τή «γνώση», ἐκεῖνος πού μπορεῖ νά δια-

βάσει στό χάρτη τῆς ζωῆς του στό ὠροσκόπιο ἢ νά ἐμπιστευθεῖ τό ἔργο αὐτό τόν ἀστρολόγο καί πού θεμελιώνει τή ζωή του πάνω σ' αὐτή τή «γνώση», ἀποδεχόμενος τό πεπρωμένο του.

Τό νά προσπαθήσῃ κανεῖς νά ἐμποδίσει μιᾶς κατάστασης πού λογίζεται ἀρνητική ἢ πού ἀποτελεῖ ἐγκληματική συμπεριφορά εἶναι ἐντελῶς μάταιο ἀλλά καί «κακό», ἀφοῦ μ' αὐτό τόν τρόπο ὄχι μόνο δικαιώνεται ἕνας ἐγκληματίας, ἀλλά καί τά ἐγκλήματά του ἀξιολογοῦνται θετικά. Ἔτσι ἡ ἠθική καί ὅλες οἱ ἀξίες ἀντιστρέφονται.

Ἐξάπλωση τῆς ἀστρολογίας, ἰδιαίτερα μεταξύ προσώπων πού ἔχουν ὑπεύθυνες θέσεις στήν κοινωνία, καί οἱ ἀποφάσεις τους ἐπηρεάζουν τή ζωή ἑνός ἔθνους ἢ τήν τύχη τῆς ἀνθρωπότητας συνιστᾷ πραγματικό κίνδυνο, μέ ἀνυπολόγιστες συνέπειες.

Πρώην θύμα τῆς ἀστρολογίας με «ειδικές σπουδές στήν ἐπιστημονική ἀστρολογία», πού μελέτησε τά χειρόγραφα αὐτοῦ τοῦ βιβλίου σχολιάζει:

«Ἡ χειρότερη μορφή δικτατορίας ἀπειλεῖ τόν κόσμο, ὅπου οἱ «ὀλίγοι αὐθεντίες ἀστρολόγοι» πού δέν εἶναι κομπογιαννίτες, ἀποφασίζουν γιά ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς ὅλων τῶν ἀνθρώπων πού ἐλέγχουν, μέ σκοπό νά τούς "σώσουν".

Ἵστερα ἀπό ὅλα αὐτά γίνεται φανερό πῶς δέν μπορεῖ κανεῖς νά ἀγνοήσει τόν κίνδυνο τῆς ἀστρολογίας. Γι' αὐτό τόν χριστιανό ἢ ἀστρολόγο εἶναι ἀσυμβίβαστη, ὅπως εἶπαμε ἐπανειλημμένα, μέ τήν πίστη μας στό Χριστό. Ὅ,τι εἶναι ἀνάγκη νά γνωρίζῃ γιά τό μέλλον του, τό γνωρίζῃ. Τοῦ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ καί δέν περιμένει ἀπό τά ἄστρα νά λύσει τό μυστήριο τοῦ ἀνθρώπου.

Μεταξύ τῶν χαρισμάτων στήν Ἐκκλησία, ὑπάρχει καί τό χάρισμα τῆς διακρίσεως, ὅπως ὑπάρχουν καί γνήσιες πνευματικές ἐμπειρίες. Ἄλλά ὁ χριστιανός δέν θεμελιώνει τήν πίστη του σέ προσωπικές ἐμπειρίες, οὔτε καί τίς ἀπολυτοποιεῖ. Ἐπιθυμεῖ μόνο νά θρῖσκειται σέ κοινωνία μετά πάντων τῶν Ἁγίων, δηλαδή μέ τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὑπό τήν μία κεφαλήν, τόν Χριστό. Μέ αὐτόν τόν τρόπο, εὐρισκόμενος ὑπό τήν κεφαλήν, βασιλεύεται ἀπό τόν Χριστό καί γίνεται τέκνο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καί μέτοχος τῆς ἐλπίδος, ὅπως ὁμολογεῖται στό Σύμβολο τῆς Πίστεως: «Προσοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωῆν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

ΘΕΟΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ Ή ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

του Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη
Πρωτοσυγγέλλου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ

Στό βίο καί τήν διδασκαλία τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου βλέπουμε τόν Ἅγιο νά ἐπανέρχεται ἐπανειλημένα στό θέμα τῆς **θεοεγκατάλειψης**.

Ὁμιλεῖ ἐκ πείρας καθώς ἐπί δεκαπενταετία ἔζησε αὐτή τήν φοβερή δοκιμασία. Μέ τό βίωμα του μεταφέρει στή σύγχρονη ἐποχή, αὐτή τήν Ἀγιογραφική καί Πατερική διδασκαλία ιδιαίτερα ἀπαραίτητη γιά τούς ἀγωνιζομένους χριστιανούς.

Πολλοί χριστιανοί ξεκινοῦν μέ ἐνθουσιασμό τήν πνευματική ζωή τῆς ἀναγεννήσεως. Ὅμως στήν πορεία, ὅταν συστέλλεται ἡ θεία χάρις καί ἐπέρχεται καταιγίδα πειρασμῶν καί δοκιμασιῶν, τά χάνουν. Προσεύχονται, ἐπικαλοῦνται τόν Θεόν, χωρίς καμμιᾶ ἀπάντηση. Ἀπογοητεύονται, συγχίζονται, τά χάνουν. Ἡ πίστη κλονίζεται. Οἱ ἀμφιβολίες περιτριγυρίζουν «ὥσπερ μέλισσαι».

Αὐτή ἡ κατάσταση παρομοιάζεται μέ τήν πορεία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ στήν ἔρημο. Εἶναι μιά πορεία σέ μιά ἔρημο ἀπαρηγόρητη «ἐν γῆ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ» (Ψαλμ. 62, 2).

Πρῶτος ὁ ἴδιος ὁ Κύριος πού ἐγκαταλήφθηκε ἀπό τόν Θεόν ἀνέκραξε «Θεέ μου, Θεέ μου, ἴνα τι μέ ἐγκατέλιπες;» (Ματθ. 27, 46).

Τό ἴδιο βίωμα ἔχουν οἱ μάρτυρες στούς διωγμούς καί οἱ ὅσοι στήν ἄσκηση τῆς ἐρήμου.

Ὅλοι ὁμως συμφωνοῦν, ὅτι, ὅταν λέμε Θεοεγκατάλειψη, δέν ἔχουμε πλήρη ἐγκατάλειψη τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό. Ἀπλῶς ὁ Θεός μετά τήν πρώτη ἐπίσκεψη, συστέλλει τήν Χάρι Του γιά νά φανεῖ ἡ διάθεση τοῦ ἀγωνιστοῦ χριστιανοῦ.

Σ' αὐτή τήν περίοδο ὁ χριστιανός χρειάζεται ὑπομονή, ἔντονη προσευχή καί πνευματικό καθοδηγητή.

Ἵπομονή, γιατί πρέπει νά ξέρη ὁ ἀγωνιστής, ὅτι ἡ κατάσταση αὐτή εἶναι παροδική.

Προσευχή, γιατί αὐτή θά εἶναι πού θά τοῦ δίνει τή δύναμη.

Πνευματικό καθοδηγητή, γιατί ὁ πνευματικός πατέρας καθώς καί οἱ ἐν Χριστῷ συναγωνιστές

ἀδελφοί εἶναι αὐτοί πού θά μᾶς στηρίξουν σ' αὐτή τήν περίοδο τῆς πνευματικῆς δοκιμασίας.

Ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος παρομοιάζει τήν κατάσταση τῆς θεοεγκατάλειψης μέ τόν ἀνικανοποίητο διψασμένο, ὅταν τόν ἀρουν ἀπό τήν πηγὴ τοῦ νεροῦ. «Μακάριοι οἱ πεινώντες καί διψῶντες τήν δικαιοσύνην» (Ματθ. 5, 6) «αὐτὸς περισσότερο καίεται καί ζητᾷ νά πιεῖ καί ἄλλο. Ἔτσι γίνεται καί μέ τήν πνευματική δίψα, ὅταν σταματήσει νά πίνει ἀπό τήν πηγὴ καί δέν τόν ἀφήνει νά χορτάσει... Μ' αὐτὸ τόν τρόπο ὁ χριστιανός μπαίνει στήν ἄσκηση καί τόν πόλεμο. Παλεύει καί ἀγωνίζεται μέ τόν ἴδιο τό σατανᾶ».

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, παρομοιάζει τήν Θεοεγκατάλειψη μέ τόν ἀστέρα τῶν Χριστουγέννων πού κρύφθηκε ἀπό τούς Μάγους «γιά νά τούς δοκιμάσει στήν ὑπομονή καί τήν ἀνδρεία τους». Ὁ Θεός φέρεται σάν τήν φιλότεκνη μητέρα, πού ἀφοῦ προσφέρει τήν ἀγάπη της πλοῦσια στά παιδιά της, «κρύπτεται καί ἀφήνει τούς πειρασμούς νά ἔρχονται, καθώς κάμνει καί ἡ μητέρα πολλές φορές κρυπτόμενη ἀπό τά τέκνα της διά νά δοκιμάσει τήν ὑπομονή καί τήν γενναιοκαρδία τους, γιά γά γίνουν ἄνδρες μέ τούς πειρασμούς καί τίς θλίψεις καί νά μὴ παραμένουν πάντοτε νήπια.... Ἀπὸ τήν μικροψυχία καί τήν ἀνυπομονησία σου συμπέρανε πῶς στήν ἀρετή εἶσαι βρέφος καί νήπιος. Ἡ μεγάλη ἀνδρεία τότε δοκιμάζεται, ὅταν σέ ὑστερήσει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τίς γλυκύτητες της καί ἐσύ δέν μικροψυχήσεις ὀλοτέλα».

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς ὀνομάζει τήν Θεοεγκατάλειψη καί **ὀργή Κυρίου**. «Ὀργή Κυρίου εἶναι τό σταμάτημα τῆς χορηγίας τῶν θείων χαρισμάτων, ἡ ὁποία γίνεται σέ κάθε νοῦ, πού μετερίζεται στήν ὕλη καί κανχιέται γιά τά καλά πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, σάν νά εἶναι δικά του», «Στό νοῦ πού ὑψηλοφρονεῖ, δίκαια ἐπέρχεται ὀργή δηλ. ἐγκατάλειψη, πού ὀνομάζεται καί παραχώρηση. Δηλ. παραχωρεῖ ὁ Θεός νά

«ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ» ΚΑΙ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ

Ἄρχιμ. π. Βαρονάβα Λαμπρόπουλου

Μιά μερίδα «ἐλληνοψύχων» ἀρχαιολατρῶν ὑποστηρίζουν τήν «βαθειά» συγγένεια ἐλληνισμοῦ καί χριστιανισμοῦ καί ὑπερτονίζουν τήν δῆθεν τεράστια προσφορά τοῦ ἐλληνισμοῦ στόν χριστιανισμό. Καλλιεργοῦν (ὅπως παρατηρεῖ ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός) «τήν λανθασμένη καί ἐθνικιστικά φορτισμένη ἐντύπωση, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ὀφείλει τήν αἴγλη καί δόξα της στήν ἐλληνική γλῶσσα καί φιλοσοφία».

«Παραθεωρεῖται ὅμως τό γεγονός, (συνεχίζει ὁ π. Γεώργιος), ὅτι ἡ Ἑλληνικότητα στήν Ἐκκλησία δέν εἶναι μέγεθος αὐτόνομο καί αὐθυπό-

στατο, ἀλλά «μέσο» καί ὄργανο, μεταπλασσομένο καί μεταμορφούμενο μέσα στό Φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος... Ἔτσι ὁ φιλοσοφικός ἐλληνικός λόγος ΑΠΟφορτίζεται στους βασικούς του ὄρους νοηματικά, καί ΑΝΑφορτίζεται, γιά νά γίνει ἐκκλησιαστικός λόγος».

Αὕτη ἡ ἀνάγκη ἀποφόρτισης καί ἀναφόρτισης ἀπορρέει ἀπό τό γεγονός ὅτι, μεταξύ τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας καί τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας «χάσμα μέγα ἐστήρικται». Πολύ παραστατικά φαίνεται αὐτό τό χάσμα σέ ἐπιστολή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὁ ἅγιος πατήρ, ἔχο-

ἐνοχλεῖται ἀπό τούς δαίμονες, γιά νά συναισθανθεῖ τήν φυσική ἀσθενεία του καί νά γνωρίσει καλά τή θεία δύναμη καί χάρη πού τόν σκεπάζει καί κατορθώνει κάθε ἀγαθό».

Σκοπός τῆς Θεοεγκατάλειψης κατά τόν Ἅγιο Μάξιμο εἶναι ἡ ἀπόκτηση τῆς **ταπεινώσεως**.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος δίνει μιᾶ ἄλλη ἄποψη τῆς ἐγκατάλειψης τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό, ὅταν αὐτός ἐγκαταλείπεται ἀπό τόν ἄνθρωπο.

«Οἱ μακρύνοντες ἀπό σοῦ ἀπωλοῦνται» (Ψαλμ. 72, 27).

«Δέν εἶναι οἱ ἁμαρτίες σας πού σᾶς χωρίζουν ἀπό μένα;» (Ἦσ. 59, 2), ρωτάει ὁ Θεός. Ὁ Ὡσηέ λέγει: «ἐλησμόνησες τόν νόμον τοῦ Θεοῦ σου καί ἐγώ θά σέ λησμονήσω» (Ὡσηέ 4, 6). Πολλοί θεωροῦν ὅτι τούς θυμᾶται ὁ Θεός, ὅταν πλουτοῦν. Γι' αὐτό καί κλονίζονται τήν ὥρα τῆς δοκιμασίας καί τῆς ἐγκαταλείψεως. Δέν γνωρίζουν οὔτε νά εὐγνωμονοῦν τό Θεό, ὅταν τούς

πλουτίζει, οὔτε νά ὑπομένουν ὅταν τούς στερεῖ».

«Ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἓνα εἶδος προνοίας. Μᾶς ἐγκαταλείπει δι' ὀλίγον γιά νά ἀπομακρυνθεῖ ἡ ραθυμία καί νά γίνουν οἱ ράθυμοι σπουδαιότεροι».

Καί νά κλείσομε μέ τόν νεότερο λόγον τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ, ὁ ὁποῖος τονίζει ὅτι ἡ Θεοεγκατάλειψη ὀδηγεῖ εἰς **μετάνοιαν**. Ὄταν ἐγκαταλείφθηκε ὁ ἴδιος, τότε ἔλαβε τήν μεγάλη ἀποκάλυψη τοῦ Κυρίου, «κράτει τόν νοῦν σου εἰς τόν Ἄδην καί μή ἀπελπίζου».

Αὐτός ὁ λόγος εἶναι ἀποκαλυπτικός λόγος τοῦ Χριστοῦ, στά ἀποκαλυπτικά χρόνια μας.

Τήν ὥρα τῆς θεοεγκατάλειψης ὁ ἄνθρωπος φθάνει στόν Ἄδη. Ζεῖ στιγμές τῆς κολάσεως. Συνειδητοποιεῖ, «ὅτι εἶμαι χαμένος». Ἀλλά ἐκεῖνη τήν ὥρα ἀνατέλλει ἡ Ἐλπίδα, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, πού μακάρι νά ἀνατέλλει φωτοβόλος σ' ὅλες τίς ψυχές πού δοκιμάζουν τήν θεοεγκατάλειψη.

«Τό χειρότερο κακό δέν εἶναι ἡ ἁμαρτία, ἡ οποιαδήποτε ἁμαρτία. Τό χειρότερο κακό στόν κόσμο εἶναι ἡ αὐταπάτη, ἡ πλάνη. Τό χειρότερο κακό εἶναι νά πάρει ὁ ἄνθρωπος λάθος δρόμο. Τήν ἁμαρτία ἡ μετάνοια τή διορθώνει· ἡ αὐταπάτη καί ἡ πλάνη τή διαιωρίζουν».

Ἕπαρχει μεγαλύτερο κακό ἀπό τό νά ἀκολουθήσει ἄνθρωπος λάθος δρόμο καί νά μείνει μιᾶ γιά πάντα σ' αὐτόν;

(Ἀπόσπασμα ἀπό εἰσήγηση τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ.κ. Μελετίου σέ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη μέ θέμα:

«Καταστροφικές λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἡ νομική ἀντιμετώπισή τους»).

Η ΟΡΓΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΙΛΧΕΛΜ ΡΑΙΧ (Β' ΜΕΡΟΣ)

*Υπό του μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη,
πτ. Θεολογίας, πτ. Φιλοσοφίας,
ἐντεταλμένου Ἰ. Μ. Κασσανδρείας ἐπὶ θεμάτων αἰρέσεων*

Ἄς ἔρθουμε τώρα σέ μιά πιο ἀναλυτική παρουσίαση τῶν ἀπόψεων τοῦ Ράιχ γιά τήν ὀργόνη καί τήν ὀργονομία.

Ὁ Χρῆστος Μουσουλιάτης, βασικό στέλεχος καί τῶν δύο συλλόγων πού προαναφέραμε, διά τῶν ὁποίων ἐκδηλώνεται ἡ δράση τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ράιχ στή χώρα μας, γράφει στήν εἰσαγωγή τῆς ἑλληνικῆς μετάφρασης τοῦ βιβλίου τοῦ Ράιχ «Ὁ συσσωρευτής ὀργόνης»: «Ἡ ὀργόνη ἀπέτελεσε τή μεγαλύτερη ἀνακάλυψη τοῦ Ράιχ ἀλλά

καί τή μεγαλύτερη «ἀδυναμία» του, γιατί ἡ βαριά θωρακισμένη ἀνθρωπότητα δέν μπορεῖ εὐκολά νά τήν ἀντιληφθεῖ. Στά περισσότερα βιβλία πού ἔχουν γραφεῖ γι' αὐτόν, ἡ ὀργόνη εἴτε ἀγνοεῖται, εἴτε θεωρεῖται μιά ἀπό τίς «παράνοιές» του... Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἀντίθετη. Χρόνια ἀτελειῶτων ἐρευνῶν καί πειραματισμῶν τόν ὀδήγησαν σ' αὐτήν».¹

1. Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 6.

ντας δαπανήσει ὀλόκληρη εἰκοσαετία στήν σπουδή τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, γράφει πρὸς τόν Εὐστάθιο Σεβαστείας τά ἑξῆς:

«Ἔχασα τόν καιρό μου σέ μαθήματα τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ μωρανθείσης σοφίας. Καί ὅταν αὐτό τό κατάλαβα, ἔνωσα σάν νά ξυπνάω ἀπό βαθύ ὕπνο. Ἐξ ὕπνου βαθέος, λοιπόν, διαναστάς ἀπέβλεψα πρὸς τό θαυμαστόν φῶς τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου. Καί τότε συνειδητοποίησα, πόσο ἄχρηστη εἶναι ἡ σοφία τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων. Καί ἄρχισα νά θρηνῶ τά χαμένα μου χρόνια».

Εἶναι ἀναμφισβήτητο (καί σαφέστατα μαρτυρούμενο ἀπό τά περιοδικά τους) ὅτι, ἂν κάποιος τολμήσει νά συγκρίνει τήν ἑλληνομάθεια τῶν σημερινῶν ἀρχαιολατρῶν μέ τήν ἑλληνομάθεια τοῦ Μ. Βασιλείου, θά ἀναγκασθεῖ, τούς μέν «ἑλληναράδες» ἀρχαιολάτρες, νά τούς βάλει (λίαν ἐπιεικῶς) στά θρανία τοῦ νηπιαγωγείου, τόν δέ Μέγα Ἱεράρχη σέ πανεπιστημιακή ἔδρα! Γι' αὐτό ὁ λόγος τοῦ ἀγίου, ὅσο κι ἂν φαίνεται ὑπερβολικός, ἔχει ιδιαίτερη βαρύτητα.

Ὅταν ὁ ἀληθινὰ φιλόσοφος ἄνθρωπος ξυπνήσει ἀπό τόν ὕπνο, στόν ὅποιο ὀδηγεῖ ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ μωρανθεῖσα σοφία, ἀρχίζει νά ἀποκτᾷ «ἐπιτηδειότητα φωτοληψίας» (ὅπως λέει καί

ὁ ἐπίσης ἑλληνομαθής ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης). Καί τότε μπορεῖ νά «βλέπει», ὅτι ἡ ὄντως Ἀλήθεια καί ἡ ὄντως Σοφία εἶναι ἓνα Πρόσωπο. Εἶναι τό συγκεκριμένο Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου Μυστικό Σῶμα εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτό ἀκριβῶς ἡ Ἐκκλησία εἶναι στυλός καί ἐδραῖωμα τῆς Ἀληθείας.

Ἔτσι εἶναι φανερό ὅτι ἡ ὁδός πρὸς τήν Θεογνωσία ταυτίζεται μέ τό ἔργο τῆς ἐν Χριστῶ σωτηρίας. Θεογνωσία, δηλαδή, δέν εἶναι μιά διανοητική μάθηση. Εἶναι γεγονός κοινωνίας. Εἶναι μετοχή τοῦ ἀνθρώπου στήν δόξα τοῦ Χριστοῦ, μέσα στό κατ' ἐξοχήν σχολεῖο Θεογνωσίας, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Καί ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τήν μόνη πηγὴ γνώσεως τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὄχι τόσο ὡς διδασκαλία καί κήρυγμα ΠΕΡΙ τῆς σωτηρίας, ἀλλά κατ' ἀρχὴν ὡς ΓΕΓΟΝΟΣ σωτηρίας ὡς πραγματικότητα ἀποκαταστάσεως καί ἀναμορφώσεως τοῦ ἀρχαίου (ὄχι ἀρχαιοελληνικοῦ!...) κάλλους.

Ἐπομένως οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅσο κι ἂν κατέχουν τόν ἑλληνικό λόγο, δέν καταξιώνονται ὡς ἀπλῶς πεπαιδευμένοι, ἀλλά ὡς θεοῦμενοι. Εἶναι Πατέρες, ὄχι ὡς «διδάσκαλοι τοῦ Γένους», ἀλλά ὡς μυσταγωγοὶ στήν θεία, τήν «ἄνωθεν» σοφία, δηλαδή στόν τρόπο θεώσεως-σωτηρίας.

Όργανοκουβέρτα και όργανοενεργειακός συσσωρευτής κατά σύγχρονη έκδοση.

Ής δοῦμε πῶς διαφημίζεται στό ὀπισθόφυλλο τοῦ παραπάνω βιβλίου ἡ ὀργόνη: «Ἡ ὀργόνη εἶναι: Τό **Πράνα** τῶν ἀρχαίων Ἰνδῶν. Τό **Μάνα** στούς πολιτισμούς πού ἀναπτύχθηκαν στή νησιά τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἡ ἐνέργεια πού ρέει στούς μεσημβρινούς τοῦ **Βελονισμοῦ**. Τό **Τσί** τῶν ἀρχαίων Κινέζων. Ἡ **Ὄντικὴ Δύναμη** τοῦ Ράιχενμπαχ. Τό **Παγκόσμιο Ρευστό** τῶν ἀλχημιστῶν. Ἡ **Ψυχτρονική** ἐνέργεια τῶν Τσεχοσλοβάκων. Το **Βιόπλασμα** τῶν Σοβιετικῶν. Τό πεδίο πού φαίνεται στή φωτογραφία **Κίρλιαν**. Τό ἀθωράκιστο σῶμα κατά τό ἀντανεκλαστικό τοῦ ὀργασμοῦ κινεῖται ἀπό τήν ὀργόνη. Ὁ Βίλχελμ Ράιχ εἶναι ὁ μόνος πού ἐρμήνευσε τοὺς νόμους τῆς Ὄργόνης ὀλοκληρωμένα στόν ἄνθρωπο καί τή φύση».² Καί θά προσθέταμε: «Ἡ ὀργόνη εἶναι ἡ «συμπαντικὴ ἐνέργεια» τῆς Ὀμοιοπαθητικῆς, σύμφωνα μέ τήν παραδοχή τοῦ Γ. Βυθούλκα, δασκάλου τῆς Ὀμοιοπαθητικῆς».³

Ἔτσι ἡ ὀργονομία ἐντάσσεται πλήρως στήν λεγομένη **ιατρικὴ τῆς «Νέας Ἐποχῆς»**, τῆς ὁποίας τό κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα εἶναι ἡ πίστη στήν ὑπαρξὴ μιᾶς παγκόσμιας ἐνέργειας, ἡ ὁποία θρῖσκεται παντοῦ καί ἡ ὁποία κυλᾶ καί μέσα στό ἀνθρώπινο σῶμα καί τῆς ὁποίας τά «μπλοκαρίσματα» (μιὰ ἀγαπημένη λέξη στό χῶρο τῶν λεγομένων ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν) ἐπιφέρουν τήν ἀρρώστια. Τό ζητούμενο λοιπόν εἶναι τό «ξεμπλοκαρίσμα», ἡ ἀπελευθέρωση τῆς παγιδευμένης ἐνέργειας. Αὐτό γίνεται κατά τήν ἄποψη τοῦ Ράιχ καί τῶν ὀπαδῶν του μέ τήν **ὀργονοθεραπεία**, ἡ ὁποία μέ τή σειρά τῆς λαμβάνει χώρα μέ τή χρῆση τοῦ **ὀργανοενεργειακοῦ**

συσσωρευτῆ ἢ πιο ἀπλά τοῦ συσσωρευτῆ ὀργόνης.

Ἔς δοῦμε τί εἶναι ὁ συσσωρευτῆς ὀργόνης.

Διαβάζουμε στή σελ. 26 τοῦ ἴδιου βιβλίου: «Οἱ ιδιότητες τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ὀργονοενέργειας ..... δηλ. παγκοσμιότητα ἀπορροφητικότητα ἀπό τή μὴ μεταλλικὴ ὕλη καί ἀντανάκλαση ἀπό τή μεταλλικὴ, εἶναι οἱ βασικὲς ἀρχές στίς ὁποῖες βασίζεται ἡ κατασκευὴ τοῦ ὀργανοενεργειακοῦ συσσωρευτῆ».⁴

Ἔτσι, ὁ περίφημος αὐτός ὀργανοενεργειακός συσσωρευτῆς, ἡ μεγαλύτερη κατά τοὺς ὀπαδούς του ἀνακάλυψη τοῦ Ράιχ, ἡ πανάκεια γιά ὅλες τίς ἀσθένειες, εἶναι ἕνας θάλαμος στόν ὁποῖο πρέπει νά χωρᾶ καθιστό σέ καρέκλα ἕνα ἄτομο καί κατασκευάζεται ἀπό μιὰ στρώση ξύλου ἢ ἄλλου ὀργανικοῦ ὕλικου, καί μιὰ στρώση μεταλλικοῦ ὕλικου (π.χ. λαμαρίνας) ἐναλλάξ. Ἔτσι μπορεῖ νά κατασκευάσει κανεὶς ἕνα συσσωρευτῆ ἀποτελούμενο ἀπό ὅσα στρώματα θέλει, ἀπό δύο μέχρι εἴκοσι. Ὅσο πιο πολλὰ στρώματα, τόσο περισσότερη ἐνέργεια.

Κατά τό Ράιχ καί τοὺς ὀπαδούς του, «ὁ συσσωρευτῆς βοηθαίει τή φύση μέσα στόν ὀργανισμό νά αὐτοβοηθηθεῖ».⁵

Ἔς δοῦμε πῶς λαμβάνει χώρα ἡ ὀργονοθεραπεία.

Διαβάζουμε: «Δέν εἶναι ἀναγκαῖο νά γδυθεῖ κανεὶς τελείως μέσα στό συσσωρευτῆ, γιατί ἡ ὀργονοενέργεια διεισδύει παντοῦ. Πάντως δέν πρέπει κανεὶς νά φοράει βαρῖα ροῦχα ἢ μάλλινα ροῦχα, γιατί αὐτό θά ἐμποδίσει τή γρήγορη ἐπαφή μέ τή φωταύγεια».⁶

Οἱ μὴ περιπατητικοὶ ἀσθενεῖς μποροῦν νά δεχθοῦν τή θεραπευτικὴ δράση τῆς ὀργόνης μέ τήν ὀργανοκουβέρτα. Ἔς δοῦμε πῶς κατασκευάζεται. Διαβάζουμε: «Μπορεῖτε νά βάλετε μιὰ συνηθισμένη μάλλινη κουβέρτα, βάξετε τή σίτα,⁷ μετά ὁποιοδήποτε μάλλινο ὕλικό, σίτα, μάλλινο ὕλικό, σίτα καί ἕνα σεντόνι. Τά ράβετε μαζί».⁸ Σημειωτέον ὅτι πωλεῖται καί σέ εἰδικὰ καταστήματα

2. Ἐνθ. ἄνωτ. ὀπισθόφυλλο. Οἱ ὑπογραμμίσεις ἐδῶ εἶναι τοῦ βιβλίου.

3. Βλ. George Vithulkas, « A New Model for Health and Disease», 1991, σελ. 70-71.

4. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ. 26

5. Ἐνθ. ἄνωτ. σ. 37

6. Ἐνθ. ἄνωτ. σ. 37

7. Μεταλλικὴ σίτα ἀπ'αὐτῆς πού χρησιμοποιοῦμε γιά νά μὴ μπαίνουν τά κουνούπια ἀπό τό ἀνοιχτό παράθυρο.

8. «Ὁ συσσωρευτῆς ὀργόνης» σελ. 81.

καί μάλιστα σέ τιμή καθόλου εὐκαταφρόνητη.

Ἐκτός ὅμως ἀπό τό συσσωρευτή ὀργόνης καί τήν ὀργονοκουβέρτα, ὑπάρχει καί τό **ὀργονοδόλο** (κάθε σπίτι πρέπει νά ἔχει ἓνα, συμβουλεύει ὁ Ράιχ).⁹

«Κατά μέσον ὄρο, ἡ ὀργονική ἀκτινοδόληση γιά τούς ἀνθρώπους ἀπαιτεῖ ἀπό πέντε μέχρι τριάντα λεπτά κάθε μέρα. Μέ τή συστηματική χρήση, μειώνεται καί ὁ ἀναγκαῖος χρόνος».¹⁰

Ἔτσι, «Τά σοβαρά χρόνια κρολογήματα καί οἱ φλεγμονές τοῦ ρινικοῦ κοιλώματος θά ἀπαιτήσουν ἀκτινοδόληση ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ γιά ἓνα ἢ δύο χρόνια προτοῦ φανοῦν τά καλά ἀποτελέσματα πού εἶναι δυνατόν νά κατορθωθοῦν».¹¹ «Εἶναι δυνατόν» μᾶς λέγει· συνεπῶς δέν εἶναι τίποτε σίγουρο. Ἐξ ἄλλου «...ἡ ὀργόνη εἶναι ἡ ἐνέργεια τοῦ ἴδιου τοῦ σώματος, ἔτσι ὥστε ἡ ἀντίδραση διαφορετικῶν ἀτόμων στήν ὀργονική ἀκτινοδόληση νά ἐξαρτᾶται ἀπό τήν κατάσταση τοῦ κάθε ἀτόμου».¹²

Ἡ ὀργονοενέργεια θεραπεύει πᾶσαν νόσον καί πᾶσαν ἀσθένειαν. Θεραπεύει αὐτό πού ὁ Ράιχ ὀνομάζει βιοπάθειες καί μάλιστα «βιοπάθειες τῆς καρκινωματικῆς συρρίκνωσης», πού ὀρίζονται ὡς «μιά χρόνια διαταραχή τῆς σεξουαλικῆς λειτουργίας στό ζωντανό ὀργανισμό».¹³

Ὅποτε γιά ὅλα, ἀκόμη καί γιά τόν καρκίνο καί τό Aids φταίει ἡ καταπίεση τῆς σεξουαλικότητος, πού ξεκινᾶ ἀπό τήν παιδική ἡλικία. Ὅπως ἀναφέρεται σέ ἄλλο σημεῖο στό ἴδιο βιβλίο: «(Ὁ καρκίνος) εἶναι μιά ἀρρώστια πού προκαλεῖται ἀπό τήν κτηνώδη καταπίεση πού ὑφίσταται ἡ ρίζα τῆς ζωῆς καί τοῦ ζωντανοῦ, δηλαδή ἡ λειτουργία τῆς ἡδονῆς».¹⁴

Καί σέ ἄλλο σημεῖο: «Καθώς ἔχει δείξει ὁ Βίλχελμ Ράιχ, δέν εἶναι ἀρκετό γιά τή διάγνωση τῆς βιοπάθειας τῆς καρκινωματικῆς συρρίκνωσης νά βροῦμε τή μιά ἢ τήν ἄλλη θετική ἔνδειξη, ἀλλά πρέπει νά καταλάβουμε τό προτσές πού εἶναι πίσω ἀπό τήν ἀρρώστια. Πρέπει νά τό δοῦμε σέ σχέση μέ τό σύνολο τοῦ ὀργανι-

Ὁ νεφοδιασπαστής, μέ βάση τίς προδιαγραφές τοῦ Βίλχελμ Ράιχ.

σμοῦ· πρέπει νά τό δοῦμε σέ σχέση μέ τό κοινωνικό πρόβλημα».¹⁵ Ὅποτε, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, γιά νά διαγνώσουμε, πολύ περισσότερο γιά νά θεραπεύσουμε τόν καρκίνο, πρέπει προηγουμένως νά λύσουμε τό κοινωνικό πρόβλημα.

Ἐνῶ στή σελ. 44 μᾶς λένε ὅτι: «Στή μέση περίπτωση ἡ ἀκτινοδόληση μέ ὀργονοενέργεια εἶναι ἀκίνδυνη. Εἶναι μιά ἐνέργεια τοῦ ἴδιου τοῦ σώματος καί ὄχι ἓνα ξένο εἶδος ἀκτινοδόλου ἐνέργειας», στήν ἀμέσως προηγούμενη μᾶς εἶχαν πει: «Εἶναι ἀρκετά πιθανό νά συμβεῖ διάρρηξη τῶν αἰμοφόρων ἀγγείων, νευροφυτικό σόκ, στάματα τῆς καρδιάς, ἐάν γίνει ὑπερβολική ἀκτινοδόληση μέ ἓνα συσσωρευτή ἄς ποῦμε εἴκοσι στρωμάτων».¹⁶

Ἐάν λοιπόν αὐτοί οἱ κίνδυνοι εἶναι πραγματικοί καί δέν πρόκειται γιά διαφήμιση τσαρλατάνων, πού παρουσιάζουν ἀνύπαρκτους κινδύνους ὡς πραγματικούς γιά νά διαφημίσουν τή

9. Ὁ συσσωρευτής ὀργόνης σελ. 41

10. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ... 37

11. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ. .38

12. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ. 7

13. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ.72

14. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ.71

15. Ἐνθ. ἄνωτ. σ. 54

16. Ἐνθ. ἄνωτ. σ. 43

μέθοδο τους ως επιστημονική, πώς επιχειρούν να ανεγείρουν ιατρικό κέντρο χωρίς την απαραίτητη άδεια από το αρμόδιο Υπουργείο, τη στιγμή που όπως λένε είναι πιθανόν να επέλθει ακόμη και θάνατος από την πολλή ακτινοβολία; Ή σημειωθεί ότι το κέντρο αυτό, καθώς οι ίδιοι γραπτώς έχουν διακηρύξει, θα παρέχει ιατρικές συμβουλές και θεραπεία στο λαό της Χαλκιδικής. Πειραματόζωο λοιπόν στά χέρια του κάθε τσαρλατάνου θα γίνει ο λαός της Χαλκιδικής; Ἄλλά και μέσα σε κάθε σπίτι του νεοεποχίτικου χωριού που επιχειρούν να ανεγείρουν στην περιοχή Βατόνια προβλέπεται «δωμάτιο ὀργανοθεραπείας», ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τὰ ἀρχιτεκτονικά σχέδια, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἐνεκρίθησαν ἀπό τὴν Πολεοδομία. Προφανῶς οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἀντελήφθησαν περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ἡ ὀργὴ ὅμως ἐκτός ἀπὸ τὶς ἀσθένειες πού θὰ θεραπεύσει, θὰ λύσει καὶ τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα! Ἔτσι, προτείνεται ἡ ἐγκατάλειψη ὄλων τῶν ἄλλων μορφῶν ἐνέργειας καὶ ἡ στροφὴ στὴν ὀργὴν ..... Ὅπως διαβάζουμε: «Μετά ἀπὸ ἐπτὰ περίπου χρόνια ὁ Ράιχ κατάφερε νὰ κινήσει ἕνα μοτέρ μετὰ πηγὴ ἐνέργειας τὴν ὀργὴν ..... Ὅμως, δυστυχῶς γιὰ ὄλους μας καὶ αὐτὴ ἡ μεγαλειώδης ἀνακάλυψη χάθηκε, καθὼς ὁ Ράιχ, φοβούμενος ὅτι θὰ πέσει σὲ χέρια πού θὰ ἔκαναν λαθμενὴ χρήση της, δὲν εἶπε σὲ κανένα ἕναν παράγοντα "Υ" ἀπαραίτητο γιὰ τὴν κίνηση τοῦ μοτέρ».¹⁷

Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ σημασία πού ἀποδίδεται στὴν πυραμίδα. Στὸν πίνακα περιεχομένων τοῦ «Περιοδικοῦ τῆς Ὄργανομίας» τεῦχος 7 διαβάζουμε: «Τὸ ὀργανοενεργειακὸ ἀποτέλεσμα τῆς πυραμίδας, τοῦ George Widmoser. Μία σειρά πειραμάτων μετὰ τὰ ὁποῖα συνάγεται ὅτι ἡ πυραμίδα εἶναι ὁ καλύτερος, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ μόνος γεωμετρικὸς χῶρος, ὅπου συγκεντρώνεται ἡ ὀργὴ».

Νὰ εἶναι ἄραγε τυχαῖο τὸ ὅτι καὶ στὸν εὐρύτερο ἀποκρυσταλλικὸ χῶρο ἡ πυραμίδα θεωρεῖται ὡς χῶρος συγκέντρωσης ἐνέργειας; Ὡς γνωστὸν ἡ πυραμίδα εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σύμβολα τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Κριτική

Ἄς ἔλθουμε τώρα σὲ μιὰ συνολικὴ κριτικὴ τῶν θεωριῶν τοῦ Ράιχ. Κατ' ἀρχὴν τὰ κείμενα πού παρετέθησαν μιλοῦν ἀπὸ μόνον τους. Οἱ παραπομπές εἶναι στὰ δικά τους βιβλία, τοῦ ἴδιου δηλαδή τοῦ Ράιχ καὶ τῶν ὀπαδῶν καὶ συνεχιστῶν τοῦ ἔργου του. Αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαίτερα γιὰ τὸ βιβλίο τοῦ Ράιχ «Ὁ συσσωρευτὴς ὀργῆς», μετάφραση Χρῖστος Μουσουλιώτης, σὲ ὁποῖο γίνονται καὶ οἱ περισσότερες παραπομπές. Ἡ ὀργανομία ἐντάσσεται πλήρως στὸν εὐρύτερο ἀποκρυσταλλικὸ χῶρο καὶ σὲ κίνημα τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου», ἡ ὁποία εἶναι τελείως ἀσυμβίβαστη μετὰ τὴν Ὄρθόδοξη πίστη.

Ἄλλά καὶ ἐπιστημονικὰ ὄλα αὐτὰ εἶναι αὐθαίρετα καὶ ἀναπόδεικτα. Μᾶλλον θυμίζον τὸ παραλήρημα ἐνὸς ἀνθρώπου πού δὲν στέκει καλά σὲ μισθό.

«Ἡ ἐξέταση τῶν εὐρημάτων τῆς ὀργανομίας πρέπει νὰ προχωρήσει μετὰ τὶς ἀρχές τῆς ὀργανομίας καὶ ὄχι κάποιας ἄλλης ὀπτικῆς γωνίας» διαβάζουμε στὴ σελ. 45 τοῦ προμνημονευθέντος ἔργου τοῦ Ράιχ. Καὶ παρακάτω: «.....ἡ ὀργανοενέργεια λειτουργεῖ σύμφωνα μετὰ νέους νόμους, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶναι προσιτοὶ μόνο»¹⁸ σ'αὐτοὺς πού ἀσχολοῦνται συνεχῶς μετὰ τὶς ὀργανικὲς κοσμικὲς λειτουργίες».¹⁹

Αὐτὴ ἡ ἀντίληψη βέβαια, ὅτι δηλαδή μόνον αὐτὸς πού ἀποδέχεται κάποια θεωρία νομιμοποιεῖται νὰ τὴν κρίνει, εἶναι τελείως αὐθαίρετη καὶ ἀντιεπιστημονικὴ.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὅτι ἀπὸ τὸ **σύνολο** (καὶ τὸ τονίζω αὐτὸ) τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς ἐποχῆς του οἱ θεωρίες τοῦ Ράιχ ἔγιναν δεκτὲς μετὰ περιφρόνηση ἢ διάθεση γελοιοποίησης.

Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ὁ σύγχρονός του, ἐβραϊκῆς καταγωγῆς καὶ αὐτὸς, διάσημος φυσικός Ἄϊνστάϊν, πού τοῦ ἔγραψε, ὅταν πλέον ὁ Ράιχ τοῦ ἔγινε φορτικὸς, νὰ μὴν τὸν ξαναενοχλήσει.

Ἡ ἔμμονη ἰδέα του, κυρίως πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὅτι ὄλοι συνωμοτοῦν ἐναντίον του,

17. Ἐνθ. ἀνωτ. σ. 14

18. ὑπογράμμιση δική μας

19. Ἐνθ. ἀνωτ. σ. 47

συνδέεται ίσως μέ τό «σύνδρομο» τοῦ καταδιωγμένου καί περιπλανώμενου Ἰουδαίου. Ἡ ἐρμηνευτική μονομανία του ἀπό τήν ἄλλη μεριά ὅτι ὄλα τά κακά ὀφείλονται στή μὴ ἱκανοποίηση τῆς σεξουαλικῆς ὀρμῆς, θά μπορούσε νά ἐξηγηθεῖ μέ βάση τίς ἀρχές τοῦ δικοῦ του χώρου, τῆς ψυχανάλυσης δηλαδή, ἀπό τό ὅτι συνέλαβε τή μητέρα του ἐπ' αὐτοφόρῳ μοιχευομένη, τήν κατέδωρε στόν πατέρα του κι ἐκείνη αὐτοκτόνησε.

Μεταξύ θεωρίας καί πράξης βρίσκουμε στόν Ράιχ μιά τεράστια διάσταση.

Ὅπως διαβάζουμε στό βιβλίο «Ὁ Ράιχ γιά ἀρχαίους»: «Μιά ἀπό τίς συζύγους τοῦ Ράιχ, ἡ Ἰλζε Ὀλεντορφ ἀναφέρει ὅτι ὁ Ράιχ «πάντοτε ἐπέμενε μέ αὐστηρότητα στήν καλή συμπεριφορά καί στούς καλούς τρόπους στή διάρκεια γευμάτων σέ δημόσιους χώρους», καί ὅτι «ἐνοχλοῦνταν πολύ ὅταν τά παιδιά του ἦταν ἄτακτα». Οἱ σχέσεις του μέ τίς κόρες του, ἀπό ὅσα στοιχεῖα ὑπάρχουν, ἦταν τεταμένες. Ὅσο για το γιό του Πήτερ, πού ὑπηρέτησε στόν ἀμερικάνικο στρατό τήν ἐποχή τοῦ Βιετναμικοῦ πολέμου καί πού ἀπό τίς ἀναμνήσεις του ἀπό τά παιδικά του χρόνια δέν λείπουν τά ὄπλα (καί τοῦ ἴδιου τοῦ Βίλχελμ Ράιχ τοῦ ἄρесе νά κρατάει ὄπλο στά χέρια) εἶχε νά πεῖ τά ἐξῆς: «Λυπᾶμαι πού (ὁ Βίλχελμ Ράιχ) μέ ἔκανε νά δλέπω τίς στρατιωτικές ἀρχές κατά ἓνα τρόπο συνεπῆ μέ τήν ιδιότητα τοῦ πατέρα ... ἀλλά ἀσυνεπῆ μέ τή φιλοσοφία του».²⁰

Τήν πλήρη διάσταση θεωρίας καί πράξης καί τή φασιστική νοοτροπία του στήν πράξη τή δλέπουμε καί στό πρόγραμμά του, ἐάν θά ἐδραιωνόταν, νά ὑποβάλλει σέ θεραπεία καταναγκαστική ὄλους ἐκείνους πού σύμφωνα μέ τή θεωρία του εἶναι «θωρακισμένα» «βιοπαθητικά» άτομα. Θυμόμαστε ἐδῶ τή μεταχείριση πού ἐπιφυλλάσσει ἡ λεγομένη Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου σ'αὐτούς πού «παρεμποδίζουν τήν ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας πρὸς τή Νέα Ἐποχή» (οἱ «ἀνέντιμοι», δηλαδή ὅσοι διαφωνοῦν καί ἀσκοῦν κριτική, δέν ἔχουν δικαιώματα, διακηρύσσει ἡ Σαηεντολογία).

Θα κλείσουμε μέ ἓνα ἀπόσπασμα τοῦ Χριστοῦ Μουσουλιώτη, βασικοῦ στελέχους τῶν δύο συλ-

Κέντρο «μελετῶν» τῆς «ραϊχικής διοενέργειας» στίς ΗΠΑ.

λόγων πού ἀναφέραμε καί στήν ἀρχή, τοῦ «Ἐλληνικοῦ Συλλόγου Ὀργανομίας» καί τοῦ «Ὁμίλου Ἐρευνῶν, Μελετῶν καί Προστασίας τοῦ Ἀνθρώπου καί τοῦ Περιβάλλοντος». Εἶναι ἀπό τήν εἰσαγωγή του στό βιβλίο τοῦ Ράιχ. «Ὁ συσσωρευτής ὀργόνης»: «Ἡ ὀργόνη... περιμένει τούς νέους. Τούς περιμένει νά «ἀγκαλιάσουν» τήν πραγματικότητά της, ἔτσι ὅπως ἐκφράζεται στό ὑγιές γενετήσιο ἀγκάλιασμα καί στό ἀνταντακλαστικό τοῦ ὄργασμοῦ. Τούς περιμένει νά ζήσουν μαζί της, ξεπερνώντας τούς μουχλιασμένους ἐνήλικες, καί τά σαπισμένα πολιτικά πιστεύω τους, πού δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τόν πυρήνα τῆς ζωῆς. Τούς περιμένει νά τήν ἀφήσουν ἐλεύθερη στά κορμιά τους καί στά κορμιά τῶν παιδιῶν τους γιά νά μπορέσει ἐπιτέλους νά ἀνατεῖλει ἡ καινούρια ἀνθρωπότητα».²¹

Βιβλιογραφία

Χρησιμοποιήθηκαν κυρίως τά ἐξῆς βιβλία:

Βίλχελμ Ράιχ: «Ὁ συσσωρευτής ὀργόνης», ἐκδόσεις «Πάλμοργον» (Χριστοῦ Μουσουλιώτη), χωρίς τόπο και χρόνο ἐκδόσεως.

Βίλχελμ Ράιχ: «Ἡ δολοφονία τοῦ Χριστοῦ», ἐκδ. «Ἀποσπερίτης», Ἀθήνα, 1984.

Νταϊήβιντ Μποαντέλα: «Βίλχελμ Ράιχ. Ἡ ζωή και το ἔργο του», ἐκδ. «Πύλη», Ἀθήνα, 1982.

Νταϊήβιντ Μαϊροβιτς-Τζέρμαν Γκονζάλες: «Ὁ Ράιχ γιά ἀρχαίους», ἐκδ. «Ἐπιλογή», Θεσσαλονίκη, 1986.

20. Ἐνθ. ἀνωτ. σ. 81

21. Ἐνθ. ἀνωτ. σ. 16

«ΕΛΑΦΡΑ ΨΥΧΟΝΑΡΚΩΤΙΚΑ»

Ἀθανασίου Νεοφωτίστου, τ. ἐπ/τοῦ Δ.Ε.
Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ συντονισμένη δραστηριότητα τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας στίς ἡμέρες μας ἀποτελεῖ μιά ὀλέθρια πραγματικότητα γιά τή χώρα μας, ἀλλά καί ἀνοιχτή πρόκληση γιά τήν Ἐκκλησία καί τήν Πολιτεία πού ἐνδιαφέρονται γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, ἀλλά καί τήν περιφρούρηση τῶν πνευματικῶν μας ἀξιῶν. Στήν ἐποχή μας οἱ ποικίλες αἰρετικές καί παραθρησκευτικές ομάδες ἐμφανίζονται μέ διάφορα προσωπεῖα καί ἀποκρύπτουν τούς πραγματικούς τους σκοπούς.

Τό «αἰρετικό φαινόμενο» μελετήθηκε ἀπό πολλούς σημαίνοντες πνευματικούς ἀνθρώπους στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό καί ἔχουν προσδιοριστεῖ τά αἷτια πού ὀδηγοῦν τά διάφορα ἄτομα στήν προσχώρηση σέ μιά ομάδα, καθώς καί οἱ καταστροφικές συνέπειες γιά τούς νέους πού ἐντάσσονται σ' αὐτές, τούς γονεῖς τους καί τήν κοινωνία γενικότερα. «Οἱ ομάδες αὐτές (γράφει ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος) μποροῦν νά ἐξελιχθοῦν καί σέ γενικότερη ἀπειλή. Αὐτό μπορεῖ νά κατανοηθεῖ ἂν θυμηθοῦμε, πώς οἱ ὀπαδοί μεταβάλλονται σέ ἄβουλα ὄργανα γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπῶν τῆς ὀργάνωσης καί μάλιστα στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, γιά τήν "σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος". Σύμφωνα μέ τήν ὀργάνωση "Χάρε Κρίσνα" κάθε σκέψη, λόγος ἢ πράξη, πού ἐμποδίζει τήν "πνευματική πρόοδο", ὅπως φυσικά τήν καθορίζει ὁ γκουρού, λογίζεται προσβολή ἐναντίον τοῦ Θεοῦ» («καταστροφικές λατρεῖες» σελ. 39).

Σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἰδίου βιβλίου ὁ ἀείμνηστός πατήρ ἀναφέροντας τίς συνέπειες γράφει: «Ἔχει παρατηρηθεῖ πώς τά θύματα παρουσιάζουν διαταραγμένη κοινωνική ζωή. Ἀκόμη καί ἂν ἀποδεσμευτοῦν, δυσκολεύονται νά ξανασυνδεθοῦν μέ τίς σπουδές ἢ τήν ἐπαγγελματική τους ζωή. Διακατέχονται ἀπό φοβία πού προέρχεται ἀπό ὑποβολή ἀπειλῶν καί σέ πολλές περιπτώσεις ἀπό ἐφιάλτες πού βασανίζουν γιά πολύ καιρό.

Οἱ φοβίες αὐτές ἐνισχύονται μέ τρομοκρατία μέσω τηλεφώνου ἢ μέ ἐπιστολές καί ὀδηγοῦν ἀκόμη καί σέ αὐτοκτονία».

Ἐνα ἀπό τά αἷτια προσχώρησης, τῶν νέων κυρίως ἀτόμων, στίς διάφορες παλαιές ἢ νεοφανεῖς αἰρέσεις, τίς ψυχολατρεῖες, κ.λπ. εἶναι ἡ κυκλοφορία ἀποκρυφιστικῶν καί ἄλλων νέων κοσμοθεωριακῶν ἰδεῶν καί κινήσεων, ἀνεξέλεγκτα μέ ὅλους τούς προσφερόμενους τρόπους ἐπικοινωνίας καί συναναστροφῶν. Γίνεται τρόπον τινά ἐμβολιασμός μέ ἥπια «ψυχοναρκωτικά», ὅποτε καθίσταται εὐκόλη ἡ «ἐγκατάλειψη» τοῦ νέου στά χέρια τῆς αὐθεντίας κάποιου ἀρχηγοῦ. Οἱ γιατροί μιλοῦν γιά τό νέο φαινόμενο τοῦ «ναρκωτικοῦ τῶν αἰρέσεων», ἀλλά οἱ εἰδικοί ἐρευνητές τοῦ φαινομένου ὀμιλοῦν καί γιά τά ἥπια «ψυχοναρκωτικά» πού «προετοιμάζουν» τήν ὁδὸ τῆς ἔνταξης.

Ἄλλωστε τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τίς ναρκωτικές οὐσίες. Ἀρχίζει κάποιος μέ ἐλαφρές οὐσίες γιά νά καταλήξει στά σκληρά ναρκωτικά. Ὅσοι σερβίρουν στούς νέους ἥπια ναρκωτικά τούς πείθουν ὅτι ἡ χρήση τους εἶναι ἀκίνδυνη, οἱ συνέπειες ἀνύπαρκτες, ἐνῶ τά ὀφέλη στήν ψυχική κυρίως «εὐεξία» εἶναι πολλά. Ἔτσι ἡ κατάληξη στή χρήση σκληρῶν ναρκωτικῶν ἀποτελεῖ πορεία ἀναμενόμενη καί ὀριστική.

Αὐτό ἀκριβῶς συμβαίνει καί μέ τά ψυχοναρκωτικά. Ἐθίζονται οἱ νέοι μας σέ ἰδέες, δοξασίες, πρακτικές μιᾶς ξένης πρὸς τήν Ὀρθοδοξία καί τόν Ἑλληνισμό πνευματικότητας καί τούς δημιουργοῦνται ὑπαρξιακά κενά πού τούς ὀδηγοῦν σέ ἀναζήτηση καί πλήρωση τῶν κενῶν αὐτῶν ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τήν Παράδοση τοῦ τόπου μας στήν αὐθεντία τοῦ ἀρχηγοῦ κάποιας ομάδας.

Ὅπως εἶπαμε καί παραπάνω τά ἐλαφρά ψυχοναρκωτικά κυκλοφοροῦν παντοῦ. Στά Πανεπιστήμια, στίς διάφορες «ψυχολογικές» ἢ «φιλοσοφικές» σχολές, στά πνευματικά κέντρα τῶν Δή-

μων, στά ανοιχτά συνέδρια, σέ οργανωμένες ημερίδες καί διακοπές κ.λ.π., σεβδύρονται από όμιλητές ιδέες καί πρακτικές αποκρυφιστικού κυρίως περιεχομένου. Ὑπάρχει μεγάλη προσφορά καί ἡ διερεύνηση καί ἀξιολόγηση τῶν προσφορῶν αὐτῶν ἀνύπαρκτη. Πολλοί «διδάσκαλοι» προσφέρονται ἐθελοντικά νά «βοηθήσουν» στήν «πνευματική πορεία» ἐνός Δήμου, μιᾶς ἐκδήλωσης ἢ μιᾶς ὁποιασδήποτε εὐγενούς κατά τά ἄλλα προσπάθειας. Οἱ «ιεραπόστολοι» αὐτῶν τῶν ιδεῶν ἐπισκέπτονται καί ὀμιλοῦν σέ φυλακές, σέ ἰδρύματα, ἄλλα καί σέ σχολεῖα. Στό τέλος βέβαια δίδουν κάποια στοιχεῖα πού συνεπάγεται συνέχεια (διεύθυνση, τηλέφωνο κ.λ.π.). Ὅσοι δέ ἀπό αὐτούς εἶναι καί συγγραφεῖς, «δωρίζουν» τά βιβλία τους σέ ὅλες τίς βιβλιοθήκες πού λειτουργοῦν στή χώρα μας. Ἔτσι δοξασίες περί γιόγκα, διαλογισμοῦ, ἐσωτερικῶν πνευματικῶν πεδίων, διαλογιστικῆς στάσης ζωῆς κ.λ.π., κ.λ.π. γίνονται εὐκόλα προσιτές σέ ἀνύποπτους κυρίως συνανθρώπους μας καί ἀπειλοῦν νά ἀλλοιώσουν τό πνευματικό φρόνημα τοῦ λαοῦ μας καί νά ἀκυρώσουν τό Εὐαγγέλιο τῆς καινῆς κτίσης.

Νεαρό ἄτομο στήν Κύπρο ἐντάχθηκε στήν ὁργάνωση «Ἀρμονική Ζωή», ὅταν πῆρε καί διάβασε βιβλίο τοῦ Νάτζεμ ἰδρυτοῦ τῆς κινήσεως αὐτῆς, πού ὑπῆρχε στό Σχολεῖο τῆς. Ἡ ψυχολόγος Margaret Singer ἀναφέρει σ' ἓνα βιβλίο τῆς γιά τήν ἐπίδραση αὐτῶν τῶν ἐλαφρῶν ψυχοαρκετικῶν, τήν περίπτωση τῆς Mary. Ἡ Mary ἦταν φοιτήτρια κρατικοῦ Πανεπιστημίου τῶν Η.Π.Α. Ὁ καθηγητής τῆς ψυχολογίας ἀνῆκε σέ παραθηρησκευτική ὁμάδα καί συχνά χρησιμοποιοῦσε τό διαλογισμό ὡς μέσο διδασκαλίας. Ἡ συγκεκριμένη πρακτική τήν ὁποία ἡ νεαρή κοπέλα ἐξέλαβε ὡς θρησκευτική φιλοσοφία τήν

ὀδήγησε νά ἐπισκεφεῖ τό τοπικό ἄντρο τοῦ γκουροῦ τῆς περιοχῆς, ἐγκατέλειψε τίς σπουδές τῆς καί ἐγκαταστάθηκε στό κοινόδιο. Ἀργότερα ὅταν κατάφερε νά ἀποδράσει ἀπό τό κοινόδιο δήλωσε, ὅτι οἱ καθηγητές τῆς ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατόρθωσαν νά τήν ἀποπροσανατολίσουν καί νά τήν ὀδηγήσουν στό κοινόδιο.

Θά μπορούσαμε ν' ἀναφέρουμε πολλά παραδείγματα, πού ἀποδεικνύουν πῶς ἐνεργοῦν τά ἐλαφρά ψυχοαρκετικά στίς ἀνημέρωτες κυρίως νεαρές ψυχές πού συνήθως ἔχουν ὑπαρξιακά κενά καί εἶναι δυνατόν ν' ἀποτελέσουν τόν προθάλαμο εἰσαγωγῆς τους στά διάφορα κέντρα καί κοινόδια μέ ἀποτέλεσμα νά ἐγκαταλείψουν τό πατρικό τους σπίτι, νά διακόψουν τίς σπουδές τους καί τίς ἐργασίες τους καί ν' ἀκολουθήσουν ἓνα δρόμο πού τίς περισσότερες φορές δέν ἔχει γυρισμό.

Τό συμπέρασμα πάντως εἶναι ὅτι, ὁ κίνδυνος ἀπό τοῦς «ἐλεύθερους σκοπευτές», πού σεβδύρουν ἔντεχνα τίς αἰρετικές ιδέες καί πρακτικές καί μάλιστα μέ τόν «μανδύα» τῆς «ἀνεξάρτητης πανεπιστημιακῆς δεοντολογίας», εἶναι τεράστιος. Πρέπει νά μᾶς προβληματίσει αὐτό τό φαινόμενο καί νά προσπαθήσουμε νά τό ἀντιμετωπίσουμε.

Ὁ ἀγώνας αὐτός εἶναι πάρα πολύ δύσκολος. Δέν ξέρει κανεῖς ἀπό πού νά φυλαχτεῖ καί τί εἶδους ἐνημέρωση, ἐκτός ἀπό γενικότητες, νά κάνει.

Ἔνα ὅμως εἶναι βέβαιο. Ἄν ἐνημερώσουμε τό νέο ὅταν βρῖσκεται στόν προθάλαμο καί δέν εἰσέλθει στά ἔγκατα τῆς ὁργάνωσης, ὅποτε ἡ φυγή θά εἶναι ἀδύνατη, ὑπάρχουν πολλές ἐλπίδες νά προλάβουμε τό κακό καί νά σώσουμε τήν ψυχή του. Εἶναι συνεπῶς ἐπείγουσα ἀνάγκη νά ἀσχοληθοῦμε σοβαρά μ' αὐτό τό πρόβλημα.

Αἰρέσεις καί κοσμοθεωριακές ὁμάδες ψυχο-λατρεῖες, γκουρουίστικες ὁμάδες, ἀπευθύνουν τό λόγο σέ ἀνύποπτα ἄτομα μέ τοῦς πλέον διαφορετικούς τρόπους κατά ἓνα πολύ ἐγκάρδιο τρόπο: στό δρόμο, σέ κύκλους γνωστῶν, ἐπισκεπτόμενοι τά σπίτια, μέ τή μέθοδο τῶν δημοσκοπήσεων. Προσκαλοῦν στά κέντρα τους γιά περαιτέρω συζήτηση, γιά ἓνα δωρεᾶν τέστ προσωπικότητας ἢ γιά μιᾶ τεχνική ταχείας ἐκμάθησεως καί ἀργότερα σέ μιᾶ ἐκδήλωση, σέ συνάθροιση, σέ ἐκδρομή. Οἱ προσηλυτιστές ἐμφανίζονται συχνά ὡς ἐκπρόσωποι μιᾶς φήμας, μιᾶς ὁργάνωσης, χωρίς νά μπορεῖ κανεῖς νά ὑποπτευθεῖ ἀμέσως πῶς πίσω ἀπό αὐτήν κρύπτεται μιᾶ αἴρεση. Τό ὅτι μ' αὐτόν τόν τρόπο καταλήγει κανεῖς τελικά σέ μιᾶ αἰρετική ἢ κοσμοθεωριακή ὁμάδα, σπάνια γίνεται ἀντιληπτό.

«Νεοφανεῖς αἰρέσεις - καταστροφικές λατρεῖες» - Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, σελ. 22).

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΓΩΝΙΑ

Βησσαρίωνα Ν. Μπακόλα

Ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεξζόπουλος ἀπὸ τὸ Νοσοκομειακὸ κρεβάτι στὶς τελευταῖες μέρες τῆς ἐπιγείου ζωῆς του εἶχε μιὰ ἐπίμονη ἀγωνία, σχετική μὲ τὸν "διαλογισμό".

Ἔβλεπε νὰ γεμίζουν οἱ ἐκκλησίες ἀπὸ «πιστούς» τῆς σύγχυσης πού ἡ φαινομενική τους εὐλάβεια δέν θά εἶχε καμία σχέση μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Προσευχή, ἀλλὰ θά ἔκαναν «πνευματική ἄσκηση διαλογισμοῦ».

Ἔβλεπε εἰσαγωγή τοῦ «διαλογισμοῦ» στὰ σχολεῖα, ὡς ἐπέκταση τοῦ «διαλογισμοῦ» πού εἶχε μπεῖ στὴν οἰκογένεια. Καί ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξη:

Ἀσκητισμός - Νηπιακὴ γιόγκα - τέχνη τοῦ ἐνεργειακοῦ διαλογισμοῦ εἶναι οἱ βασικὲς ἔννοιες ἐνὸς ἄρθρου τοῦ Πασχαλινοῦ Βήματος τοῦ 2000, ἀνυπόγραφο, σὲ ἔνθετο ἀφιέρωμα τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιμέλεια ἔχει ὁ Θανάσης Λάλας.

Δέν γνωρίζουμε τὰ κριτήρια παρουσίας αὐτὴν τὴν ἡμέρα ἐνὸς ἄρθρου πού δέν ἔχει ἀπολύτως καμιά σχέση μὲ τὴν Ἀνάσταση, τὴν Λαμπρὴ, τὸ Πάσχα τῶν Ἑλλήνων. Σίγουρα ὁμως, ὅπως γράφεται στὸ κείμενο, ἔχει σχέση μὲ τὰ ἀποκρυφιστικά τῆς Ἰνδίας μὲ δυτικὸ μανδύα, ὡς τελευταία τάση ἐκσυγχρονιστικὴ τοῦ Λονδίνου.

Ἀφήνει τὴν ἐλπίδα στοὺς ἀναγνώστες τοῦ ἄρθρου ὅτι μεγαλώνοντας τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια μὲ γιόγκα, ἔχουν ἐλπίδες νὰ καταλάβουν θέσεις σὲ πολυεθνικὲς ἐταιρεῖες ὑψηλές.

Ἴσως τὸ ἄρθρο δημοσιεύεται καλοπροαίρετα, διότι οἱ συντάκτες δέν γνωρίζουν ὅτι: αὐτὲς οἱ κινήσεις ἐντάσσονται στὶς λεγόμενες «θρησκευτικὲς νεότητος» τοῦ Μαχαρίσι, πού στὴ Δύση παρουσιάζεται μετὰ ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1950 ὡς «πολιτικό-θρησκεία».

Βάση ἔχει τὴν λεγόμενη «Ἐπιστὴμη τῆς Δημιουργικῆς Διάνοιας». Εἶναι μιὰ ψυχοτεχνικὴ ἀλλαγὴ τῆς προσωπικότητας πού ὀδηγεῖ σὲ ἀπόλυτες ἐξαρτήσεις μετὰ τὴν πλήρη ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον. Οἱ τεχνικὲς αὐτὲς εἶναι προσαρμωσμένες στὶς ἀνάγκες

τῆς Δύσης ἀπὸ τὸν γκουρού Μαχαρίσι, ὡς πράξεις διαλογισμοῦ καὶ πολλὰ περιγράφονται στὸ βιβλίο του «Ἡ ἐπιστὴμη τοῦ εἶναι καὶ ἡ τέχνη τῆς ζωῆς».

Στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου (γερμανικὴ ἔκδοση) ὁ διαλογισμὸς χαρακτηρίζεται ὡς «διδασκαλία τοῦ Θεοῦ» μὲ τὸν ἐπὶ τῆς Γῆς "Μεσοσία" Μαχαρίσι. Περισσότερα καὶ ἀκριβέστερα γράφονται γιὰ τὴν Γιόγκα, γιὰ τὸν Διαλογισμό, γιὰ τίς ψυχοτεχνικὲς καὶ τὰ ψυχοαρκετικά στὰ βιβλία τοῦ ἀείμνηστου π. Ἀντωνίου Ἀλεξζόπουλου. Ἰδιαίτερα γίνεται λόγος γιὰ βαρεῖες ψυχικὲς διαταραχὲς στὰ θύματα πού μαθαίνουν τίς τεχνικὲς διαλογισμοῦ καὶ κατατίθενται πάρα πολλὰ στοιχεῖα στὶς πανορθόδοξες συνδιασκέψεις.

Δυστυχῶς αὐτὲς οἱ διδασκαλίες - τεχνικὲς παρουσιάζονται μὲ πολλὰ προσωπεῖα, μὲ διαφορετικὰ ὀνόματα καὶ κινεῖνται στὶς παρυφές ὁρολογίων διαφόρων ἐπιστημῶν καὶ ἰδεολογικῶν ρευμάτων· συνδέονται πάντοτε μὲ σύγχρονα καυτὰ προβλήματα καὶ ἐκμεταλλεύονται τὴν τάση γιὰ λεξιλαγνεία καὶ γλωσσικὴ παραπλάνηση.

Καί σὲ βιβλίο τοῦ Δημοτικοῦ πού πάντα στὸ παρελθόν ἄρχιζε μὲ κάποια προσευχή, ἔχει ὡς πρῶτο μάθημα, ποίημα εἰσαγωγῆς στόν Διαλογισμό (βλέπε ἐπίλογο ἄρθρου).

Ὁ π. Ἀντώνιος ἔβλεπε τὴν ὁργανωμένη διάβρωση κατὰ τῆς ἐλληνικῆς οἰκογένειας καὶ μὲ τὸ ἔργο του, τὰ βιβλία του, τὴν ἀγωνία του ἔχει εὐαισθητοποιήσει τὴν ἐλληνικὴ κοινωνία καὶ σὲ μεγάλο βαθμὸ καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος. Ἡ ἴδια ἡ ἐφημερίδα Βῆμα ἐπισημαίνει τὸ "βαρυφορτωμένο πρόγραμμα τῶν νηπίων" καὶ ἀποκάλυψε τοὺς στόχους ξενόφερτων ὁργανώσεων μὲ τὴν παραποίηση τῆς ἔννοιας τοῦ ὀρθοδόξου ἀσκητισμοῦ τῆς θυσίας σὲ ἔννοια λατρείας τῆς Δύναμης καὶ τῆς Ἀυτονομίας, σὲ λατρεία τοῦ ἑαυτοῦ μας. Αὐτὰ γιὰ ἄλλους ἴσως ἀκούγονται εὐχάριστα, ἀλλὰ ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἔννοιες θυσίας καὶ Ἀνάστασης.

Ἐπίλογος

Ὡς ἐπίλογος σέ αὐτή τήν Ἔρευνα παρατίθεται δύο κείμενα ἀπό βιβλία τῆς Α' Δημοτικῆς, τά ὅποια ἔφερε τήν 17 - 1 - '97 ὁ π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος στήν Π.Ε.Γ.

Τό ἕνα εἶναι ἀπό τά νέα βιβλία με τόν τίτλο «Πρὶν κοιμηθῶ» (ἀπό τό Β' τεῦχος σελ. 81 τοῦ βιβλίου «Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ» τῆς Α' Δημοτικῆς).

ΠΡΙΝ ΚΟΙΜΗΘΩ

Τό βράδυ πού πέφτω στό κρεβάτι μου, θυμᾶμαι τί εἶδα, τί ἄκουσα, τί ἔκαμα τή μέρα πού πέρασε.

Σκέφτομαι τί θά δῶ, τί θ' ἀκούσω, τί θά κάνω τή μέρα πού θά ῥθει.

Λίγο πρὶν μέ πάρει ὁ ὕπνος φτάνουν σ' αὐτιά μου διάφοροι ἤχοι:

Ἀκούω πέρα ἕνα σκυλί πού γαβγίζει, ἕνα αὐτοκίνητο πού περνᾷ γρήγορα, τά δέντρα πού τά ταράζει ὁ ἀέρας.

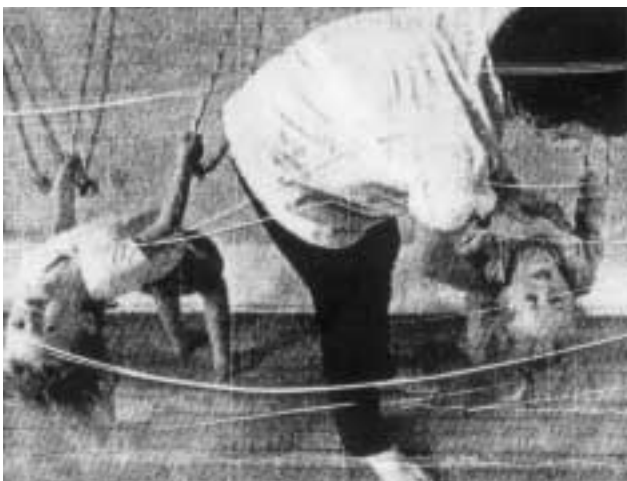
Ἀκούω νά χτυποῦν πιάτα καί ποτήρια, μιά βρῦση νά τρέχει. Ἀκούω τούς γονεῖς μου πού μιλοῦν ἀκόμη.

Ἀκούω μιά πόρτα πού ἀνοίγει ἢ κλείνει καί ὕστερα ἐλαφρά βήματα στό σαλόνι, «Θά ἴναι τῆς ἀδερφῆς μου», λέω.

Ἀκούω τήν ἀνάσα μου. Μοῦ φαίνεται πῶς ἀκούω τήν καρδιά μου.

Κι ὕστερα τίποτα.

Εἶπε ὁ π. Βαρνάβας: «Αὐτό ἂν τό προσέξουμε λιγάκι εἶναι μιά θαυμάσια ἀσκησοῦλα αὐτο-

ὑπνωσης καί μιά θαυμάσια προπόνηση γιά τά πρῶτα στάδια Διαλογισμοῦ.

Μαθαίνει τό παιδί τήν πορεία ψυχικῆς ἀπονέκρωσης, ν' ἀδειάζει ἀπό μέσα του ὅλους τούς λογισμούς, ὥστε σιγά σιγά ν' ἀρχίσει τό "μάντρα" καί ν' ἀρχίσουν νά μπαίνουν μέσα του τά δαιμόνια».

Τό ἄλλο κείμενο πού γνώρισαν πολλές γενεές Ἑλληνόπουλων εἶναι τό «Καλή νύχτα».

Καλή νύχτα

Τίκ-τάκ, τίκ-τάκ
Χτυπᾷ τό ὥρολόγι
Χτυπᾷ σάν νά λέει
Ἔωρα 8, καλή νύχτα.

Τά παιδιά γονατίζουν στήν εἰκόνα
λένε τήν προσευχή τους.
Σέ παρακαλῶ Θεέ μου
νά φυλᾷς τήν γιαγιά
τόν πατέρα, τήν μητέρα,
κι ὅλα τά καλά παιδιά.

Ἔχει καί μιά εἰκόνα: τρία παιδιά γονατιστά.
«Ἀπό ἐδῶ ἀρχίζει ἡ ἐπανάσταση τῆς Ἐτερονομίας, ἀπό ἐδῶ σπάζει τό δαιμονικό πνεῦμα τῆς Αὐτονομίας.

Τό νά μάθει ὁ ἄνθρωπος νά γονατίζει καί νά λέει τό "Κύριε ἐλέησον".

Ἀπό αὐτή τήν ἡλικία ἀρχίζει ὅμως σήμερα (βλέπε α' κείμενο) ἡ βάση τοῦ παγόδουνου πού δημιουργεῖ αὐτές τίς σημερινές τραγωδίες».

*Μαθήματα γιόγκα προστίθενται τώρα
στό ἤδη βαρυσφωτωμένο πρόγραμμα
τῶν νηπίων στό ἐξωτερικό.
Τά ἴδια ἀρχίζουν νά
πραγματοποιούνται καί στή χώρα μας
(ἐφημ. ΒΗΜΑ, 30/4/2000).*

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΛΑΘΗΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς
ἀπό τό βιβλίον «Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος» σελ. 156-162

Ἡ Β' Σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ ἀποτελεῖ ἀναγέννησιν ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν, ἀναγέννησιν πτωμάτων. Διότι ἀφ' ὅτου ὁ Θεάνθρωπος Χριστός εἶναι παρών εἰς τόν γήινον κόσμον, ὁ κάθε οὐμανισμός εἶναι πῶμα. Τά δέ πράγματα ἔχουν οὕτω, διότι ἡ Σύνοδος ἐνέμεινεν ἐπιμόνως εἰς τό δόγμα περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα=τοῦ ἀνθρώπου. Θεωρούμενοι ἀπό τήν σκοπιάν τοῦ ἀεὶ ζῶντος Θεανθρώπου, τοῦ ἱστορικοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅλοι οἱ οὐμανισμοί κατά τό μᾶλλον ἢ ἥττον ὁμοιάζουν μέ ἐγκληματικές οὐτοπίας, διότι ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρώπου φονεύουν κατά διαφόρους τρόπους καί ἐξοντώνουν τόν ἄνθρωπον ὡς ψυχοφυσικήν ὄντοτητα. "Ὅλοι οἱ οὐμανισμοί ἐπιτελοῦν ἓνα ἀλογίστως τραγικόν ἔργον: διυλίζουν τόν κῶνωπα καί καταπίνουν τήν κάμηλον. **Διά δέ τοῦ δόγματος περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα τό ἔργον αὐτό ἔχει ἀναχθῆ εἰς δόγμα.** "Ὅλα αὐτά ὅμως εἶναι φρικτά, φρικτότατα. Διατί; Διότι τό ἴδιον τό δόγμα περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρά ἡ ἀνατριχιαστική κηδεῖα τοῦ κάθε οὐμανισμοῦ ἀπό τοῦ βατικανοῦ, τοῦ ἀναχθέντος εἰς δόγμα, μέχρι τοῦ σατανικοῦ οὐμανισμοῦ τοῦ Σάρτρ. Εἰς τό οὐμανιστικόν πάνθεον τῆς Εὐρώπης ὅλοι οἱ θεοί εἶναι νεκροί, μέ ἐπί κεφαλῆς τόν εὐρωπαϊκόν Δία. Νεκροί, ἕως ὅτου εἰς τήν μαραμένην καρδίαν των ἀνατείλῃ ἡ μέχρι τελείας ἀνταπαρνήσεως μετάνοια, μέ τās ἀστραπᾶς καί τās ὀδύνας τῆς τοῦ Γολγοθᾶ, μέ τούς ἀναστασίμους σεισμούς καί τās μεταμορφώσεις τῆς, μέ τās καρποφόρους τῆς θυέλλας καί ἀναλήψεις. Καί τότε; Τότε θά εἶναι ἀτελείωτοι αἱ δοξολογίαι των πρὸς τόν ἀεὶ ζωοποιόν καί θαυματουργόν Θεάνθρωπον, **τόν ὄντως μόνον Φιλάνθρωπον εἰς ὅλους τούς κόσμους.**

Τί εἶναι ὁ πυρήν τοῦ δόγματος περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα=τοῦ ἀνθρώπου; Ἡ ἀποθεανθρωποποίησις τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό ἐπιδιώκουν ὅλοι οἱ οὐμανισμοί, ἀκόμη καί οἱ θρησκευτικοί. "Ὅλοι

ἐπαναφέρουν τόν ἄνθρωπον εἰς τήν εἰδωλολατρίαν, εἰς τήν πολυθεΐαν, εἰς τόν διπλοῦν θάνατον, τόν πνευματικόν καί τόν φυσικόν. Ἀπομακρυνόμενος ἀπό τόν Θεάνθρωπον, ὁ κάθε οὐμανισμός βαθμηδόν μετατρέπεται εἰς μηδενισμόν. Αὐτό δεικνύει ἡ σύγχρονος χρεωκοπία ὄλων τῶν οὐμανισμῶν, μέ ἐπί κεφαλῆς τόν παπισμόν, ἔμμεσον ἢ ἄμεσον, ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον πατέρα ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν. Ἡ δέ χρεωκοπία, ἡ καταστρεπτική χρεωκοπία τοῦ παπισμοῦ, ἔγκειται εἰς τό δόγμα περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα. **Καί εἶναι ἀκριβῶς τό δόγμα αὐτό τό κορύφωμα τοῦ μηδενισμοῦ.** Διά τοῦ δόγματος αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος τῆς Εὐρώπης κατά δογματικῶς ἀποφασιστικόν τρόπον, ἐκήρυξε τό δόγμα τῆς ἀνταρκείας τοῦ εὐρωπαϊοῦ ἀνθρώπου καί οὕτω τελικῶς ἐφάνερωσε ὅτι δέν τοῦ χρειάζεται ὁ Θεάνθρωπος καί εἰς τήν γῆν δέν ὑπάρχει θέσις διά τόν Θεάνθρωπον. Ὁ τοποτηρητής τοῦ Χριστοῦ - Vicarius Christi - τόν ἀντικαθιστᾷ πλήρως. Εἰς τήν πραγματικότητα ἀπό αὐτό τό δόγμα ζῆ, τό ἀκολουθεῖ καί ἐπιμόνως τό ὁμολογεῖ, ὁ κάθε εὐρωπαϊκός οὐμανισμός....

Διότι, ἐν τελευταία ἀναλύσει, διά τοῦ δόγματος περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα, ἀνεκηρύχθη ἀλάθητος ὁ ἄνθρωπος γενικῶς. Ἐξ οὗ καί οἱ ἀναρίθμητοι πάπα καθ' ὅλην τήν Εὐρώπην, καί τοῦ Βατικανοῦ καί τοῦ προτεσταντισμοῦ. Μεταξὺ αὐτῶν δέν ὑπάρχει οὐσιώδης διαφορά, διότι ὁ παπισμός εἶναι ὁ πρῶτος προτεσταντισμός, κατά τούς λόγους τοῦ ὀραματιστοῦ τῆς ἀληθείας Χομιάκωφ.

Τό ἀλάθητον εἶναι φυσικόν θεανθρώπινον ἰδίωμα καί φυσική θεανθρώπινη λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας ὡς Θεανθρώπινου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου αἰωνία Κεφαλή εἶναι ἡ Ἀλήθεια, ἡ Παναλήθεια, ἡ Δευτέρα Ὑπόστασις τῆς Ὑπεραγίας Τριάδος, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Διά τοῦ δόγματος περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα εἰς τήν πραγματικότητα ὁ πά-

πας άνεκηρύχθη εις Ἐκκλησίαν καί ὁ πάπας - άνθρωπος, κατέλαβε τήν θέσιν τοῦ Θεανθρώπου. Αὐτός εἶναι ὁ τελικός θρίαμβος τοῦ οὐμανισμοῦ, ἀλλά συγχρόνως καί «ὁ δεύτερος θάνατος» (Ἀποκ. 20, 14. 21, 8) τοῦ παπισμοῦ, μέσω δέ αὐτοῦ καί μετ' αὐτοῦ καί τοῦ κάθε οὐμανισμοῦ. Ὅμως, κατά τήν Ἀληθινήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀπό τῆς ἐμφάνισεως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ **ὑπάρχει εἰς τόν ἐπίγειον κόσμον μας ὡς θεανθρώπινον σῶμα**, τό δόγμα περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα εἶναι ὄχι μόνον αἵρεσις, ἀλλά **παναίρεσις**. Διότι καμμία αἵρεσις δέν ἐξηγήθη τόσον ριζοσπαστικῶς καί τόσον ὀλοκληρωτικῶς κατά τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, ὡς ἔπραξε τοῦτο ὁ παπισμός διά τοῦ δόγματος περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα - άνθρώπου. **Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία· τό δόγμα αὐτό εἶναι ἡ αἵρεσις τῶν αἰρέσεων, μία ἄνευ προηγούμενου ἀνταρσία κατά τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ**. Τό δόγμα αὐτό εἶναι, φεῦ! ἡ πλέον φρικτή ἐξορία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν γῆν· νέα προδοσία τοῦ Χριστοῦ· νέα σταύρωσις τοῦ Κυρίου, μόνον οὐχί ἐπί τοῦ ξυλίνου, ἀλλ' ἐπί τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ παπικοῦ οὐμανισμοῦ. Καί ταῦτα πάντα εἶναι κόλασις, κόλασις διά τό ἄθλιον γῆϊνον ὄν, πού λέγεται ἄνθρωπος.

Ἐπάρχει διεξοδος ἀπό τάς ἀναριθμήτους αὐτάς οὐμανιστικάς κολάσεις; Ἐπάρχει ἀνάστασις ἐξ αὐτῶν τῶν ἀναριθμητῶν εὐρωπαϊκῶν τάφων; Ἐπάρχει φάρμακον δι' αὐτάς τάς ἀναριθμήτους θανατηφόρους νόσους; - Ἐπάρχει, βεβαίως ὑπάρχει: ἡ μετάνοια. Αὕτη εἶναι τό αἰώνιον μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεανθρώπου: «Μετάνοια εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας» (2 Τιμ. 2, 25). Ἄλλως δέν δύναται κανεῖς νά πιστεῦῃ εἰς τό πανσωστικόν Εὐαγγέλιον τοῦ Θεανθρώπου: «Μετανοεῖτε καί πιστεῦετε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ (Μαρκ. 1, 15). **Ἡ μετάνοια ἐνώπιον τοῦ Θεανθρώπου εἶναι τό μόνον φάρμακον κατά τῆς ἁμαρτίας· τό μοναδικόν φάρμακον διά πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἀκόμη καί διά τήν παναμαρτίαν**. Ἀναμφιβόλως δέ ἡ μετάνοια εἶναι τό φάρμακον καί δι' αὐτήν τήν «παναμαρτίαν» τοῦ παπισμοῦ, τήν περιεχομένην εἰς τό ἀλαζονικόν δόγμα περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα, ἀλλά καί διά κάθε ἁμαρτίαν τοῦ κάθε οὐμανισμοῦ ἰδιαιτέρως καί ὄλων τῶν οὐμανισμῶν μαζί. Ναί, ναί, ναί: ἀπό

τήν προσφιλή του παναμαρτίαν τοῦ «ἀλαθήτου» ὁ εὐρωπαῖος «ἀλάθητος» ἄνθρωπος, ὁ εὐρωπαῖος οὐμανιστικός ἄνθρωπος, δύναται νά σωθῇ μόνον διά τῆς ὀλοκαρδίου καί τά πάντα μεταμορφούσης μετανόιας ἐνώπιον τοῦ θαυμαστοῦ καί πανευσπλάγγνου καί παναγάθου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεανθρώπου, τοῦ μόνου ὄντως Σωτῆρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπό κάθε ἁμαρτίαν, ἀπό κάθε κακόν, ἀπό κάθε κόλασιν, ἀπό κάθε διάβολον, ἀπό κάθε οὐμανιστικόν ὀρθολογισμόν, καί γενικῶς ἀπό ὅλας τάς ἁμαρτίας, τάς ὁποίας ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία δύναται νά ἐπινοήσῃ.

Διά τούς λόγους αὐτούς ὄλοι οἱ ἅγιοι, θεοφόροι καί θεόφρονες Πατέρες καί τῶν ἐπτά ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀνάγουν ὅλα τά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ προβλήματα εἰς τό πρόβλημα τῆς Προσωπικότητος τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὡς εἰς τήν μεγαλυτέραν καί τήν μόνην, τήν πολυτιμοτάτην ἀξίαν διά πᾶν ἀνθρώπινον ὄν, εἴτε εὐρίσκεται τοῦτο ἐπί τῆς γῆς εἴτε εἰς ἄλλον τινά ἐκ τῶν κόσμων τοῦ Θεοῦ. Τό χριστολογικόν πρόβλημα εἶναι τό παμπεριεκτικόν πρόβλημά των. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός εἶναι δι' αὐτούς ἡ μοναδική παναξία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς ὅλους τούς κόσμους. Ἀδιάκοπον καί αἰώνιον σύνθημά των εἶναι: **Τά πάντα δῶσε διά τόν Χριστόν, τόν Χριστόν μή δώσης διά τίποτε!** Καί γύρω ἀπό τό ἅγιον σύνθημά των, ἤχεῖ τό ἀσίγητον χαρμόσυνον μήνυμά των: ὄχι ἀνθρωπισμός, ἀλλά θεανθρωπισμός! Ὅχι ἄνθρωπος, ἀλλά Θεάνθρωπος! Ὁ Χριστός πρό πάντων καί ὑπεράνω πάντων ....

Ἡμεῖς ἐν τῷ θεανθρωπίνῳ σώματι τοῦ Χριστοῦ, τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τήν ὁποίαν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός εἶναι τό πᾶν: καί ἡ κεφαλή καί τό σῶμα καί ἡ ζωή καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ἀγάπη καί ἡ δικαιοσύνη καί ὁ χρόνος καί ἡ αἰωνιότης· ἀλλά καί ἡμεῖς διά τῆς πίστεως εἰς Αὐτόν καί τῆς ἐν Αὐτῷ ζωῆς (Ἐφ. 4, 11 - 21). Διότι «τά πάντα δι' Αὐτοῦ καί εἰς Αὐτόν ἐκτισται· καί Αὐτός ἐστι πρό πάντων καί τά πάντα ἐν Αὐτῷ συνέστηκε· καί Αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν Αὐτός πρωτεύων» (Κολ. 1, 16 - 18). **Αὐτός, ὁ Θεάνθρωπος, καί ὄχι ἓνας ἄνθρωπος, ὁποιοσδήποτε καί ἄν εἶναι.**

«ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ»

Frank Schaeffer,

Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο του «Χορεύοντας μόνος» (*Dancing alone*),
Μετάφραση Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Μύρου.

(Σημ. Διαλόγου: τό ἀπόσπασμα αὐτό ἀγαπητέ ἀναγνώστη δέν φέρει αὐτό τόν τίτλο. Εἶναι κομμάτι ἀπό τό «Συμπέρασμα» τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέα. Εἶναι πολύ ὠραῖο νά διαβάξει κανεῖς λόγια ἐνός πρώην Εὐαγγελιστοῦ Προτεστάντη τοῦ Franc Schaeffer - γιό παγκόσμια γνωστοῦ Προτεστάντη συγγραφέα καί κήρυκα - πού εἶναι διαποτισμένα τά λόγια αὐτά μέ γνήσιο ὀρθόδοξο ἦθος καί πατερική σκέψη. «Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι», ἐπαναλαμβάνει στό βιβλίο του ἀρκετές φορές ὁ συγγραφέας, κι αὐτό μᾶς ἐντυπωσιάζει βαθύτατα καί μᾶς κάνει νά διώνουμε ἐντονότερα τή μεγάλη εὐλογία πού εἴμαστε Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί).

Οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοί πρέπει νά μένουν σταθεροί καί θαρραλέα προσκολλημένοι στό θρησκευτικά, μυστηριακά, πνευματικά καί ἠθικά ζητήματα. Ἐμεῖς, ὅπως οἱ μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νά παραμείνουμε μέ προθυμία πιστοί στήν πλούσια κληρονομιά μας. Ἀπό ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐμεῖς πρέπει περισσότερο νά υπερασπιστοῦμε τήν αἴθηση τοῦ ἱεροῦ. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἓνα «Ὀρθόδοξο πολιτικό πρόγραμμα» ἢ ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία πρέπει νά διακηρύξει ἐκσυγχρονιστικά κοινωνικά «πολιτικά» προγράμματα, γιά νά διορθώσει τά καταστροφικά ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας στήν κοινωνία. Οὔτε σκέψη γιά κάτι τέτοιο! Νομίζω ὅτι ἡ ἀναζήτηση τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μέσα στόν πολιτισμό μας πρέπει νά στοχεύει νά εἶναι πιστή στόν ἑαυτό της, πιστή στόν Χριστό, ὅπως ἦσαν οἱ προπάτορες καί οἱ προμήτορες μας, ὅπως αὐτοί ἀντιστάθηκαν στόν τουρκικό διωγμό καί στό κομμουνιστικά μαρτύρια.

Ἐνῶ καθετί ἄλλο στόν πολιτισμό μας μεταβάλλεται, ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη πρέπει νά ἔχει τό θάρρος νά παραμένει πέρα ἀπό τόν χρόνο. Μακριά ἀπό τοῦ να «ἐκσυγχρονίζεται» καί νά κάνει τόν ἑαυτό της περισσότερο «ἐπίκαιρο», ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά ἔχει τό θάρρος νά μένει

ἀσυμβίβαστη στήν ὑποστήριξη τοῦ καλοῦ καί στό μάτια τοῦ κόσμου νά θεωρεῖται «ἀναχρονιστική». Πιστεύω ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅταν χρειάζεται, πρέπει ἀκόμη νά εἶναι σάν τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Βαπτιστή, ἀμετακίνητη στήν υπεράσπιση τοῦ αἰωνίου, καθώς εἶναι αὐτή πού υπενθυμίζει στόν κόσμο τή διαφορά ἀνάμεσα στό καλό καί στό κακό. Αὐτό μπορεῖ νά καταλήξει σέ ἐπιθετικό διωγμό κατά τῶν Ὀρθόδοξων πιστῶν ἀπό τό ἐκτεταμένο παντοῦ καί ἄγρια ἐκκοσμικευμένο κράτος. Ἡ ἐπικυρωμένη ἀπό τό κράτος τῆς Ἀμερικῆς ἀθεΐα - γιά παράδειγμα, τό νά δανείζεται ἡ Ἐκκλησία τίς πρακτικές τῆς πρόκλησης τῶν φεμινιστικῶν καί ὁμοφυλοφιλικῶν κινήματων - βρίσκεται στό δρόμο πρὸς σύγκρουση μέ τήν Ἐκκλησία. Ἀπό τήν ἐκπαίδευση μέχρι τήν κοινωνική πολιτική σχετικά μέ τίς ἐκτρώσεις, τοὺς ἐλέγχους πρὶν ἀπό τή γέννηση γιά «ἀτελῆ» βρέφη, τή σεξουαλική ἐκπαίδευση, τά «δικαιώματα» τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τῶν φεμινιστῶν βλέπουμε τήν Ἐκκλησία συνεχῶς νά προκαλεῖται.

Ἀκριβῶς ὅπως ἡ κατάρρευση στή Σοβιετική Ἑνωση ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἐκκοσμίκευση κομμουνιστικοῦ τύπου δέν μποροῦσε νά θριαμβεύει γιά πάντα, ἔτσι καί στή δική μας χώρα, ἡ ἀμερικανική «θεοσέβεια», πιστεύω ὅτι τελικά θά αὐτοκαταστραφεῖ. Αὐτό θά συμβεῖ, ἐπειδή ἡ ἐκκοσμίκευση ἔχει στή φύση της τήν ἀποτυχία. Ἡ ἀποψή της γιά τόν κόσμο δέν ἐκφράζει τήν πραγματικότητα. Αὐτή ἀπογυμνώνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τό πνευματικό περιεχόμενο. Καί ἔτσι μπορεῖ νά συμβεῖ, ὥστε πολλοί Προτεστάντες, μοντεροποποιημένοι Ρωμαιοκαθολικοί καί ἀκόμη κάποιον κοσμικοί νά προκληθοῦν σύντομα νά δοῦν στήν πρώτη τους μορφή τίς πνευματικές ἀλήθειες, τίς ὁποῖες οἱ προπάτορες τους κατασπατάλησαν ἀλήθειες, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀδιαμφησθήτητες, πέρα ἀπό κάθε συζήτηση, ψηφοφορία καί

«δημοκρατικό» ή ελεύθερο διάλογο. Εάν έρθει αυτή η ώρα, ή Ορθόδοξη Εκκλησία πρέπει να είναι έτοιμη να αναστηθεί από την κοσμική στάχτη, όπως έκανε τόσο αξιοθαύμαστα με τα συμβάντα στη Σοβιετική Ένωση και όπως επίσης έκανε, όταν αποσείστηκε ο τουρκικός ζυγός στην Ελλάδα.

Καθώς ο άθεος κόσμος, πού καταρρέει, ζητεί έλπίδα, ή Ορθόδοξη Εκκλησία πρέπει να κρατήσει μία διακεκριμένη θέση όχι με τον «μοντερνισμό», τον «οικουμενισμό» ή τον «έκσυγχρονισμό», αλλά με τη σταθερότητά της, την καθαρότητα και τό πνευματικό φως. Η Ορθόδοξη Εκκλησία πρέπει να φαίνεται ότι έχει σταθεί στερεά και άμετακίνητη, όταν καθετί άλλο σαλεύεται, αλλάζει και πετάζεται στην άκρη. Η Ορθόδοξη Εκκλησία πρέπει να είναι τό ένα αληθινό πράγμα, τό ανεκτίμητο μαργαριτάρι, τό ακηλίδωτο. Πρέπει να μένει πιστή στό πρωταρχικό μυστηριακό και εὐαγγελικό της κάλεσμα. Πιά να τό πετύχουμε αυτό, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να πληρώσουμε τό τίμημα, ακόμη και να περιπαichθούμε, να διωχθούμε και να απορριφθούμε, επειδή αντιπροσωπεύουμε τήν αγάπη, τήν όμορφιά και τό έλεος σ' ένα αιώνα χωρίς αληθινή αγάπη, όμορφιά και έλεος.

Εμείς οι Ορθόδοξοι χριστιανοί πρέπει να υπερασπιστούμε τά παιδιά μας έναντιόν των έκκοσμηκευτικῶν επιδράσεων του αιώνα μας, αγωνιζόμενοι να γίνουν ζωντανά παραδείγματα τής Ορθόδοξης εὐσέβειας και τής τήρησης των εντολῶν. Εμείς οι Ορθόδοξοι θά αξιοποιούσαμε σωστά τόν θησαυρό, τήν μοναδική κληρονομιά πού έχουμε, πηγαίνοντας κανονικά γιά έξομολόγηση και αντιλαμβανόμενοι ότι, ενώ ή τάση των Κογκρεσιοναλιστῶν γιά υπεροπτικά, πολιτικοποιημένα, έκκοσμηκευμένα «ένοριακά συμβούλια» μπορεί να είναι ένας τρόπος να δρᾷ μία προτεσταντική «έκκλησία», αλλά δέν είναι ένας Ορθόδοξος τρόπος! Οι Ορθόδοξοι χριστιανοί

πρέπει να εργασθούμε σκληρά να παραμείνουμε σταθεροί σ' αυτό πού πιστεύουμε, πρέπει να επενδύσουμε τά χρήματά μας και τόν χρόνο μας, κι όχι μόνο τά λόγια μας, στίς πραγματικές ανάγκες, υποστηρίζοντας με κάθε δυνατό τρόπο τήν επέκταση του Μοναχισμού στην Αμερική. Επειγόντως χρειαζόμαστε φωτεινούς φάρους σ' αυτόν τόν συνεχῶς συσκοτιζόμενο κόσμο. Πρέπει να εκπαιδύσουμε τά παιδιά μας, περισσότερο μέ τό δικό μας παράδειγμα τής άφοσίωσης στην πίστη, στην αγάπη και στα Μυστήρια, γιά να αντισταθούν στην κοσμική-προτεσταντική επίθεση και τόν νέο Σκοτεινό Αιώνα, ό οποίος, πιστεύω, μάς έχει ήδη καταλάβει.

Εκείνοι οι χαμένοι και κινούμενοι μέσα στην σύγχυση κοσμικοί, Προτεστάντες, Ρωμαιοκαθολικοί και άλλοι, οι όποιοι αναζητούν κάτι υπερβατικό, άγιο και σταθερό μέσα σ' ένα συγκεχυμένο και δέβηλο κόσμο, πρέπει να προσκληθούν στην Εκκλησία, τήν μία, αγία, καθολική και αποστολική Ορθόδοξη Εκκλησία των αιώνων. Η αληθινή και μόνη «οικουμενική ένότητα» θά επιτευχθεϊ, όταν όλοι οι (έτεροδόξοι) χριστιανοί επιστρέψουν στό πατρικό τους σπίτι.

Πιστεύω λοιπόν ότι τό «πρόγραμμα» τής Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι να παραμείνει Ορθόδοξη! Εάν αυτό γίνει, τότε τά υπόλοιπα θά τακτοποιηθούν από μόνα τους. Πιστεύω ότι ή αληθινή ένότητα τής αμερικανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας μπορεί να επιτευχθεϊ μόνον μέ τήν ένότητα, πού θά βασίζεται σ' ένα κοινό σκοπό εὐαγγελισμού, και όχι σε μεγαλόπνοα σχέδια ή σε υπογεγραμμένα πρωτόκολλα. Η αληθινή ένότητα θά έλθει από τόν κοινό δεσμό, πού έχουν οι άνθρωποι, όταν αυτοί συμμετέχουν μαζί σ' ένα σπουδαίο έργο: τό έργο τής αλλαγής τής μεταναστευτικής Εκκλησίας σε ιεραποστολική Εκκλησία, τό έργο του εὐαγγελισμού τής Αμερικής μέ τήν αυθεντική Ορθόδοξη Χριστιανοσύνη γιά πρώτη φορά στην ιστορία.

«Η έμπειρία του παρελθόντος και οι ανθρώπινες αξίες δέν έχουν καμμιά απόλύτως σημασία στην άπόσωση ήθική μας σέκτας. Η αξία ενός άτομου μέλους είναι άσήμαντη σε σύγκριση μέ τήν αξία της ομάδας».

Robert Lifton

«ΟΛΙΓΟΝ ΑΜΑΡΤΙΑ»

κ. Άννας Μπουρδάκου,
Άντιπροέδρου τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἑταιρία Σκοπιά ἰσχυρίζεται ὅτι στίς συναθροίσεις τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» δέν περιφέρεται δίσκος καί κάνει πολλές καί διάφορες δυσμενεῖς κριτικές πού ἀφοροῦν τήν περιφορά δίσκου. Ὅμως τά γεγονότα γιά ἄλλη μιὰ φορά διαψεύδουν τόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο».

Κατ' ἀρχήν στίς αἰθουσες τῶν συναθροίσεων ὑπάρχει μονίμως ἓνα «κυτίον τῶν καλῶν ἐλπίδων», ὅπως τό ὀνομάζουν, στό ὁποῖο οἱ ὀπαδοί ρίχνουν τά χρήματά τους. Αυτό σέ συνεχῆ βάση. Ἐπίσης γράφει ἡ Σκοπιά:

- 1953 - '55 Στό βιβλίο «**Πάντα δοκιμάζετε**» σελ. 228-229: «Τό "δέκατο" τῶν χριστιανῶν δίδεται ἀπό ὅλους στήν Ἰσημερία τῆς Βασιλείας». Εἰσπράττει λοιπόν ἡ Σκοπιά καί τήν δεκάτη ἀπό τοῦς ὀπαδοῦς της.

- 1967 Στό βιβλίο «**Ὁ Λόγος Σου Λύχνος**» σελ. 140-141: «Γιά εὐλογία, ὁ ὑπηρέτης λογαριασμοῦ τοποθετεῖ κουτιά εἰσφορῶν στήν Αἶθουσα Βασιλείας καί σέ ὅλα τά μέρη ὅπου γίνονται μελέτες βιβλίου. Ὡς τήν πέμπτη ἡμέρα κάθε μηνός πρέπει νά γίνεται στήν ἑταιρία ἔμβασμα ὅλων τῶν χρημάτων πού εἰσπράχθησαν ἀπό τοῦς ὑπηρετές βιβλίων καί περιοδικῶν». Ἡ Σκοπιά λοιπόν εἰσπράττει συνεχῶς ἀπό ὅλους τοῦς χώρους τῶν συναθροίσεων τῶν ὀπαδῶν, φροντίζει συστηματικά γιά τήν συγκέντρωση τῶν ἐσόδων της καί μάλιστα ἔχει καί ὑπεύθυνο τόν «ὑπηρετή λογαριασμοῦ», γιά νά ρυθμίζει τήν ἀποστολή στήν ὀργάνωση ἐγκαίρως.

- 1986 Σκοπιά, 1-4-'86 σελ. 20-22: «Τιμᾶτε τόν Ἰεχωβά μέ τά πολύτιμά σας».

Τόν τιμοῦμε μέ τό νά κηρύττουμε τό ὄνομά του καί τό μήνυμά του! Ἐπειτα ὑπάρχει καί ὁ κατά γράμμα χρυσός, ἄργυρος, καί ἄλλα περιουσιακά στοιχεῖα (!).

Δωρεές: Οἱ δωρεές χρημάτων μποροῦν νά σταλοῦν κατ' εὐθείαν στή Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, 25 Columbia Heights, Brouklyn New York 11201 ἢ σέ ἄλλες

χώρες στό ἐκεῖ γραφεῖο τοῦ τμήματος τῆς ἑταιρίας».

Ἀσφάλεια: Ἡ ἑταιρία Σκοπιά μπορεῖ νά ὀνομαστεῖ σάν δωροδόχος ἀσφαλιστηρίου καί ἐπομένως πρέπει νά πληροφορηθεῖ γι' αὐτό.

Διαθήκαι: Ἰδιοκτησίες ἢ χρήματα μποροῦν νά κληροδοτηθοῦν στήν ἑταιρία Σκοπιά μέσω μιᾶς νόμιμα ἐπικυρωμένης διαθήκης. Ἀντίγραφο πρέπει νά σταλεῖ στήν ἑταιρία».

- 1992 Σκοπιά, 1-12-'92: «Δόθηκαν ἐξολοκλήρου ἀπό προαιρετικές συνεισφορές; Ἄν τσιγκουνευόμαστε ἢ δίνουμε ἀπόφθιμα ἀπό τόν ἑαυτό μας καί ἀπό τοῦς πόρους μας, αὐτό θά ἦταν σάν νά ληστεύουμε τόν Ἰεχωβά».

Ὡστε ἡ Σκοπιά συγκεντρώνει στά ταμεία της καί κατά γράμμα χρυσό καί ἀσήμι καί πολλά καί διάφορα περιουσιακά στοιχεῖα, τά συγκεντρώνονται μάλιστα δέν πρέπει νά καθυστεροῦν καθόλου, ἀλλά νά ἀποστέλονται κατ' εὐθείαν στό Μπροῦκλιν. Ἀλλά δέν παραλείπει νά ἀπειλεῖ καί νά τρομοκρατεῖ τοῦς ὀπαδοῦς της μέ τό νά ἀσκεῖ πνευματική βία καί μάλιστα φοβερή, δημιουργώντας συνειδησιακή φόρτιση ὅταν τοῦς λέγει: προσέξατε καλά μήν τσιγκουνεύεσθε τά χρήματα γιατί ἔτσι ληστεύετε τόν Ἰεχωβά. Σάν νά εἶχε ὁ Θεός οἰκονομικό πρόβλημα καί δέν τόν συνέδραμαν οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Τά ἴδια περί τῶν εἰσφορῶν δημοσιεύει ἡ ἑταιρία συνήθως κατά τόν μήνα Νοέμβριο ἀποβλέποντας στό δῶρο πού λαμβάνουν οἱ ἐργαζόμενοι λόγω τῶν ἐορτῶν.

- Στή Σκοπιά τοῦ 1999 (1-1-'99), σελ. 18, ἐπανέρχεται ἐντονότερα: «Τό κήρυγμα τῶν καλῶν Νέων εἶναι ὁ κύριος διορισμός τῶν χριστιανῶν ..... Ἐπιπλέον ὅσοι ἀγαποῦν τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ κάνουν τό καλύτερο πού μποροῦν γιά νά παρέχουν τακτική οἰκονομική ὑποστήριξη σέ αὐτό τό ἔργο..... ».

Ἐπὶ τούτων ὁμοίως καί ἀναφορές στοῦς τρόπους μέ τοῦς ὁποίους πρέπει νά γίνεται ἡ οἰκονομική

ένιςχυση. Έτσι στό ἴδιο τεῦχος τῆς **Σκοπιᾶς, σελ. 22**, γράφει: «Τρόποι μέ τούς ὁποίους μερικοί ἐπιλέγουν νά δίνουν ... Ἀσφαλιστήρια συμβόλαια, ὁμολογίες, ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κ.ἄ. .... ». Τό ἴδιο ἐπαναλαμβάνει στή **Σκοπιᾶ τῆς 1-1-2000 σελ. 31**: «Ὅπως στήν ἐποχή τοῦ ἀρχαίου Ἰσραήλ, πολλά εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθοῦν ἐπειδή οἱ εἰλικρινεῖς Χριστιανοί "τιμοῦν" τόν Ἰεχωῶά μέ τά πολῦτιμά τους.

Τό Κυβερνόν Σῶμα τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωῶά» θά ἤθελε μέ αὐτή τήν εὐκαιρία νά ἐκφράσει βαθιά εὐγνωμοσύνη σέ ὅλους ὅσους ὠθοῦνται ἀπό καρδιάς νά συμμετέχουν σέ αὐτή τήν προαιρετική εἰσφορά... μποροῦν νά δωρηθοῦν **ἀνώνυμες μετοχές** ἢ καί **ὀνομαστικές**, ὁμολογίες κ.ἄ. ....».

Φαίνεται ὅμως ὅτι δέν ἀρκοῦν στόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο» οἱ τακτικές εἰσφορές πού εισρέουν στό ταμεῖο τῆς ἐταιρίας ἀπό τά κυτία τῶν συναθροίσεων καί τῶν κατ' ἔτος δωρεῶν, ἀλλά καί τῶν ἄλλων τρόπων οἰκονομικῶν ἐσόδων, γι' αὐτό ἐπανερχεται στό θέμα τῶν εἰσφορῶν σέ ἔκτακτα διαστήματα καί ὡς ἐπί τό πλεῖστον κατά τόν μήνα πού εἶναι κοντά τό Πάσχα, στοχεύοντας πάντα στήν ἐντατική οἰκονομική ἐνίσχυση ἀπό τό δῶρο τῶν ἐργαζομένων. Έτσι στήν **Σκοπιᾶ τῆς 15-3-2001 σελ. 29-31** ὁ «πιστός καί φρόνιμος δοῦλος», ἐπικαλούμενος τούς πρώτους Χριστιανικούς χρόνους, ὅπου οἱ ἀπόστολοι ἐδέχοντο χρήματα γιά τίς διάφορες ἀνάγκες τῶν κατά τόπους ἐκκλησιῶν, γράφει: «Ἐχουν ἀλλάξει πολλά ἀπό τόν πρῶτο αἰῶνα, ἀλλά δέν ἄλλαξαν οἱ **θεμελειώδεις** ἀρχές. Εἶναι κατάλληλο νά ἐνημερώνονται οἱ Χριστιανοί γιά τίς οἰκονομικές ἀνάγκες ....

Τά μέτρα παροχῆς βοήθειας γιά τούς **ἀγίους** τόν πρῶτο αἰῶνα δείχνουν ὅτι ἡ διαχείριση

αὐτῶν τῶν εἰσφορῶν πρέπει νά εἶναι καλά ὀργανωμένη καί νά γίνεται μέ σχολαστικά ἔντιμο τρόπο. Βέβαια ὁ Ἰεχωῶά Θεός γνωρίζει τίς ἀνάγκες καί προμηθεύει γιά τούς ὑπηρέτες του...

Ὡστόσο ὅλοι μας μποροῦμε νά κάνουμε τό χρέος μας ὅποια καί ἐάν εἶναι ἡ οἰκονομική μας κατάσταση». Ὁ «πιστός καί φρόνιμος δοῦλος» γιά μία ἀκόμη φορά ἐκφράζει τό πραγματικό του πρόσωπο. Παρουσιάζει μέσα ἀπό ὅλες αὐτές τίς ἀναφορές περί «δεκάτης», «εἰσφορῶν τοῦ πρώτου αἰῶνα» καί διάφορα ἄλλα, τόν πραγματικό του στόχο τόν οἰκονομικό, τήν συσσώρευση πλούτου.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἡ Σκοπιᾶ φροντίζει νά διαφημίζει καί τίς οἰκοδομικές της δραστηριότητες μέ τίς γνωστές αἰθουσες «βασιλείας» καί τά διάφορα «Μπέθελ», ὥστε οἱ ὀπαδοί νά ικανοποιοῦνται γιά τίς προσφορές καί τίς θυσίες τους καί νά αἰσθάνονται ὑπερήφανοι γιά ὅλα αὐτά τά οἰκοδομήματα στά ὁποῖα ἔχουν προσφέρει καί προσωπική ἐργασία δίχως ἀμοιβή! Ὅμως γιά ἄλλη μιά φορά ἀποδεικνύεται ποιός εἶναι ὁ «φρόνιμος δοῦλος», δηλ. τό Κυβερνόν Σῶμα, δηλ. τό ὑπόλοιπο τῶν Ἀγίων. Αὐτοί ἰσχυρίζονται καί διακηρύσσουν ὅτι δέν εἶναι μέρος τοῦ κόσμου τοῦ Σατανᾶ, στόν ὁποῖον ἀνήκουν ὅλες οἱ κυβερνήσεις, οἱ ὁποῖες μάλιστα θά καταστραφοῦν στόν Ἀρμαγεδῶνα. Αὐτοί λέγουν ὅτι εἶναι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς οὐρανίου κυβερνήσεως τοῦ Θεοῦ πού ἰδρύθηκε τό 1914. Πῶς λοιπόν δέχονται ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί μετοχές πού εἶναι συστήματα τοῦ κόσμου τοῦ Σατανᾶ; Πῶς δέχεται ὁ «δοῦλος» τή «συνεργασία του» αὐτή μέ τό διαβολικό σύστημα;

Μά φυσικά πρόκειται γιά χρήματα .... ὀλίγον ἁμαρτία δέν βλάπτει τούς «ἀγίους» τῆς Σκοπιᾶς.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ ἀχαριστία μερικῶν νεοελλήνων (ὀλίγων εὐτυχῶς)

Στις ἡμέρες μας παρατηροῦμε καί τοῦτο τό παράδοξο. Νά ἐπιζητεῖται, ἀπό διάφορες ομάδες, ἀναβίωση τῆς λατρείας τῶν εἰδώλων, τῆς λατρείας τῶν κτισμάτων ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἀρχαιολατρείας καί τοῦ ὀφειλόμενου σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους.

Εἶναι βέβαια ὠραῖο πρᾶγμα καί ἀποτελεῖ ἐνδειξη ὑγιοῦς στάσης τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐποχῆς νά τιμᾷ καί νά σέβεται τοὺς προγόνους του. Μάλιστα ἡ προγονική αὐτή τιμὴ καί ἀναγνώριση γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ἀποτελεῖ καί στοιχεῖο ἐκδήλωσης ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας, διότι οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι μᾶς ἔχουν κληροδοτήσει μὲ πολιτιστικὲς ἀξίες αἰώνιου κύρους καί μᾶς ἔχουν ἀφήσει πνευματικὰ δημιουργήματα κλασσικά καί ἀπροσπέλαστα.

Ἡ ἀποδιδόμενη ὅμως τιμὴ δέν σημαίνει ὅτι θά προβοῦμε καί στή νεκρανάσταση τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου καί στήν ἀνέγερση ναῶν τοῦ Δία, τοῦ Αἰόλου κ.λπ. Αὐτό, ἂν δέν εἶχε κάποιες ἄλλες σκοπιμότητες, θά ἀποτελοῦσε στοιχεῖο γραφικότητος ὀρισμένων ἐμπνευστῶν τοῦ φαινομένου ἢ φολκλορικῶν ἐκδηλώσεων ἐντυπωσιασμοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως πού εἶναι τελείως ἀνιστόρητο, ἀλλά καί ἀποτελεῖ στοιχεῖο πού ἐντάσσεται στήν περιοχὴ τοῦ παραλόγου, εἶναι ἡ ἐμμονή στήν ἄποψη ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἐξημίωσε καί ἐπληξε τό ἐλληνικό πνεῦμα μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐξαφάνιση τῆς ἐλληνικῆς προγονικῆς παρουσίας του ἀπὸ τό χῶρο πού ἀποτελοῦσε τὴν ἱστορική κοινότητα του. Ἀλλὰ συνέβη ἀκριβῶς τό ἀντίθετο ἀπὸ αὐτό πού ἰσχυρίζονται οἱ νεοειδωλολάτρες. Ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ Ἐκκλησία, ἂν δέν εἶχαν προσφέρει θυσία τὸν ἑαυτό τους οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ νεομάρτυρες, ὅλοι οἱ κατοικοῦντες στὸν ἐλληνικό χῶρο θά εἶχαν τουρκέψει καί οἱ Ἕλληνες θά ἀναφέρονταν στὰ λεξικά σάν ἓνας λαὸς πού ἐξέλιπε, ὅπως π.χ. οἱ Φοίνικες, οἱ Βαβυλώνιοι κ.λπ. καί θά μιλοῦσαν γιὰ τὸν ἐλληνικό

λαὸ μόνον ὀλίγοι πανεπιστημιακοὶ διδάσκαλοι καί διάφοροι ἐρευνητές θά ἀνέφεραν γι' αὐτὸν σέ συγγράμματά τους.

Τό δουλωμένο γένος ζοῦσε κοντὰ στήν Ἐκκλησία του καί τό παράδειγμα καί ἡ θυσία τῆς μεγάλης στρατιᾶς τῶν νεομαρτύρων τοῦ θέρμαινε τὴν πίστη καί τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνάστασή του. Ἡ προσφορὰ τῶν νεομαρτύρων στή διατήρηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπῆρξε τεράστια. Στις πιὸ κρίσιμες στιγμὲς τότε πού ὁ ἐξαθλιωμένος λαὸς μας γονάτιζε ἀπὸ τίς ἀφόρητες πιέσεις τοῦ Τούρκου καί τὸν ἐγκατέλειπε ἡ δύναμη ἀντίστασής του, ἐμφανίζονταν κάποιοι μάρτυρες τῆς πίστεώς μας καί οἱ καταταλαιπωρημένοι ἀπὸ τό ζυγὸ Ἕλληνες ἔπαιρναν θάρρος καί ζωντάνευε ἡ πίστη τους ξανά γιὰ νά ὑπομείνουν τὴ σκλαβιά καί νά ἐλπίζουν στήν ἀπελευθέρωση τοῦ γένους.

Ἐξ ἄλλου στὰ Μοναστήρια φυλάσσονταν τὰ πνευματικὰ δημιουργήματα τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος καί ἡ γλῶσσα μας ἐπέζησε τῆς λαίλαπας τοῦ ἐκτουρκισμοῦ, γιατί ἡ ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα ἦταν καί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ μας γλῶσσα. Σήμερα αὐτοὶ πού μάχονται τὴν Ἐκκλησία καί τὴν κατηγοροῦν ὅτι ἔδραψε τὸν Ἑλληνισμό θά μιλοῦσαν τουρκικά καί οἱ γυναῖκες τους θά φοροῦσαν φερετζέδες καί δέν θά ὑποψιάζονταν ποτέ ὅτι εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ὅσοι ὅμως ἐρμηνεύουν σωστά τὰ γεγονότα καί σέβονται τὴν ἱστορία, ἀποδίδουν ὄχι μόνον τὴν ὀφειλόμενη ἀναγνώριση στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί τό Χριστιανισμὸ γενικότερα, ἀλλὰ ἐκφράζουν καί τὴν ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη τους πρὸς αὐτήν, γιατί χάρις σ' αὐτήν εἶναι σήμερα Ἕλληνες καί μιλοῦν τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Καί εἶναι αὐτοὶ στήν πλειονότητά τους ὁ λαὸς μας καί οἱ περισσότεροι καί ἀξιολογότεροι πνευματικοὶ ἄνθρωποι πού τιμοῦν τὴ χώρα μας διεθνῶς.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι βέβαια γνωστά κι ἔχουν ἀναλυθεῖ ἐπισταμένα καί διεξοδικὰ ἀπὸ πανεπιστημιακοὺς διδασκάλους καί ἀκαδημαϊκοὺς καί πολλοὺς ἄλλους ἐγνωσμένου κύρους τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς ἀνθρώπους.

Οι «ἀρχαιολάτρες» ὅμως (γιὰ ἄλλους λόγους) χρησιμοποιοῦν δικά τους συμπεράσματα, γιὰ τὸ ρόλο τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν πορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἱστορίας του.

Ἄλλὰ ὁ λαὸς μας στό σύνολό του γνωρίζει τὴν ἀλήθεια καὶ ἀποδίδει βαθιὰ ἐκτίμηση πρὸς τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τοὺς ἀνά τοὺς αἰῶνες ἐκπροσώπους της. Καὶ παρακολουθεῖ τὰ φληναφήματα τῶν νεοειδωλολατρῶν μὲ ἀδιαφορία ἂν ὄχι μὲ περιφρόνηση.

Ἐνακοινωθέν τῆς ΠΕΓ γιὰ τὸν Πάπα

Ἡ Π.Ε.Γ. πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παπικῆς ἐκκλησίας συνέταξε τὸ ἀκόλουθο ἀνακοινωθέν καὶ τὸ ἀπέστειλε σὲ ὅλα τὰ Μ. Μ. Ἐνημέρωσης καὶ σὲ πολιτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς φορεῖς.

Ἡ Π.Ε.Γ. σὲ ἔκτακτη συνεδρίαση μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Πνευματικοῦ της Συμβουλίου τὴν 28ην Ἀπριλίου 2001 ἐκφράζει, ἐν ὄψει τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Παπικῆς «ἐκκλησίας» τὴν 4ην Μαΐου, τὴν ἀντίθεσή της πρὸς τὴν νέαν τακτικὴν πού ἔχει ἐγκαινιάσει ὁ Πάπας νά ἐπισκεφθεῖ ὀρθόδοξες χῶρες τῆς Ἀνατολῆς ὅπως τὴν Ἑλλάδα, τὴν Οὐκρανία κ.λ.π. γιὰ προσκυνηματικούς δῆθεν λόγους.

Ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ τοῦ Πάπα δέν μπορεῖ νά διαχωριστεῖ ἀπὸ τὸ σκοτεινὰ σχέδια τῶν Διεθνῶν Κέντρων ἀποφάσεων εἰς βάρος τῆς Ὁρθόδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰδικότερα, γι' αὐτὸ εἶναι πλήρως δικαιολογημένη ἢ συναισθηματικὴ ἀντίδραση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἢ ὅποια αὐτὴ τὴ φορὰ δέν σταματᾷ στὴν παγερὴ ἀδιαφορία, ἀλλὰ ἐκφράζεται μὲ ἔντονους τρόπους.

Ὁ λαὸς μας «κατηγορεῖται» ὅτι λησμονεῖ εὐκόλα καταστάσεις καὶ γεγονότα πού τὸν ἔδλαψαν ἱστορικά. Αὐτὴ ὅμως ἢ «λήθη τοῦ παρελθόντος», ἀποτελεῖ ἴσως μίαν ἀπὸ τίς χαρακτηριστικότερες ἀρετὲς του. Τείνει χεῖρα φιλίας πρὸς ἐχθρούς καὶ φίλους καὶ δέν διατηρεῖ ἔσσει πικρίες καὶ ἀδικίες μιᾶς κάποιας ἐποχῆς.

Στὴν περίπτωσιν ὅμως τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας εἶναι τραγικὰ φορτισμένη ἢ ἱστορικὴ μνήμη τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τίς συμφορὲς πού προκάλεσε ὁ παπισμὸς εἰς βάρος τοῦ τόπου μας καὶ τῆς πί-

στεώς μας. Οἱ μνήμες ἀπὸ τίς τραγικὲς συνέπειες τῶν σταυροφοριῶν παραμένουν ἀναλοιώτες καὶ οἱ πληγὲς τους ἀνεπούλωτες. Ἡ δραστηριότητα μάλιστα τῆς Οὐνίας πού καὶ σήμερα προσπαθεῖ νά ὑποδουλώσει στὴν «ἐκκλησία» τῆς Ρώμης τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ οἰκουμένη, προκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν, οἱ ὅποιοι ἀποδοκιμάζουν τὴν προσηλυτιστικὴ διείσδυση, στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ καταδικάζουν τὴν τακτικὴν τοῦ Πάπα νά ὑποθάλλει μέσω τῆς Οὐνίας κάθε σχισματικὴ κίνηση στίς χῶρες τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολῆς.

Εἶναι βέβαια γνωστὲς οἱ μεθοδεύσεις τοῦ παπισμοῦ γιὰ τὴν «προσκυνηματικὴ» αὐτὴ ἐπίσκεψη.

Ἡ παπικὴ διπλωματία προκάλεσε τὴν ἐπίσημη πρόσκληση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τῆς ὁποίας ὅμως οἱ εὐθύνες εἶναι μεγάλες γιὰ τὴν πράξη της αὐτὴ ἢ ὅποια πλήγωσε βαθύτατα τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἔφερε τὴν Ἐκκλησία μας πρὸ τετελεσμένων γεγονότων. Οὐδεὶς ἐτόλμησε μέχρι σήμερα νά προβεῖ σὲ τέτοιου εἴδους προσκλήσεις.

Ἡ Π.Ε.Γ. ἐκφράζει ταπεινά τὴν ἀποψή της πρὸς τὴν Ποιμένουσα Ἐκκλησία μας νά σταθεῖ ἀγέρωχη καὶ ἀνυποχώρητη στό ὄργανο τῆς κοσμικῆς ἀπολυταρχίας.

Ὁ Ἄρειος Πάγος εἶναι τόπος δικός μας ἔχει ἱστορία Ἐθνικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ καὶ τὸ ὅλο πνεῦμα πού πηγάζει ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα πού συνέβησαν σ' αὐτόν τὸν ἱερό βράχο δέν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὸ μοναρχικὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παπικῆς ἐξουσίας.

Ἡ Π.Ε.Γ. συμφωνεῖ μὲ τὴ θέση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλῶν ἐκλεκτῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων ὅτι ἢ Ὁρθόδοξία δέν ἔχει τίποτε νά φοβηθεῖ ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τοῦ πάπα.

Παράλληλα δηλώνει ὅτι θεωρεῖ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα σάν μίαν πρόκληση γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο Ἑλληνικὸ Λαό. Ἡ Ἐνωσὴ μας διαμαρτύρεται διότι ἢ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἐκάλεσε τὸν Πάπα χωρὶς νά λάβει ὑπ' ὄψιν της, γιὰ ἄλλη μίαν φορὰ, τὴν γνώμη καὶ τὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα τοῦ Ὁρθοδόξου Λαοῦ μας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δέν ρωτήθηκε γι' αὐτὸ καὶ ἀγνοήθηκε καὶ πάλι σὲ οὐσιῶδες καὶ ζωτικὸ θέμα πίστεως, πού

ένδιαφέρει άμεσα και βαθεία τό Όρθόδοξο Πλήρωμα.

Η Όρθόδοξη Έκκλησία μας καλείται να αντιμετώπισει αυτή τήν πρόκληση μέ τήν ακλόνητη αυτοσυνειδησία της ότι είναι ή Μία Άγία, Καθολική και Άποστολική Έκκλησία.

Η Ίερά Σύνοδος και ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος μας βρέθηκαν και αυτή τή φορά πρό τετελεσμένων γεγονότων. Η απόφαση τής Ίερᾶς Συνόδου, όπως ανακοινώθηκε, νά θέσει "μέ παρηγοσία, ενάργεια, θεολογική και ιστορική τεκμηρίωση όλα εκείνα τά θέματα δογματικού, εκκλησιαστικού και ιστορικού περιεχομένου, πού προκαλούν θλίψη, πικρία και έντονο προβληματισμό στόν Όρθόδοξο κόσμο, μέ ιδιαίτερη αναφορά στό πρόβλημα τής Ουνίας", παρηγορεί τόν πιστό Λαό μας και ενισχύει τήν έμπιστοσύνη του Όρθοδόξου Πληρώματος προς Αιτήν, τό όποιο πιστεύει ακράδαντα στους λόγους του Κυρίου μας για τήν Έκκλησία μας ότι "πύλαι Άδου ού κατισχύσουσιν αυτής" (Ματθ. ιστ' 18).

Τό Πνευματικό και Διοικητικό Συμβούλιο τής Π.Ε.Γ.

Χρέος ευγνωμοσύνης

Ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης π. Αύγουστίνος Μύρου σέ άρθρο του για τό μακαριστό Μητροπολίτη Σεργίων και Κοζάνης Διονύσιο, αναλύοντας τήν έννοια του «χρέους» των πιστών, αναφέρει, ότι τό σύνολο των πιστών του γένους των Έλλήνων διώνει τό «χρέος» ευγνωμοσύνης προς τήν Όρθόδοξη Έκκλησία. Άξιοποιώντας ό πολυμαθής επίσκοπος, λέγει ό π. Αύγουστίνος, τή μαρτυρία του Ίωάννου Συκουτρῆ τονίζει: «Άν είχε κανείς νά κατηγορήσει τήν Έκκλησίαν, θά έλεγεν ότι πολλάκις τόν τελείως δευτερογενή δι' έαυτήν ένθικόν σκοπόν έθεσεν υπεράνω των καθαρῶς θρησκευτικῶν και του ίδιου της, ως οργανισμού αυτοτελοῦς συμφέροντος (Ίω. Συκουτρῆ). Άλλ' ακριβῶς διά τουτο, όχι νά κατηγορήσουμε τήν Έκκλησίαν δέν έχουμε, άλλ' ως "Έλληνες αιώνιον οφείλομεν εις αυτήν ευγνωμοσύνη διά τήν κένωσιν αυτής και τάς θυσίας της υπέρ του Έθνους». Και άλλοῦ συμπληρώνει: «Η Όρθόδοξη Έκκλησία, μαζί μέ

τήν ευθύνη τής αποστολικῆς και πατερικῆς παράδοσης, πήρε επάνω της και τό σταυρό τής ένθικῆς προστασίας των λαῶν της κι αυτό είναι ή καύχησί της, αλλά και τό δράμα της. Κάτω από τή σκέπη τής Έκκλησίας, κι ᾶς τό αρνοῦνται ἄλλοι για δικούς των λόγους, προστατεύθηκαν οι λαοί για πολλούς αιώνες».

Έτσι μιλοῦν οι υπεύθυνοι και πνευματοφόροι άνθρωποι. Ένώ νάνοι τής πνευματικῆς ζωῆς μιλοῦν ανιστόρητα και ανεύθυνα και χωρίς ἴχνος χρέους ευγνωμοσύνης.

Μᾶς «κυβερνοῦν» τά ἄστρα

Στίς μέρες μας ό κίνδυνος από τή δραστηριότητα των αστρολόγων και τής αστρολογίας γενικότερα είναι μεγάλος. Ό μακαριστός π. Αντώνιος Άλεβιζόπουλος γράφει μεταξύ ἄλλων για τό θέμα αυτό στό βιβλίο του «Η αστρολογία στό φῶς τής Όρθοδοξίας» τά εξῆς:

«Δέν μπορεῖ κανείς νά αγνοήσει τόν κίνδυνο τής αστρολογίας. Δέν μπορεῖ νά πει, εγώ δέν ενδιαφέρομαι για τήν αστρολογία, ακόμη κι αν είναι θρησκεία αντίθετη μέ τήν χριστιανική πίστη, έμένα μου είναι όλα αυτά αδιάφορα. Δέν ενδιαφέρομαι καθόλου για τή θρησκεία. Υπάρχουν όμως πράγματα πού αφοροῦν όλους, ακόμη και τους θρησκευτικά αδιάφορους και αυτούς πού δέν συγκινοῦνται από τό αν συμπολίτες τους πέφτουν θύματα μᾶς τέτοιας απάτης.

- Θά μπορούσε επί παραδείγματι, όπως αναφέρει ό Wiechoczek, ό βουλευτής τής περιφέρειας μας νά είναι πελάτης τής αστρολογίας και νά μή παίρνει καμία απόφαση, αν δέν είναι "έναρμονισμένη" μέ τά ἄστρα, δηλαδή μέ τήν ἄποψη του αστρολόγου.

- Θά μπορούσε, ό προϊστάμενος στην υπηρεσία μας, πού καλείται νά κρίνει τήν καταλληλότητά μας ως υπαλλήλου, νά τό κάνει αναλύοντας τό ὠροσκοπίό μας.

- Υπάρχει κίνδυνος, ό δάσκαλος των παιδιών μας νά είναι ὁπαδός των ἄστρων και νά ακολουθεῖ στην αγωγή πού δίνει στα παιδιά μας τίς ὁδηγίες τής αστρολογίας, αγνοώντας τήν προσωπικότητα των παιδιών μας, τίς πραγματικές τους κλίσεις, ικανότητες, αδυναμίες κ.ο.κ.

- Ό γιατρός, στόν όποιο εμπιστευόμαστε τήν

υγεία μας και την υγεία των παιδιών μας, ο ψυχίατρος ή όποιος άλλος, στον οποίο απευθυνόμαστε ζητούντες βοήθεια για οποιοδήποτε ζήτημα, θά μπορούσε να αναζητάει τη «λύση» των προβλημάτων που του εμπιστευόμαστε στα ώροσκόπια και στους αστρολόγους.

Δέν είναι υπερβολή να υποστηρίξουμε πως υπάρχουν πολλές τύχες ανθρώπων που έχουν αποφασιστεί από μιὰ αστρολογική αυθαιρεσία, χωρίς οι ίδιοι να τό έχουν καν αντιληφθεί.

Πως λοιπόν, μπορεί κανείς να πει πως δέν τόν άφορα αυτό τό πρόβλημα;

Άλλά αν ή αστρολογία εξελίσσεται πράγματι σ' ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, που άφορα όλόκληρο τό λαό, δέν πρέπει ν' άσχοληθεί μ' αυτό ή Πολιτεία και τό κοινοβούλιο;

Όμως στή χώρα μας τέτοιο θέμα δέν έχει τεθεί. Άντίθετα, κάποιοι αστρολόγοι ισχυρίζονται δημόσια και μέ πολύ θράσος πως είναι "προσωπικοί (πολιτικοί) αστρολόγοι των πρωθυπουργών μας και των οικογενειών των", και πως ή επιδίωξή τους είναι να θεοπιστεί επίσημα ο θεσμός του "αστρολόγου-συμβούλου της Κυβέρνησης". "Έτσι γνωστός αστρολόγος αυτοτιτλοφορείται "αστρολόγος, μέντιουμ και ιδιόμορφος πολιτικός σύμβουλος, όχι μονο της πρωθυπουργικής οικογενείας, αλλά και ύπουργών"».

Βλέπουμε από τό μικρό αυτό απόσπασμα από τό υπέροχο βιβλίο του άειμνήστου πατρός Άντωνίου, πόσο μπορεί να επηρεάσει όλη μας τή ζωή αυτός ο κατακλυσμός αστρολογικών «προβλέψεων» και «έρμηνειών» από όλα τά Μ.Μ.Ε., που άποτελεί θλιβερό φαινόμενο της εποχής μας. Τί κρίμα! στον 21ό αώνα να έπιζούν τέτοια φαινόμενα και να επηρεάζουν χιλιάδων ανθρώπων τή ζωή, αλλά και τό θαλάντιό τους.

Η Αυστρία για τίς αίρέσεις

(Τό κείμενο που ακολουθεί συνέταξε ή Συνοδική Έπιτροπή επί των αίρέσεων και δημοσιεύτηκε στό περιοδικό «Έκκλησία» Άπρίλιος 2001).

Τόν Αύγουστον του 1998 ή Αυστρία έθεσεν εν ισχύ τόν Νόμον της 20.8.1998, διά του οποίου ιδρύεται κρατική ύπηρεσία περί αίρέσεων. Ό νόμος αυτός άποτελείται από 14 παραγράφους

(οί νόμοι στην Αυστρία χωρίζονται σε παραγράφους και σε εδάφια και όχι σε άρθρα). Έπισημαίνομε τίς κυριώτερες διατάξεις του νόμου τούτου:

Η πρώτη παράγραφος του εν λόγω νόμου έχει επί λέξει ως εξής:

"Σκοπός του όμοσπονδιακού τούτου νόμου είναι ή ίδρυσις μιᾶς ύπηρεσίας, τά καθήκοντα της οποίας θά είναι, ή προειδοποίησις και ή τεκμηρίωσις περί των κινδύνων, που προέρχονται από τίς δραστηριότητες των αίρέσεων και των προς αυτές προσομοιαζουσών.

Κατά τήν 2αν παράγραφον του νόμου ως πληροφόρησις και τεκμηρίωσις περί των αίρετικών δραστηριοτήτων νοείται ή άφορῶσα δραστηριότητες των θρησκευτικών ή κοσμοθεωρητικών κοινοτήτων, από τίς όποιες προκύπτουν κίνδυνοι.

Η ως άνω ύπηρεσία θά άποτελεῖ ίδρυμα δημοσίου δικαίου έδρευον στή Βιέννη και διακρινόμενον εκ της χρήσεως του κρατικού έθνοσήμου.

Οι ειδικότερες περαιτέρω άρμοδιότητες της νέας αυτής ύπηρεσίας συνίστανται στην πληροφόρησιν και τεκμηρίωσιν περί των κινδύνων, οι όποιοι προέρχονται από προγράμματα και δραστηριότητες των αίρέσεων και των παρομοίων προς αυτές, εφ' όσον υπάρχει ύποψία προς τούτο και εφ' όσον οι εντεϋθεν κίνδυνοι άφορούν τήν ζωήν, τήν φυσικήν ή ψυχικήν υγείαν των πολιτών, τήν ανάπτυξιν της προσωπικότητός των, καθώς και τήν έλευθερίαν εισόδου ή έξόδου σε ή από μιαν θρησκευτικήν ή κοσμοθεωρητικήν κοινότητα, τήν άκεραιότητα της οικογενειακής ζωής, τήν περιουσίαν ή τήν οικονομικήν αυτοτέλειαν των πολιτών, ή τήν έλευθέραν σωματικήν και πνευματικήν ανάπτυξιν των παιδιών και των νέων.

Διά τήν έπιτυχίαν των σκοπών της ή νέα ύπηρεσία προβαίνει στην συλλογή πληροφοριών πάσης φύσεως και άρχειοθέτησιν αυτών, σε συνεργασία με άλλες ύπηρεσίες, σε ανταλλαγή πληροφοριών μετ' αυτών και σε συνεργασία με άλλες παρόμοιες ύπηρεσίες άλλων κρατών. Η νέα ύπηρεσία ύποχρεούται, μεταξύ των άλλων, να εκδίδη ανακοινώσεις και γνωστοποιήσεις προς τό κοινό, εφ' όσον διαπιστώνει ανακύπτοντες κινδύ-

νους ἐκ τῆς δράσεως τῶν αἰρέσεων. Ἡ νέα ὑπηρεσία θά ἀνήκει στό Ὑπουργεῖο Περιβάλλοντος, Νεότητος καί Οἰκογενείας, ὁ δέ ἐπικεφαλῆς τῆς διευθυντῆς θά εἶναι κρατικός λειτουργός ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τό Ὑπουργεῖον τοῦτο.

Τό Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Αὐστρίας νομιμοποιεῖ κρατικόν φυλλάδιον περί αἰρέσεων.

Τό Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Αὐστρίας διά τῆς ἀπό 19.1.1999 ἀποφάσεως του ἀπέρριψεν αἴτημα τῶν αἰρέσεων νά ἀπαγορευθεῖ ἡ ἔκδοσις κρατικῶν ἀνακοινώσεων, διά τῶν ὁποίων τό κοινόν ἐπροειδοποιοῦτο περί τῆς δραστηριότητος τῶν αἰρέσεων. Διά τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεώς του τό ὡς ἄνω δικαστήριον ἐδέχθη, ὅτι ἡ κρατική δρᾶσις ἢ συνισταμένη στήν προειδοποίησιν τοῦ κοινοῦ περί τῆς δραστηριότητος ὀρισμένων αἰρέσεων ἀποτελεῖ μίαν ἐνέργειαν, σχετιζόμενῃ πρὸς τό καθῆκον τοῦ κράτους γιά τήν προστασία τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν του. Μία τοιαύτη κρατική δρᾶσις ἀνάγεται στό δημόσιον συμφέρον καί χαρακτηρίζεται ὡς ὑψίστη. Ἡ ἐν λόγῳ κρατική προειδοποίησις συνίστατο στήν κυκλοφορία φυλλαδίου ἐκδοθέντος ὑπό κρατικῆς ὑπηρεσίας ὑπό τόν τίτλον "ΑΙΡΕΣΕΙΣ - Η ΓΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ". Τό ἐν λόγῳ κρατικόν φυλλάδιον ἀνεφέρετο στήν αἴρεσιν "SRI CHIN - ΜΟΥ", μέ τό ὅποιον προειδοποιοῦσε τό κοινόν, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ αἴρεσις ἀσκοῦσε ἐμπορικῆν δραστηριότητα καί χρησιμοποιοῦσε τήν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως καί τήν θρησκευτικῆν ἐλευθερίαν ὡς κάλυμμα γιά δραστηριότητες οἱ ὁποῖες περιορίζουν τήν προσωπικήν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν. Τό ἐν λόγῳ κρατικόν προειδοποιητικόν διά τίς αἰρέσεις φυλλάδιον ἀπευθυνόταν πρὸς τίς κρατικές ὑπηρεσίες καί πρὸς τό κοινόν καί ἔγινε γνωστόν διά τῶν μέσων ἐνημερώσεως. Τό πληροφοριακόν τοῦτον φυλλάδιον εἶχεν ἐκδοθῆ ὑπό τοῦ Ὑπουργείου Περιβάλλοντος, Νεότητος καί Οἰκογενείας, εἰς δέ τόν πρόλογον αὐτοῦ ἀνεφέρετο, ὅτι στίς ἀρμοδιότητές του περιλαμβάνεται καί ἡ ὑποχρέωσις προειδοποιήσεως τῶν Αὐστριακῶν Πολιτῶν περί τῶν "εὐφυῶν" καί μὴ ἐμφανῶν μεθόδων καί ἐπιδιώξεων τῶν τοιούτων ὁμάδων (σεκτῶν) καί ἐνημερώσεως περί τῶν συνεπειῶν καί τῶν σχέσεων ἐξαρθήσεως κ.ο.κ.

Εἰδικότερον τό ἐν λόγῳ φυλλάδιον εἰς τόν πρόλογόν του ἀνέφερε τά κάτωθι:

Ἡ γνώσις προστατεύει:

Τό παρόν φυλλάδιον προσφέρει πληροφορίες περί ἑνός συγχρόνου κοινωνικοῦ φαινομένου, ἥτοι περί τῶν δραστηριοτήτων τῶν ψευδοθρησκευτικῶν ὁμάδων, τῶν ψυχοθησκευιῶν ἢ τῶν κινήσεων - Γκουρού, οἱ ὁποῖες γενικῶς χαρακτηρίζονται ὡς "αἰρέσεις". Παρ' ὅτι οἱ περισσότερες ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές μᾶς εἶναι γνωστές ἀπό τίς προσωπικές μας γνώσεις καί ἀπό τά ρεπορτάζ τῶν μέσων ἐνημερώσεως, συχνά ἐρχόμεθα ἀντιμέτωποι μέ ἀναφορές περί ψυχικῶν σχέσεων ἐξαρτήσεως τῶν μελῶν τῶν «αἰρέσεων» λόγω ἀπολύτου ἀπομονώσεώς των ἀπό συγγενεῖς καί φίλους ἢ περί ἄλλων ἀμφιβόλων καί ἐπικινδύνων πρακτικῶν ὀρισμένων ὀργανώσεων ἐναντι τῶν μελῶν τους.

Τέλος, τό ἐν λόγῳ φυλλάδιον ἀναφέρει περαιτέρω ὅτι τό Αὐστριακόν κράτος, καίτοι σέβεται τήν θρησκευτικῆν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, ἐν τούτοις δέν ἀποδέχεται δραστηριότητες πού περιορίζουν τήν προσωπικήν ἐλευθερίαν αὐτῶν ὑπό τό πρόσχημα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως καί πρέπει νά πληροφορεῖ τόν λαόν περί τούτου (περιοδικόν Juristische Blatter, Μάρτιος 2000, σελ. 179 ἐπ.).

Σημ. «Διαλόγου»: Αὐτά συμβαίνουν στήν Αὐστρία. Ἄν ρωτήσῃ κανεὶς τί γίνεται στήν Ἑλλάδα γὰ τίς αἰρέσεις ἀπό μέρους τῆς πολιτείας, θά ἀπαντήσουμε: ἀπολύτως τίποτα.

Μουσική Heavy - Metal Προσηλυτισμός στόν Σατανισμό; (Πῶς γίνεται τό πέρασμα)

Οἱ νέοι πού βρέθηκαν στό χῶρο τοῦ Σατανισμοῦ ἔφθασαν, σύμφωνα μέ τίς μαρτυρίες τους, χωρὶς νά τό καταλάβουν. Καθημερινά ἄλλωστε ὑφίστανται, ὅπως ὀλόκληρη ἡ κοινωνία, ἕναν ἀνελέητο βομβαρδισμό δαιμονικῆς εἰσβολῆς πού μέρα μέ τῆ μέρα χαλαρώνει τῆ συνείδηση καί ἐξοικιώνει τόν ἄνθρωπο μέ τήν ἀποκρουστικῆ εἰκόνα τοῦ διαβόλου. Τά ἐξώφυλλα τῶν album τῆς heavy-metal μουσικῆς (καί στά παρακλάδια τῆς power-speed-epic-gothic-thrash death-black... metal) ἰδίως στή δεκαετία τοῦ '70 ἄρχισαν νά

φλερτάρουν όλο και πιο προκλητικά με ότι πιο διεστραμένο, ότι πιο τρομακτικό, ότι πιο αντι-κοινωνικό, ότι πιο βλάσφημο και ύπερβολικό για να δείξουν ότι είναι «έλεύθεροι» από κάθε ήθικη αξία που τους «δεσμεύει» δήθεν την έλευθερία. Είχαν ήδη προσεγγίσει επικίνδυνα και άρχισαν να εφαρμόζουν στην πράξη τό «Εύαγγέλιο του όφους», την όδό της αυτοδικαιώσεως και αυτοθεώσεως, τον Νόμο του Νεοσατανισμού του Al. Crowley «κάνε ό,τι θέλεις, αυτός είναι ό Νόμος» (δηλ. ή άπολυτοποίηση και ή θεοποίηση της άυτονομημένης από τό Θεό θελήσεως του ανθρώπου).

Η heavy-metal μουσική, ενώ στίς προηγούμενες δεκαετίες άρχισε να αποκτάει όπαδούς σε παιδιά που πήγαιναν στίς τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου και ιδίως στό Λύκειο, σήμερα έχουμε φτάσει σε σημείο παιδιά δημοτικού - χωρίς να καταλαβαίνουν καλά καλά τί κάνουν - να αισθάνονται περήφανα που διαφημίζουν (ώς άλλα μοντέλα) τίς φρικτές μπλουζες των συγκροτημάτων όταν τίς φορούν.

Αν κανείς άναζητήσει τους σημερινούς «ήρωες» των έφηβικών δωματίων, θά βρεθεί έκθαμβος μπροστά σε δαιμονιώδεις μορφές και σε μαυρο-ντυμένους ως επί τό πλεϊστον «ήρωες» των συγκροτημάτων (οί πιο διάσημοι από αυτούς στον κόσμο και στην Ελλάδα ιδίως είναι οί IRON MAIDEN με τό άποκρουστικό σαπισμένο σωμα-μασκότ, τον Eddie, οί Megadeth (με άνάλογη τρομακτική μασκότ-σκελετό), οί Running Wild (με νεκροκεφαλή-μασκότ, άποκαλούμενοι πειρατές του Metal), οί Motorhead (με σύμβολό τους μία σιδερένια άποτρόπαιη άγρια λυσσασμένη άνθρωποσκυλοκεφαλή), οί Slayer (οί άποκαλούμενοι βασιλιάδες του thrash metal με σύμβολο ένιοτε την πεντάλφα και με πολλούς άνάποδους σταυρούς και βλασφημίες στα έξώφυλλά τους, και ό δίσκος τους «Show-no mercy» (1983), εικονίζει τον σατανά-baphomet κρατώντας ένα σπαθί και με ένα μήνυμα πάνω στό βινύλιο στην πρώτη πλευρά: «Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΘΑ ΓΕΛΑ ΕΝΩ ΕΣΥ ΣΑΠΙΖΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ».

Υπάρχουν και πολλά άλλα χειρότερα από αυτά. Αν περάσουμε στό χώρο του thrash-death-black και gothic metal εκεί ή διαστροφή, ή μαυρίλα, ή σκοτεινή έπιθετική και άπαισιοδοξη άτμό-

σφαιρα των συγκροτημάτων δέν είναι ή έξαιρέση αλλά τό ζητούμενο και τό προβαλλόμενο.

«Οί κινήσεις, οί σκέψεις, άκόμη και ό λόγος των παιδιών προσαρμόζονται στα άγρια αυτά και άφύσικα δεδομένα. Άκόμη και όταν μεγαλώσουν τά παιδιά και σταματήσουν αυτά τά άκούσματα πολλές φορές τά παλιά άρρωστα άπωθημένα ζητούν την έκδίκησή τους.

Άργότερα ή ίδια ή ζωή δημιουργεί κενά και ερωτήματα. Η άνάγκη του νέου να άνήκει κάπου, αλλά και πουθενά. Η άρνησή του για τά πάντα. Αυτή την άνάγκη εκμεταλλεύεται και ή μουσική ρόκ - heavy metal που κυριολεκτικά επιδίδεται μέσω των εκπροσώπων της σε μία συστηματική πλύση έγκεφάλου και σε μία σταδιακή ύπουλη και καλά σχεδιασμένη μύηση στό χώρο του Σατανισμού (όχι στό να κάνουν όλοι άνθρωποθυσίες και εγκλήματα - αν και δέν θα τους ένοχλούσε και αυτό αν τό κατάφεραν - αλλά να άρνηθούν την άγάπη του Χριστού και να άφεθούν ολοκληρωτικά στην άπατηλή φαινομενική παντοδυναμία του Σατανά). Και οί πλέον δύσπιστοι κατανοούν πώς ό διάβολος χρησιμοποιεί ποικίλους τρόπους για να αίχμαλωτίσει και να καταδυναστεύσει τους ανθρώπους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ή όμολογία πρώην σατανιστή στον μακαριστό π. Αντώνιο Άλεβιζόπουλο. Με τον τρόπο που προσηλυτίστηκε ό ίδιος, προσηλύτισε και άλλους. Ίδου πώς περιγράφει ό ίδιος την πρώτη του έπαφή: «Η άρχή έγινε σε κάποιο δισκάδικο που είχα πάει να άγοράσω ένα δίσκο heavy-metal. Και εκεί γνώρισα κάποιο άτομο, που μου είπε: αν θέλεις να κάνεις πράξη όλους αυτούς τους ύπέροχους στίχους για έξουσία, να δεις τέλος ότι ή μαγεία ύπάρχει, ότι έμεϊς είμαστε τό αύριο, ή νέα εποχή, έλα μαζί μου. Αυτή ήταν ή άρχή.

- Θεωρείς ότι αυτά τά στέκια θά μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως επικίνδυνα με αυτήν την έννοια;

- Ναι, γιατί και μεϊς, άργότερα πηγαίναμε να προσηλυτίσουμε άτομα σε τέτοια στέκια.

- Θα μπορούσες να πεις ότι ένα συγκεκριμένο είδος μουσικής είναι επικίνδυνο και όδηγεί στό χώρο του νεο-σατανισμού;

- Νομίζω ότι τό heavy-metal άντιπροσωπεύει άπόλυτα τό σατανισμό. Οί ίδιοι οί σατανιστές λέ-

νε ότι τό heavy-metal είναι δημιούργημα του σατανά και ότι γι' αυτό πρέπει να τό τιμοῦμε. Δέν είναι παράξενο ότι οί τελετές περιλαμβάνουν, ἐκτός ἀπό ὀρισμένα κομμάτια τῆς κλασικῆς μουσικῆς πού θεωροῦνται σατανικά, ἀκόμα καί heavy-metal εἰδικά τά παρακλάδια του, τό thrash καί τό death metal» (π. Ἄντων. Ἀλεβιζόπουλος ἐφημερ. «ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ» φ. 166 20/6/1995· βλ. ἐπίσης στό βιβλίο «Εγκληματικό Δόγμα», 3η μαρτυρία, σελ. 65-78, Ἄθ. 1995).

Καί τέλος ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα στό περιοδικό Metal Hammer (τ. 196 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2001 σ. 92) σέ διαφήμιση death metal albums. Ὑπάρχει τεράστιος τίτλος πού λέγει «Η ΚΟΛΑΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΚΟ ΜΕΡΟΣ». Μία ἐπιγραφή στό τέλος τῆς σελίδας λέει Unholy Black/Death (ἀνίερο μαῦρο/θανάτου) metal from the Austrian sickheads, παρουσιάζοντας ἕνα album πού τό ἐξώφυλλό του δείχνει τήν πεντάλφα σέ κύκλο μέ ἐμφανή τή μορφή τοῦ τράγου (σατανά) ἀπό ὅπου βγαίνει φῶς πού ἀκτινοβολεῖ πρὸς τά κάτω στό θρυματιζόμενο σύμβολο τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὅταν τέτοια περιοδικά πουλιοῦνται ἐλεύθερα καί ἀνεξέλεγκτα στά περίπτερα ὅλης τῆς χώρας καί τῶν ἐπαρχιῶν καί ἔχουν πρόσβαση σ' αὐτά καί παιδιά δημοτικοῦ (πού γεμίζουν τήν ἄπλαστη, εὐαίσθητη καί ἀθάνα ψυχούλα τους μέ τέτοιες παραστάσεις καί δρώματα), πῶς ἡ πολιτεία ἀδρανεῖ τόσο προκλητικά καί ἐγκληματικά περιμένοντας χωρίς νά κάνει τίποτα νά ἐκκολληθοῦν οἱ αὐριανοί ἐγκληματίες καί ἀδιαφορεῖ γιά τά τωρινά ψυχικά ἐρείπια πού βρίσκονται κάτω ἀπό τήν τυραννία τέτοιων «γλυκῶν» ὡς πρὸς τή μελωδία (ὀρισμένων), ἀλλά φρικτῶν ὡς πρὸς τίς συνέπειες ἀκουσμάτων;

Γιατί δέν φεύγουν;...

Εἶναι ἡ ἀπορία πολλῶν μετά ἀπό ὅσα ἀναφέρουν οἱ εἰδικοί κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καί ἐρευνητές τοῦ «αἰρετικοῦ φαινομένου» περὶ τῶν μεθόδων καί τοῦ τρόπου συμπεριφορᾶς πρὸς τά θύματα στά διάφορα κοινόβια τῶν ὁμάδων. Δέν τά βλέπουν; Δέν τά ὑφίστανται ὅλα αὐτά πού ἀναφέρουν ξένοι καί Ἑλληνες μελετητές; Γιατί δέν φεύγουν;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό εἶναι ὅτι πολλοί «θέλουν, μά δέν μποροῦν» νά ἀποδράσουν. Ἡ «παράφραση» τοῦ στίχου αὐτοῦ τοῦ Μαβίλη δίνει τήν τραγικότητα τῆς κατάστασης πού ἐπικρατεῖ.

Μία ἐκθεση πού λάδαμε πρόσφατα ἀπό ἔρευνα στό ἐξωτερικό ἀναφέρει τό πρόγραμμα RPF πού ἐφαρμόζεται ἀπό τίς «παραπλανητικές» ὀργανώσεις γιά τή συμμόρφωση τῶν «παρεκτραπέντων». Τό πρόγραμμα αὐτό γνωστό ὡς «τό Δυναμικό Σχέδιο Ἀποκατάστασης» ἐφαρμόζεται στά μέλη πού ἐμφανίζουν «συμπτώματα κακῆς προσαρμογῆς» ἢ «τάσεις κριτικῆς τῶν ἰδεολογιῶν» ἢ «ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς».

Πρόκειται γιά ἕνα πρόγραμμα σκληρῶν σωματικῶν ταλαιπωριῶν, διαίτων ὁμολογιῶν καί ἐντατικῆς δογματικῆς μελέτης σ' ἕνα περιβάλλον φυλακῆς. Οἱ ἐξαναγκασμένοι νά «μετέχουν» σ' αὐτό τό πρόγραμμα ὑποβάλλονται μέσω εἰδικῶν συστημάτων σέ ἐξουθενωτική σωματική τιμωρία, σκληρή ἐργασία καί ἐντατική δογματική σπουδή. Ἡ κοινωνική ἀπομόνωση καί ἡ ἐγκλειστη ζωὴ μέ τίς ἀποτρόπαιες συνθήκες της προκαλοῦν βίαιες ὁμολογίες ἢ «οἰκειοθελεῖς ἐξομολογήσεις» κι ἔχουν ὡς τελικό ἀποτέλεσμα νά «σπάσουν» τή θέληση τῶν ἐγκλειστων, ὥστε νά «μειωθοῦν οἱ δυνατότητές τους νά ἐνεργοῦν ἐκτός τῶν ἰδεολογικῶν ὁρίων τῆς ὀργάνωσης», ἢ νά ἀποδράσουν.

Τεχνοκράτες καί πολλά πρότερα μέλη ὑποστηρίζουν ὅτι τό πρόγραμμα «Δυναμικό Σχέδιο Ἀποκατάστασης», ἐκτός τοῦ βασικοῦ σκοποῦ τοῦ ἀποκλεισμοῦ φυγῆς μελῶν της, ἐξασφαλίζει στίς ὁμάδες, μέ ἐλάχιστο κόστος, ἐργατικό δυναμικό, διότι (πρόθυμα καί ἀπρόθυμα) τά «παρεκτραπέντα» μέλη λαμβάνουν ἐλάχιστο ἢ καί καθόλου μισθό. Κατά τούς εἰδικούς ὁ ἰσχυρός αὐτός «πειθαναγκασμός» καταπνίγει τήν «ἐλεύθερη βούληση» καί ἀποτελεῖ τήν πλέον ἀποτελεσματική μέθοδο «πλύσης ἐγκεφάλου».

Οἱ ὀλοκληρωτικές λοιπόν ὀργανώσεις μεταχειρίζονται μεθόδους τρομοκρατίας καί σκληρῆς δοκιμασίας, ὥστε νά συντρίψουν κάθε ἀντίσταση τῶν ὁπαδῶν πρὶν ἐκδηλωθεῖ. Πολλές ὀργανώσεις ὑποβάλλουν στά θύματα τήν ἰδέα πῶς ἡ φυγή ἀπό τήν ὀργάνωση ταυτίζεται μέ ἀποτυχία νά ὑπηρετήσουν τό «μεγάλο ἰδανικό», τή σωτηρία

τῆς ἀνθρωπότητας, γι' αὐτό καί δέν ἀξίζει πλέον νά ζήσουν ἢ καλύτερη λύση εἶναι γι' αὐτούς ἢ αὐτοκτονία. Πρόδωσαν τό ἰδανικό, πρόδωσαν τό «Μεσοσία», δέν ἔχουν πλέον θέση στή ζωή!

Ἄς μὴν ἀποροῦμε, λοιπόν, γιατί δέν φεύγουν τὰ παιδιά μας. Δέν μποροῦν νά φύγουν. Ἄν δέν ἐπέμβουν δυνάμεις «ἀπ' ἔξω», πού εἶναι ὑποχρεωμένες νά ἐπέμβουν, τὰ παιδιά θά εἶναι δέσμια τοῦ πλέον ἐπικίνδυνου ὀλοκληρωτισμοῦ πού γνώρισε ὁ κόσμος.

Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν οἰκογένεια

Εἶναι γνωστό πὼς ἡ πρόληψη εἶναι πολὺ καλύτερη ἀπὸ τὴν θεραπεία. Γι' αὐτό οἱ γονεῖς πρέπει νά βρῶνται σέ ἐπαγρύπνηση καί νά ἐξετάζουν προσεκτικά τὸν κάθε φορέα, πού προσφέρει διάφορες δυνατότητες γιὰ τὰ παιδιά τους, γυμναστική, πολεμικὲς τέχνες, μπαλέτο ἢ καί ἀκόμη φροντιστήριο ξένων γλωσσῶν. Οἱ διάφορες νεοφανεῖς αἱρέσεις καί παραθηρηκευτικὲς ὁμάδες δροῦν μὲ ἑκατοντάδες προσώπια καί ἀνυποψίαστα ὀνόματα, μὲ ἀποτέλεσμα νά παγιδεύουν πολλούς.

Πρόκειται γιὰ ἐξωχριστιανικὲς τάσεις καί ἐξωευρωπαϊκὲς ὁμάδες ποικίλης προέλευσης: Νεογνωστικὲς, γκουρουϊστικὲς, νεοειδωλολατρικὲς, ἰσλαμικὲς, νεοεποχίτικες, ψυχο-λατρεῖες κ.ο.κ.

Ὅλες αὐτὲς ἐμφανίζονται πολλές φορές μὲ τό προσωπεῖο τῆς ψυχολογίας, τῆς φιλοσοφίας, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς τέχνης κ.ἄ.

Υπάρχουν περιπτώσεις γονέων πού δέν ἀντελήφθησαν ἔγκαιρα τὸν κίνδυνο. Ὅταν τὰ παιδιά τους πλησίασαν γιὰ πρώτη φορά μιά τέτοια κίνηση, ὄχι μόνον δέν ἀνησύχησαν, ἀλλὰ καί ἐξέφρασαν ἰκανοποίηση γιατί τό παιδί τους ἐντάχθηκε σέ ὁμάδα πού ἀσχολεῖται, ὅπως νόμισαν, μὲ «φιλοσοφικά ζητήματα», μὲ τὴν «ψυχολογία» καί «ἐγκυκλοπαιδικὰ-μορφωτικὰ θέματα». Ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν ὅταν ἦταν ἀργά: μόλις διαπίστωσαν βασικὲς ἀλλοιώσεις στὴν προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ τους ἢ ὅταν ἡ θυγατέρα τους σταμάτησε τίς σπουδὲς κ' ἔφυγε ἀπὸ τό σπίτι. Ἐγιναν ἐξαλλοὶ ὅταν τό παιδί τους ἐξαφανίστηκε!

Ἄλλὰ δυστυχῶς, ἡ πρόληψη δέν εἶναι πάντοτε δυνατή. Γιατί ἡ ἐνημέρωση τῶν νέων ἀνθρώ-

πων καί τῶν γονέων γιὰ τοὺς κινδύνους τῶν ὀλοκληρωτικῶν αὐτῶν ἐξαρτήσεων εἶναι ἐλάχιστη, ἂν ὄχι ἀνύπαρκτη. Ἀπὸ τό ἄλλο μέρος, ὅπως ἀναφέραμε, οἱ ὁμάδες αὐτὲς βρῶνται παντοῦ μπροστά μας καί ἀπειλοῦν μὲ διάβρωση ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς.

Εἶναι λοιπόν ἀνάγκη, οἱ γονεῖς καί γενικότερα οἱ οἰκογένειες πού ἔχουν πρόβλημα, νά ἐνημερωθοῦν γιὰ τὸν ὀρθὸ τρόπο χειρισμοῦ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Ἡ στάση τους καί ἡ συμπεριφορὰ τους ἀπέναντι στοῦ παιδί τους-θύμα, τό πὼς θά χειριστοῦν τὴν κάθε περίπτωση, μπορεῖ νά εἶναι σωτήριο ἢ καί καταστροφικό.

(Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθηρηκειᾶς. Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν Οἰκογένεια - π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, 1996)

Μέτρα κατὰ τῶν αἱρέσεων

Ὅχι ὅμως στή χώρα μας. Ἐδῶ λαμβάνονται συνήθως μέτρα ὑπὲρ τῶν αἱρέσεων. Στὴν Αὐστρία, ὅπως θά διαβάσουν στοῦ τεύχους αὐτό οἱ ἀναγνώστες μας, ὑπάρχει διὰ νόμου κρατικὴ ὑπηρεσία περὶ αἱρέσεων πού ἔχει ὡς βασικὸ καθῆκον «τὴν προειδοποίηση καί τεκμηρίωση γιὰ τοὺς κινδύνους πού προέρχονται ἀπὸ τίς δραστηριότητες τῶν αἱρέσεων καί ὅσων προσομοιάζουν πρὸς αὐτὲς». Ὁ νόμος ἰσχύει ἀπὸ τό 1998.

Πρόσφατα ὅμως λαμβάνονται μέτρα κατὰ τῶν αἱρέσεων καί στή Γαλλία! Ἡ σχετικὴ ἀνταπόκριση ἀπὸ τό Παρίσι ἀναφέρει ὅτι: «τό γαλλικὸ Κοινοβούλιο υἱοθέτησε πρόταση νόμου πού ἐνισχύει τὴ δικαστικὴ νομοθεσία κατὰ τῶν αἱρέσεων. Ὁ νόμος αὐτός ψηφίστηκε μὲ σύμπνοια Ἀριστερῶν - Δεξιῶν καί ἀποτελεῖ «διεθνή πρεμιέρα». Γιατί παρὰ τίς πιέσεις ἀπὸ ἄλλες χώρες, ὅπως ἡ ΗΠΑ καί ἀπὸ καθολικούς καί διαμαρτυρομένους, ἡ Γαλλία ἔβαλε ἐξαιρετικὰ αὐστηρὰ μέτρα πού θά ἐφαρμοστοῦν στή δίωξη τῶν αἱρέσεων καί ἰδιαίτερα τῆς Σαϊεντολογίας, πού ἔχει ἤδη καταδικαστεῖ γιὰ πολυάριθμα ἀδικήματα. Ὁ νόμος θά ἐπιτρέπει στή δικαιοσύνη τὴ διάλυση αἱρέσεων πού ἔχουν καταδικαστεῖ ἀπὸ δικαστήρια γιὰ ἀδικήματα κατὰ προσώπων, κατάχρηση ἐμπιστοσύνης, αἰσχροκέρδεια, φοροδιαφυγή, παράνομη ἄσκηση ἰατρικῆς καί φαρμακευτικῆς

ἀγωγῆς, καθὼς καὶ γιὰ ἐκμετάλλευση ἄγνοιας καὶ καταστάσεων ἀδυναμίας» («Ἐλευθεροτυπία» 1-6-2001. Ἡ ὑπογραμμισμένη δική μας).

Ἡ ἔγκριτη ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα ὁμιλεῖ στὸν τίτλο τῆς ἀνταπόκρισης γιὰ «σκληρὰ μέτρα κατὰ τῶν αἱρέσεων». Θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ διαφωνήσουμε ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμό. Διότι ἂν ὅποιαδήποτε αἴρεση δέν δώσει δικαίωμα νὰ καταδικαστεῖ γιὰ ἀδικήματα, καὶ παρανομίες πού ἀναφέρονται στὸ Νόμο ὡς καὶ γιὰ ἄσκηση παρανομου προσηλυτισμοῦ, τί ἔχει νὰ φοβηθεῖ;

Τὰ μέτρα κατὰ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων δέν μπορεῖ νὰ θεωρηθοῦν «σκληρὰ» ὅταν οἱ «καταστροφικὲς λατρεῖες» παραδιάζουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν ὀπαδῶν τους καὶ δημιουργοῦν τεράστια οἰκογενειακά, κοινωνικά καὶ ἐθνικά προβλήματα. Ἐπιβάλλεται ὡς ἐκ τούτου νὰ ληφθοῦν μέτρα ἀπὸ ὅλες τὶς εὐνομούμενες πολιτεῖες καὶ νὰ εἶναι βέβαιοι οἱ πολιτειακοὶ παράγοντες ὅτι θὰ συναντήσουν ἀντίδραση μόνο ἀπὸ τὶς αἱρέσεις καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ λαό, ὁ ὁποῖος ἀναμένει τὴ λήψη τέτοιων μέτρων.

Διονύσης Δώριζας

Ὁ ἀείμνηστος πατὴρ Ἀντώνιος Ἀλεξζόπουλος, ὁ ὁποῖος μελέτησε καὶ παρουσίασε στὸν Ἑλληνικὸ λαό τὸ σκηνικὸ τῶν αἱρέσεων στή χώρα μας καὶ στὸ ἐξωτερικὸ, γράφει γιὰ τὸ Δ. Δώριζα τὸ «μεσσία» τοῦ «Ἐσωτερικοῦ Χριστιανισμοῦ», στὸ βιβλίο του «Ἀποκρυφισμός - γκουρουϊσμός - Νέα Ἐποχὴ» τὰ ἐξῆς σάν συμπέρασμα τῶν ὄσων λέγει γι' αὐτόν καὶ τὴν ὀργάνωσή του: «Γίνεται φανερό, πὼς καὶ μόνο ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ βιβλίου του («Δάσκαλος Ἰωάννης - Ἐσωτερικὸς Χριστιανισμός») καὶ ἀπὸ τὸν πρόλογο ἀποκαλύπτεται τὸ ἀντιχριστιανικὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλίου. Ὁ Δ. Δώριζας τοποθετεῖ τὸν ἑαυτό του στή θέση τοῦ Χριστοῦ καὶ διακηρύττει πὼς ὁ ἴδιος εἶναι ὁ «μεσσίας» τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν «Δάσκαλος μιᾶς προηγούμενης ἐποχῆς, ὅταν ἡ ἀνθρωπότητα βρισκόταν σὲ κατώτερο ἐξελικτικὸ ἐπίπεδο!».

Μία ἀπὸ τὶς πιστὲς μαθήτριές του, ἡ Νάντια Παπᾶ, τονίζει στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου, ὅτι ὁ Δώριζας, ὁ συγγραφέας δηλ. τοῦ βιβλίου, εἶναι

ὁ δάσκαλος Ἰωάννης. Ὑπογραμμίζει ἀκόμη ὅτι οἱ διδασκαλίες τοῦ Δώριζα «γιὰ τὴ θέωση» δέν ταυτίζονται μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ συνεχίζει ἡ πιστὴ μαθήτριά του: «Ὁ Δάσκαλος Ἰωάννης εἶναι ὁ καινούργιος Δάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητας, πού μεταφέρει τὶς διδασκαλίες τῆς θέωσης. Εἶναι ὁ Νέος Ἀγγελιοφόρος καὶ Μεταφορέας τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ..... Ἐχει μαθητὲς καὶ ἀκολούθους, τοὺς ὁποῖους προσπαθεῖ νὰ καταρτίσει γιὰ νὰ καταστοῦν καὶ αὐτοὶ Δάσκαλοι τῆς Νέας Ἐποχῆς καὶ συνεχιστὲς τοῦ ἔργου του ..... Εὐχαριστῶ τὸ Δάσκαλο Ἰωάννη πού μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ μέ διδάσκει ἐπὶ σειρά ἐτῶν καὶ νὰ μέ συμπεριλάβει στὴν ἀκολουθία ΤΟΥ!».

Θὰ πεῖτε γιατί θυμηθήκαμε πάλι τὶς διδασκαλίες τοῦ μακαρίτη Δώριζα καὶ τῶν μαθητῶν του πού συνεχίζουν τὸ ἔργο ΤΟΥ (!). Μιὰ εἴδηση πού δημοσίευσε ἡ Ἀπογευματινὴ τῆς Κυριακῆς στίς 13-5-2001 μᾶς ἄφησε κατάπληκτους μὲ τὴν ἀπίστευτη ἱστορία τῆς.

Λέγει ἡ εἴδηση ὅτι ὁ Μπερνάτο Μπερτολούτσι ἐτοιμάζει τὴ νέα του ταινία μὲ ἑλληνικὸ θέμα. «Πρόκειται γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Διονύση Δώριζα (!). Τοῦ συγγραφέα, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ μελέτησε τὸν Χριστιανισμό, ἔδειξε τὸ ἐφικτὸ τῆς θέωσης καὶ ἀνάλυσε τὴ θεότητα τῆς Παναγίας. Στοιχεῖα πού ἐρέθισαν τὸν Μπερτολούτσι, ὁ ὁποῖος εἶναι βαθιὰ θρησκευόμενο ἄτομο».

Τώρα τί σοῖ βαθιὰ θρησκευόμενο ἄτομο εἶναι ὁ ἰταλὸς σκηνοθέτης τοῦ κινηματογράφου, ἀφοῦ δέν μπόρεσε μέσα ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Δώριζα νὰ ἀνακαλύψει ὅτι ὁ «μεσσίας» τοῦ «Ἐσωτερικοῦ Χριστιανισμοῦ» θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του «Ἀβατάρ» τῆς Νέας Ἐποχῆς; Δέν διάβασε οὔτε τὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου του «2001-ἡ Δευτέρα Παρουσία (δέν ζεῖ ὁ Δώριζας γιὰ νὰ δεῖ ὅτι δέν ἔγινε) ὅπου ὑπογράφει: Λόγος-Χριστός, Μητέρα-Μαρία»;

Ἐκεῖνο πού μᾶς ἐκπλήσσει ἐπίσης εἶναι ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ μικροῦ σχολίου-εἴδηση τῆς ἐφημερίδας «Ἀπογευματινὴ τῆς Κυριακῆς», μιᾶς ἐφημερίδας πού εἶναι γνωστὴ γιὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς κατὰ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας καὶ πού ἀποτελοῦσε τὴν χρυσὴ ἐξαίρεση στὴν ἐνημέρωση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τῶν

αιρέσεων, αρχίζει τό σχόλιο του μέ τό ἐξῆς ἐξωφρενικό: «ΠΑΝΤΑ οἱ ξένοι δημιουργοί ἐκτιμοῦσαν καί σεβόντουσαν τήν ἱστορία καί τήν παράδοση τῆς χώρας μας». Τί ἄλλο θ' ἀκούσουμε! Ὁ Διονύσης Δώριζας ἐκφραστής τῆς ἱστορίας καί τῆς παράδοσης τοῦ τόπου μας ! Μόνο ἡ ἄγνοια τοῦ συντάκτη μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἕνα τέτοιο ἀτόπημα.

Γιά νά μήν ξεχνιώμαστε

Παραθέτουμε καί στό τεῦχος αὐτό ἄρθρο τῆς ἐγκριτῆς δημοσιογράφου κ. Ἑλένης Κυπραίου, τήν ὁποία ὀφείλουμε νά συγχαροῦμε θερμότατα, διότι μέ τό νά ἀσχολεῖται καί νά γράφει γιά θέματα πού ἀφοροῦν νεοφανεῖς αιρέσεις καί ὁμάδες παραθρησκείας, συμβάλλει τά μέγιστα στήν ἐνημέρωση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε νά μήν πέφτουν μέλη οἰκογενειῶν θύματα τῶν αιρέσεων αὐτῶν. Τό ἄρθρο δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Ἀδέσμευτος Τύπος» τοῦ Μήτση τήν 17 Ἀπριλίου 2001 μέ τόν τίτλο ἡ «Μαφία τῶν αιρέσεων».

«Ἐεκίνησε σήμερα στήν Γκρενόμπλ τῆς Γαλλίας καί θά διαρκέσει μέχρι τό τέλος τοῦ μηνός ἡ ἐκδίκηση τῆς σκοτεινῆς ὑπόθεσης πού ἀφορᾷ

στίς διαδοχικές σφαγές τῶν μελῶν τῆς αἵρεσης OTS - τοῦ Τάγματος τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἡλίου. Αἰσθηρά κεκλεισμένων τῶν θυρῶν θά κριθεῖ ὁ βαθμός ἐνοχῆς καί ἡ τύχη τοῦ Γαλλοελβετοῦ διευθυντή ὀρχήστρας Μισέλ Ταμπασνίκ. Ὁ Ταμπασνίκ κατηγορεῖται γιά συμμετοχή σέ συμμορία κακοποιῶν μέ στόχο τους τά ἐγκλήματα καί τά κακουργήματα,

Ἡ αἵρεση αὐτή παραμένει μυστηριώδης. Μεταξύ 1994 καί 1997 ὁ ἀριθμός τῶν νεκρῶν θυμάτων - ὀπαδῶν τῆς στόν Καναδά, τήν Ἑλβετία καί τή Γαλλία εἶχε φθάσει τούς 74. Διερωτᾶται κανεῖς γιά τό βαθμό ἀφελείας τους καί γιά τή νοητική τους ὑγεία. Οἱ δύο γκουρού, ὁ Τζό Ντί Μάμπρο καί ὁ Λίκ Ζουρέ, εἶχαν ἐγκαταλείψει τό μάταιο αὐτό κόσμο τό 1994.

Δεκατέσσερις μήνες ἀργότερα συνέβη στό Βερκόρ τῆς Γαλλίας ἡ νέα σφαγή. Τά γεγονότα τῆς ἐφιαλτικῆς ἐκείνης νύχτας μεταξύ 15 καί 16 Δεκεμβρίου 1995 στό Βερκόρ εἶναι ἀνατριχιαστικά. Δεκατρεῖς ὀπαδοί τῆς αἵρεσης, φορώντας στολές σκί, καί ἀνάμεσά τους τρία παιδιά 19 μηνῶν, 4 ἐτῶν καί 6 ἐτῶν ἀνηφόρισαν μέχρι τό ὑψόμετρο τῶν 1.200 μέτρων στά βουνά μεταξύ Γκρενόμπλ καί Ρομάν-οὔρ-Ἰζέρ. Ἀφοῦ κατάπιαν ἕνα δυνατό ἠρεμιστικό καί μέ ἐξαίρεση ἕναν ἀρχιτέκτονα καί ἕναν ἀστυνομικό, ξάπλωσαν στό χιονισμένο ἔδαφος σχηματίζοντας κύκλο καί μέ τό κεφάλι καλυμμένο με πλαστική σακούλα. Οἱ δύο "νηφάλιοι" τούς πυροβόλησαν 40 φορές. Μιά γυναίκα ἰκέτευσε νά μήν ἐκτελεσθεῖ τουλάχιστον τό παιδάκι τῆς. Δέχθηκε φοβερά χτυπήματα στό κεφάλι. Οἱ ἐκτελεστές περιέχυσαν τούς νεκρούς μέ βενζίνη, τούς κάλυψαν με ξερά κλαδιά, τούς ἔβαλαν φωτιά, αὐτοπυροβολήθηκαν στό στόμα καί ἔπεσαν, μέ τή σειρά τους, στήν πυρά.

Ἀπό ποιά, ἄραγε, ψύχωση εἶχαν καταληφθεῖ ὥστε νά βαδίσουν ἐθελούσια στό μαρτύριο καί τό θάνατο, θυσιάζοντας καί τά τρία παιδιά; Πόσο θά ἔπρεπε νά εἶναι δηλητηριασμένη ἡ ψυχή τους καί τά μυαλά τους ἀνεπανόρθωτα ταραγμένα, ὥστε ν' ἀναζητοῦν τήν Ἀποκάλυψη, νά σπεύδουν νά ἐγκαταλείψουν τή γῆ γιά νά μεταβοῦν στόν παράδεισο τοῦ Σείριου.

Μέ αὐτές τίς ἀρρωστημένες θεωρίες εἶχε καταφέρει ἡ αἵρεση νά φουσκώνει τή φαντασία

των όπαδών της, πού, σέ κάποια στιγμή, είχαν φθάσει τούς 600. Μέγας διδάσκαλος τής τρελής αυτής θεωρίας είχε σταθει επί χρόνια ό Ταμπασνίκ. Παράλληλα, προέδρευε τού ιδρύματος “Golden Way” όπου συσπειρωνόταν ή άφρόκρεμα τής αίρεσης με τήν όνομασία “ή Σχολή των Μυστηρίων” και συγχρόνως ήταν έπιφορισμένος μέ τήν άποκρυπτογράφηση των μηνυμάτων από τό ύπερέραν, δημιουργώντας τήν πεποίθηση στους άφελέστατους μαθητές του πώς σ’ αυτό τόν κόσμο βρίσκονται “τράνζιτ”.

Η υπόθεση πού διερευνάται τώρα έξονυχιστικά (ήδη ή έρευνα εκτείνεται σέ 50.000 σελίδες) δέν άναμένεται νά διαλευκανθει πλήρως. Οί ένοχοι και οί ήθικοί άντουργοί έχουν είτε πεθάνει, όπως οί Ντί Μάμπρο και Ζουρέ, είτε διαφεύγουν τή σύλληψη, με έξαιρεση τόν Ταμπασνίκ, καθώς στίς αίρέσεις αυτές, πέρα από τήν όρατή ιεραρχία, πανίσχυροι κινούν τά νήματα, άόρατοι “δάσκαλοι” - παρακλάδια κι αυτοί άλλων μυστικών και μυστικιστικών ταγμάτων όπως οί Ροδοσταυριτες.

Έτσι συνέβη και μέ τό Τάγμα τού Ναού τού ‘Ηλίου, πού έμφανίσθηκε τό 1970 ως ‘Ανανεωμένο Τάγμα τού Ναού - ORT - μέ ιδρυτή τότε τόν ροδοσταυριτή και 78 χρόνο σήμερα Ραϊμόν Μπερνάρ. Δύο χρόνια άργότερα παραιτήθηκε ό Μπερνάρ και έγκατέστησε στή θέση του έναν άχυράνθρωπο, έπικεφαλής τού ORT., τό όποιο εξέλιχθηκε άργότερα σέ OTS, μέ τόν Ζουρέ ως Μέγα Διδάσκαλο τό 1983 και τόν μετέπειτα συνασπισμό - συνεταιρισμό του μέ τόν Ντί Μάμπρο. Ο Ταμπασνίκ φυσικά ισχυρίζεται πώς προδόθηκε από τόν Ντί Μάμπρο, άφου ό δεύτερος στάθηκε ό ύπαίτιος τής εκτέλεσης τής γυναίκας και των δύο παιδιών του σέ μία από τίς όμαδικές σφαγές τόν Οκτώβριο τού 1994. Τά γαλλικά μέσα ενημέρωσης δίδουν μεγάλη δημοσιότητα στή δίκη τής Γκρενόμπλ. Και πώς νά μή δίδουν;

Στίς μέρες μας οί άποκαλυπτικές αίρέσεις ξεφτυρώνουν όπως τά μανιτάρια. Η μεθοδολογία πού άκολουθούν είναι γνωστή. Άγρεύουν τούς πιο άφελείς, άφου βεβαιωθούν, έννοείται, ότι διαθέτουν αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία. Τούς γδέρνουν πρώτα οικονομικά. Τούς φουσκώνουν τά μυαλά μέ γελοιοτήτες.

Τούς επιβάλλουν τέτοια πλύση έγκεφάλου, ώστε νά τούς χειραγωγούν άπόλυτα. Στο τέλος, μέ τίς άπάτες περί άυτοθυσίας, μέ στόχο τους άνύπαρκτους ύπερβατικούς παραδείσους, τούς εκτελούν κληρονομώντας τά άγαθά τους.

‘Αλίμονο στους μικρόπιστους. Έστω και έλάχιστες ύπερβατικές τάσεις νά έχει ένα άτομο, πανεύκολα μπορεί νά πέσει θύμα τής μαφίας των αίρέσεων, ή όποία, συχνά, εκπηγάξει, όπως και πολλές, από τίς ύπόλοιπες, από πού άλλου; ‘Από τίς ΗΠΑ. Γιατί και πώς; ‘Εν όνόματι δήθεν τής έλευθερο-θρησκείας!».

Ειδήσεις εν συντομία

- **‘Ημερίδα:** Στίς 30 Μαρτίου ή Π.Ε.Γ. όργάνωσε εκπαιδευτική ήμερίδα στην ‘Ιερά Μονή Βηθελέμ τής ‘Ιερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής. Μετείχαν στην ήμερίδα περί τούς 100 συνεργάτες τής Π.Ε.Γ. οί όποιοι είχαν τήν εύκαιρία νά ακούσουν εισηγήσεις από τούς ύπευθύνους των όμάδων τής Π.Ε.Γ. σέ θέματα διακονίας ύπέρ των πλανημένων αδελφών μας. Προηγήθηκε κατανυκτική Θ. Λειτουργία στό Καθολικό τής Μονής, τήν όποία έτέλεσε ό π. Κυριακός. Μετά τίς όμιλίες-εισηγήσεις άκολούθησε γεύμα, προσφορά τής Ένώσεως στους συνεργάτες της.

- **‘Εκπαιδευτικό Σεμινάριο:** Τέλος Μαρτίου έληξαν οί εργασίες τού ‘Εκπαιδευτικού Σεμιναρίου τής Δευτέρας. ‘Επί τή λήξει των μαθημάτων ή Π.Ε.Γ. όργάνωσε δύο εκδηλώσεις. Τήν 19ην Μαρτίου πραγματοποιήθηκε λατρευτική σύναξη πριν από τήν έννημερωτική όμιλία τού π. Κυριακού Τσουρού Πνευματικού Προέδρου τής Π.Ε.Γ. και τήν 26ην Μαρτίου πραγματοποιήθηκε επίσης λατρευτική σύναξη στην ‘Ιερά Μονή ‘Αγ. ‘Ιωάννου τού Προδρόμου Καρέα, τής ‘Ιερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και ‘Υμηττού, όπου μετά τήν άκολουθία τού Μεγάλου ‘Αποδείπνου όμίλησε επικαίρως ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης τής ως άνω Μητροπόλεως κ. Δανιήλ Πουρτσουκλής. ‘Ακολούθησε δεξίωση στό ‘Αρχονταρίκι τής Μονής.

- **Πέντε έτη από τήν κοίμηση τού π. ‘Αντωνίου:** Τήν 6ην Μαΐου ή Π.Ε.Γ. επί τή συμπληρώσει 5ετίας από τής κοιμήσεως τού μακαριστού

ίδρυτοῦ καί πνευματικοῦ γέροντά της π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου καί 4ετίας ἀπό τήν κοίμησή της ἀειμνήστου πρεσβυτέρας του Ἀντωνίας, τέλεσε μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τους στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς. Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε ὁμιλία στό Πνευματικό Κέντρο τῆς ἐνορίας Ἁγίας Παρασκευῆς ἀπό τόν π. Χρυσόστομο Παπαθανασίου μέ θέμα: «π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, ὁ ἀκαταπόνητος ποιμένας».

- **Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Ἐφημερίων:** Στόν Ἱερό Ναό Προφήτου Ἡλία Ἁγίας Παρασκευῆς ὁργανώθηκε ὑπό τοῦ ὑπευθύνου τῆς ΙΒ' Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας π. Νικολάου Σιάτου, σεμινάριο ἐπιμορφώσεως τῶν ποιμένων τῶν τομέων Γ' καί ΙΒ', στίς 16 καί 30 Μαΐου. Στήν ἐναρκτήρια συνεδρίαση μίλησε ὁ π. Κυριακός Τσουρός. Συνεργάστηκαν ἐπίσης καί μίλησαν στό σεμινάριο ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Ε.Γ. κ. Ἀθανάσιος Νεοφώτιτος, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου, μέλος τοῦ Διοικ. Συμβ. τῆς Π.Ε.Γ. καί ἡ μοναχή Ἀντωνία μέλος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ. καί ὑπεύθυνη ἐκπαιδευτικῆς ὁμάδας.

- Ἀπό τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89,4 FM** μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

α) Κάθε **Τρίτη**, ὥρα **3.30 μ.μ.** "**Ορθόδοξη Μαρτυρία καί Ζωή**". Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει τήν ἐκπομπή ὁ π. **Κυριακός Τσουρός**, Γραμματέας τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων καί

Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ.

β) Κάθε **Παρασκευή**, ὥρα **3.30 μ.μ.**, "**Ἐκκλησία καί Ἐκκλησίες**". Σχολιάζουν διάφορα θέματα συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ.

γ) Κάθε **Σάββατο**, ὥρα **4μ.μ.** "**Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως**". Μεταδίδονται οἱ ὁμιλίες τοῦ ὁμωνύμου Σεμιναρίου.

Τίς δύο τελευταῖες ἐκπομπές ἐπιμελεῖται ἡ συνεργάτιδα τῆς Π.Ε.Γ. κυρία Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

δ) Κάθε Παρασκευή, ὥρα 9.30 μ.μ. "**Ορθοδοξία καί Κακοδοξία**". Τήν ἐκπομπή ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Γούβαλης.

Ἐπίσης, ἀπό τόν **Ραδιοφωνικό Σταθμό "Πειραική Ἐκκλησία" 91,2 FM**, μεταδίδεται κάθε **Κυριακή**, ὥρα **5 μ.μ.**, ἀπό Σεπτέμβριο μέχρι Ἰούνιο, ἡ ἐκπομπή "**Ορθοδοξία καί αἵρεση**".

Σχόλια "**ἀντιαιρετικοῦ περιεχομένου**" μεταδίδονται ἀπό τόν Σταθμό καί στήν πρωϊνή ἐκπομπή "**Καλημέρα**", μέ ἐπιμέλεια τοῦ Ἀρχιμανδρίτη π. Νεκταρίου Τοῖλη.

Ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας.

Βλέπε στούς τίτλους: Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν αἱρέσεων, «Ἐκκλησιαστικός Τύπος»: www.ecclesia.gr/press/dialogos.html καί www.myriobiblos.gr.
Γιά ἐπικοινωνία, contact@ecclesia.gr.

Σταῦρος Θ. Κώτσης

Τήν 29ην Μαΐου ἀπεβίωσε ὁ Δήμαρχος Ἁγίας Παρασκευῆς Σταῦρος Θ. Κώτσης καί ἐκηδεύθη μέ παλλαϊκή συμμετοχή τήν Πέμπτην 31ην Μαΐου 2001. Ὁ ἐκλιπών Δήμαρχος ἦταν προσωπικός φίλος τοῦ μακαριστοῦ μας γέροντα π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου καί συμπαραστάθηκε μέχρι τέλους στό διακόνημα τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Γονέων (Π.Ε.Γ.). Ὁ ἀκαταπόνητος ποιμένας καί ὁ δραστήριος Δημοτικός ἄρχοντας συμπορεύτηκαν στούς πνευματικούς ἀγῶνες τοῦ Δήμου καί ἀπό ὅσα γνωρίζουμε, πέραν τῆς προσωπικῆς φιλίας, ἀναγνώριζε ὁ ἕνας τό ἔργο τοῦ ἄλλου, τό ἐκτιμοῦσε καί τό ἐνίσχυε.

Ὁ ἀειμνήστos Δήμαρχος Σταῦρος Κώτσης ὁργάνωσε ὁμιλίες τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου καί παραχώρησε τό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Δήμου γιά ἐνημερωτικές ὁμιλίες τοῦ πατρός πρός ἐνημέρωση τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἡ Π.Ε.Γ. ἐκφράζει πρός τούς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος Δημάρχου εἰλικρινή συλλυπητήρια καί εὐχεται πρός τόν Πανάγαθο Κύριο νά τόν ἀναπαύσει «ἐν χώρᾳ ζώντων».

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Σάϊ Μπάμπα: Μιά ψευδοθρησκευτική παγίδα

Ἐκ τῆς *Danmark Dialogcentret* λάβαμε ἐπιστολή στήν ὁποία ἀναφέρονται ἀξιόλογα θέματα μεταξύ τῶν ὁποίων καί γιά τό «φαινόμενο» Sai Baba. Τήν ἐπιστολή ὑπογράφει ὁ ἐξαίρετος ἐρευνητής τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας Δανός Καθηγητής Johannes Aagaard καί μέγας φίλος τοῦ μακαριστοῦ πατρός μας Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

Παραθέτουμε ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς.

Πρός τούς συνδρομητάς τοῦ περιοδικοῦ «Πνευματικότης σέ ἀνατολή καί δύση» (Spirituality in East and West).

Ἀγαπητοί συνδρομηταί, ἴσως νά ἔχετε παρατηρήσει ὅτι μεταφέραμε τό περιοδικό μας «πνευματικότης σέ ἀνατολή καί δύση» σέ ἓνα ὑψηλότερο ἐπίπεδο καί τό κάναμε σάν μία καθαρή ἔκδοση δικτύου, σάν μία ἐναλλακτική ἔκδοση τοῦ τυπογραφημένου ἐντύπου.....

Πιά 20 χρόνια τό (DCI) εἶναι ἐνήμερο ὅτι ὁ Σάϊ Μπάμπα (Sai Baba) εἶναι ἓνας μέγιστος ἐχθρός τῆς ἀλήθειας, τῆς ἐλπίδος καί τῆς ἀγάπης. Δέν εἶχαμε τήν δυνατότητα νά τόν πλησιάσουμε κατά ἓναν οὐσιώδη τρόπο, ἀλλά ἔχουμε καταθέσει τήν κριτική μας καί τήν δυσπιστία μας γενικῶς γιά πολλά χρόνια.

Θά χρησιμοποιήσουμε τήν εὐκαιρία αὐτή γιά νά προκαλέσουμε τούς διεθνεῖς συνδρομητάς μας νά ἐμπλακοῦν σέ μία γενική ἐκστρατεία ἐνάντια στήν αὐτοκρατορία τοῦ Σάϊ Μπάμπα.

Μπορεῖτε νά τό κάνετε αὐτό μέ τούς ἀκόλουθους τρόπους.

1) Μπορεῖτε οἱ ἴδιοι νά ἐνημερωθεῖτε γι' αὐτή τήν αὐτοκρατορία **τῆς ἀπάτης καί τῆς ὑποκρισίας.**

2) Μπορεῖτε νά μᾶς κοινοποιήσετε τήν ἐμπειρία σας καί τίς ἐντυπώσεις σας ὥστε ἐμεῖς νά τίς μεταφέρουμε σέ ἄλλους. Αὐτό εἶναι δυνατόν νά γίνει ἐπίσης ἀπ' εὐθείας μέσω τοῦ διαδικτύου. Ἡ διεύθυνση εἶναι Internet: <http://www.dci.dk> - E-mail: info@dci.dk καί Sriritualiity in East and West: www.theonet.net.

3) Στεῖλτε μας τίς δικές σας ἐντυπώσεις καί ἐμπειρίες.

Δέν μποροῦμε νά συντρίψουμε αὐτή τήν αὐτοκρατορία τοῦ ψεύδους, ἀλλά μποροῦμε νά δώσουμε τήν δυνατότητα στόν κόσμο νά θγεῖ ἢ νά μὴν μπεῖ ποτέ. Ὁ Σάϊ Μπάμπα φαίνεται νά εἶναι μιά πολύ κακή ἔκφραση τῆς ἀνθρώπινης τρέλλας μεταμφιεσμένης σέ μιά ψευδοθρησκευτική παγίδα.

Ἄς τό κάνουμε αὐτό μαζί ὅπως ἔχουμε κάνει καί ἄλλα σχέδια μαζί.

Δικός σας μέ κοινή πίστη.

*Johannes Aagaard, prof. Dr. Theol.
Chairman for the Dialog Center International*

Ἐκ τῆς «πικρό, γλυκό»

Κύριε Διευθυντά

Ὁ λαός μας λέει μιά σοφή παροιμία, ὅτι ἀπό τό «πικρό θγαίνει γλυκό» πολλές φορές. Αὐτό συνέβη καί μέ τήν ἐπίσκεψη τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παπικῆς ἐκκλησίας στήν Ἀθήνα στίς ἀρχές τοῦ Μαΐου γιά «προσκυνηματικούς» δήθεν λόγους. Λέγω δήθεν, γιατί ὅπως ἔγραψε καί ὁ διακεκριμένος δημοσιογράφος Χρῆστος Πασαλάρης στόν «Τύπο τῆς Κυριακῆς» (6-5-2001), «αὐτό τό ἀγαθό γεροντάκι ἀπό τό Βατικανό ἔχει λίαν πονηρά σχέδια στό κεφάλι του».

Ἡ ἐπίσκεψη αὐτή πού πραγματοποιοῦσε «ὁ ὑποδασταζόμενος καί ἀσθμαίνων γέροντας» ἦταν ἡ εὐκαιρία νά θυμηθεῖ ὁ πιστός λαός μας τόν ἐπαίσχυντο ρόλο τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας στήν ἄλωση τῆς Πόλης καί τίς θλιβερές βαρβαρότητες πού διέπραξαν οἱ σταυροφόροι σέ βάρος τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, γεγονότα πού ὑπῆρξαν ἡ βασική αἰτία τῆς ὑποδούλωσης τοῦ Γένους μας ἀπό τήν Τουρκία.

Αὐτά τά πληροφοροῦντο καί οἱ ἀδιάφοροι ὡς πρός τά ἐκκλησιαστικά καί δογματικά ζητήματα, οἱ ὁποῖοι μιλοῦν συνεχῶς γιά «θρησκευτική ἐλευθερία», γιά «σεβασμό στίς ἐπιλογές τοῦ

ἄλλου», κ.λ.π. Αὐτοὶ ἀναγκάστηκαν ν' ἀκούσουν γιὰ τὴν ἄλωση τῆς Πόλης ἀπὸ τοὺς Φράγκους, γιὰ τὶς βαρβαρότητες τῶν σταυροφόρων, γιὰ τὶς γενεοκτονίες σὲ βάρος τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τοὺς «κονκισιαδόρους», γιὰ τὰ φρικτὰ μαρτύρια τῆς Ἱερᾶς ἐξέτασης καὶ γιὰ τὰ σύγχρονα ὄργια καὶ τὶς «σιωπές» τοῦ «ἀλάθητου» Ποιντίφηκα σὲ ἀνατριχιαστικά σύγχρονα γεγονότα πού συμβαίνουν στὶς φυλακὲς τῆς Τουρκίας, στὴν κατεχόμενη Κύπρο κ.λ.π. Ὅχι ὅτι δὲν τὰ γνωρίζουν αὐτά, ἀλλὰ δὲν τὰ συζητοῦν, δὲν θέλουν νὰ γίνεταί λόγος γι' αὐτά. Ἀκόμη ἀναγκάστηκαν ν' ἀκούσουν καὶ γιὰ τὶς δογματικὲς διαφορὲς πού χωρίζουν ἀγεφύρωτα τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς παπικούς. Πολλοὶ Ἕλληνες μᾶς κοιτοῦσαν περιέργα καὶ δύσπιστα ὅταν τοὺς μιλοῦσαμε γιὰ δογματικὲς διαφορὲς. Ἀπὸ τὶς συζητήσεις ὅμως πού ἔγιναν σὲ δογματικὸ ἐπίπεδο πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ παραλαίοντα Ποιντίφηκα πληροφορηθῆκαν τί σημαίνει «πρωτεῖο», «ἀλάθητο» καὶ ποιά οὐσιαστικὴ δογματικὴ διαφορὰ περιλαμβάνει ἢ προσθήκη τοῦ filioque στό «Σύμβολο τῆς Πίστεως». Ἐπὶ πλέον ὁ ἀπληροφόρητος λαὸς μας ἔμαθε γιὰ τὴν Οὐνία πού ἀποτελεῖ τὸ «Δούρειο Ἴππο» τοῦ Παπισμοῦ στὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ ὄργανο γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς καθολικῆς «ὑπερπολιτείας» στὴν Εὐρώπη καὶ τὴ Δυτικὴ Ἀσία.

Οἱ δογματικὲς συζητήσεις συνεχίζονται καὶ πολλὰ νέα κείμενα δημοσιεύονται καθημερινά. Ἔτσι δὲν θά μείνει κανεὶς πού νὰ μὴ γνωρίσει τὰ «πονηρὰ σχέδια» τοῦ Βατικανοῦ στὴ γεωστρατηγικὴ πολιτικὴ του.

Γι' αὐτὸ εἶπα στὴν ἀρχὴ ὅτι ἀπὸ τὸ μικρὸ βγαίνει γλυκὸ.

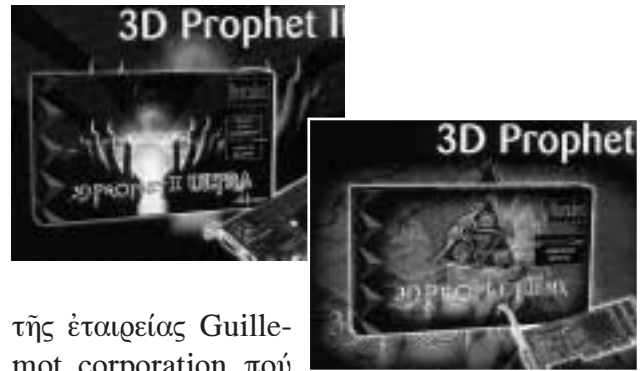
Μέ πολλή ἐκτίμηση
Νίκος Ἀποστόλου

Κάρτες ὀθόνης: Prophet, Viper, Phantom, Voodoo;

Κύριε Διευθυντά,

Σᾶς στέλνω κάτι πού ὑπέπεσε στὴν ἀντίληψή μου, ἂν κρίνετε σκόπιμο νὰ γράψετε γι' αὐτὸ στὸν ΔΙΑΛΟΓΟ.

Συγκεκριμένα, κάνοντας ἀναβάθμιση στὸν ὑπολογιστή μου, ἀγόρασα μιὰ νέα κάρτα ὀθόνης,

τῆς ἐταιρείας Guillemot corporation πού ἐδρεῖ στὴ Γαλλία. Ἡ κάρτα ὀνομάζεται Prophet. Τὴ συνοδεύει τὸ φυλλάδιο πού σᾶς συναποστέλλω, τὸ ὁποῖο διαφημίζει ἄλλα προϊόντα τῆς ἴδιας ἐταιρείας, τῆς σειρᾶς Hercules (graphics accelerators, scanners καὶ digital video editing).

Ὅπως βλέπετε καὶ ἐσεῖς πρόκειται γιὰ ἀπροκάλυπτο σατανισμό. Τὸ γράμμα P τῆς λέξεως Prophet καταλήγει σὲ ἀντεστραμμένο σταυρὸ καὶ ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι ἀναφέρεται στὸν ψευδοπροφήτη τῆς Ἀποκαλύψεως, δεδομένου ὅτι σὲ κάποιον σημεῖο τοῦ διαφημιστικοῦ φυλλαδίου ἀναγράφεται «Meet your 3D devil!» καὶ «The saga of the 3D Prophet continues with the 3D Prophet II GTS Pro, a new incarnation of the award-winning 3D Prophet II GTS boards...».

Ἐπίσης στὴν μιὰ παράσταση ἐμφανίζει χέρι μέ γαμπὰ νύχια νὰ κρατοῦν κάτι φωτεινὸ, ἐνῶ τὸ κεφάλι εἶναι γυρισμένο πρὸς τὰ πάνω (ἀκόμη καὶ τὰ ρουθούνια ἔχουν κάτι σατανικό). Στὴν ἄλλη παράσταση ἐπίσης χέρι μέ γαμπὰ νύχια κρατᾷ τρίγωνο, στό ὁποῖο ἐμπεριέχεται ἀντεστραμμένο τρίγωνο καὶ (ὑποθέτω) ἀποκρυσταλλικὲς παραστάσεις.

Ζήτησα ἀπὸ τὸ κατάστημα νὰ μοῦ ἀντικαταστήσουν τὴν κάρτα ὀθόνης καὶ ἀντ' αὐτῆς μοῦ ἔδωσαν μιὰ ἀντίστοιχη πού λέγεται Phantom καὶ τὸ κουτί ἔχει ἀπέξω ἓνα φάντασμα. (Τὸ μὴ χεῖρον...). Εὐτυχῶς πού πρὸς τὸ παρὸν ἔχουμε δικαίωμα ἐπιλογῆς καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἔχουν γίνει ἀκόμη μονοπώλιο.

Ὅπως κι ἐσεῖς θά γνωρίζετε καλύτερα ἀπὸμένα, ἤδη κυκλοφοροῦν κάρτες μέ τίτλους Viper καὶ Voodoo.

Μέ φιλικούς χαιρετισμούς καὶ εὐχὲς Ε.Α. Υ.Γ. Τὸ ὄνομα καὶ ἡ δ/ση τῆς ἐπιστολογράφου βρίσκονται στό γραφεῖο μας

**«Προσωποκεντρική Προσέγγιση» και
«Σχεσιοδυναμική»**

Ἄπό τόν κ. Γεράσιμο Βλάχο λάβαμε κοινοποίηση ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν «Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας» ἢ ὁποία ἀναφέρεται στό ἔντυπο «Σχεσιοδυναμική» πού δημοσιεύτηκε στό κατ' ἐξοχὴν Ὁρθόδοξο περιοδικό τῆς Στέγης «Σύνδεσμος».

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ δὲν ἐγνώριζε περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται μέ τόν ὄρο «Σχεσιοδυναμική» καί ἀσφαλῶς θά νόμισαν ὅτι εἶναι μία ἐπιστημονικὴ προσέγγιση «ἐνός ἄλλου τρόπου ζωῆς καί παιδείας». Δυστυχῶς αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ παγίδευση Χριστιανικῶν ἐντύπων καί Μέσων Ἐνημέρωσης παρατηρεῖται συχνά καί οἱ τρόποι ποικίλλουν. Τά ἐλαφρά ψυχοαρκατωτικά «σερβίρονται» παντοῦ καί οἱ κίνδυνοι γιά τὴν ἀλλοίωση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας φρονήματος ἀπό τὴν μεγάλη «προσφορά» ἀποκρυφιστικῶν ἐντύπων καί ἰδεῶν εἶναι ἀνησυχητικοί.

**Ἐπιτροπὴ Ἀποκάθαρσης
Ἑλληνικῶν Φορέων & Δραστηριοτήτων
ἀπὸ τὴν ἀποκρυφιστικὴ θεματολογία**

Χαριλάου Τρικούπη 83, 106 81 Ἀθήνα.

3 Ἀπριλίου 2001

Πρὸς
τὴ Χριστιανικὴ Στέγη Καλαμάτας
fax: 072126478

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς ἐνημερώσουμε σχετικά μέ τό ἔντυπο «Σχεσιοδυναμική», πού παρουσιάσθηκε στό τεῦχος 357 τοῦ «Συνδέσμου».

Τό περιοδικό αὐτό, τοῦ «Ἐργαστηρίου Σχεσιοδυναμικῆς καί Συμβουλευτικῆς», τοῦ ὁποίου ὑπεύθυνος τυγχάνει ὁ κ. Ἀλεξ. Κοσμόπουλος, προβάλλει κατὰ βάση τίς θεωρίες του Carl Rogers, ἰδρυτῆ της «Προσωποκεντρικῆς Προσέγγισης»,

μιᾶς «ψυχοθεραπευτικῆς» θεωρίας ἢ ὁποία δὲν ἐπικυρώνεται ἀπὸ τὴ σύγχρονη ἐπιστήμη.

Ὁ Rogers πρῶην προτεστάντης πάστορας, ἀνέπτυξε τίς προσωπικὲς του ἀπόψεις περὶ ψυχοθεραπείας δημιουργώντας τὴ σχετικὴ σχολή.

Στόν ἀπαράδεκτο, ἀπὸ Ὁρθόδοξου διδασκαλίας, χῶρο τῆς ἐναλλακτικῆς «ιατρικῆς» καί τῆς ὀλιστικῆς «θεραπείας» καί «ψυχοθεραπείας», ἡ σχολὴ τῆς «Προσωποκεντρικῆς Προσέγγισης» ἔρχεται νά ρίξει ἕναν ἀκόμη λίθο στοὺς πολλούς, πού ρίχνονται καί κατὰ της ἐπιστημονικῆς πραγματικότητας, διαμορφώνοντας τό χάος, πού ἐπικρατεῖ στή σύγχρομη κοινωνία μας, μέ εὐθύνη τῶν ἐναλλακτικῶν καί ὀλιστικῶν θεωριῶν καί μεθόδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Τό γεγονός ὅτι καί γιατροὶ ἀλλά καί ἐπιστήμονες ἄλλων κλάδων κάποιες φορές σκύβουν μέ περιέργεια πάνω στίς διάφορες αὐτές θεωρίες ἢ καί παρασύρονται νά τίς ἐντάξουν κάποιες φορές στίς προσωπικὲς τους μεθόδους, δὲν νομιμοποιεῖ αὐτές τίς προσωπικὲς προσεγγίσεις, πού καμία σχέση δὲν ἔχουν μέ τὴν ἐπιστήμη.

Ἔτσι ἂς μᾶς ἐκπλήσσει ἡ παρουσία ἐνός πανεπιστημιακοῦ, ἀναμεμιγμένου σ' αὐτά τά θέματα. Ὁ «ἐναλλακτικός» χῶρος βρῖθι τέτοιων περιπτώσεων, πού στήν καλύτερη περίπτωσι ἀποτελοῦν τίς «θρησκευτικῆς» ἐπιλογές αὐτῶν τῶν ἐπιστημόνων.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ὅτι μετὰ τὴν ἐνημέρωσή μας αὐτῇ, τό Περιοδικό ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ, ἕνα κατ' ἐξοχὴν Ὁρθόδοξο ἔντυπο, θά ἐρευνήσῃ τό θέμα πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐξειδικευμένης μέ τά θέματα αὐτά Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Φιλικά
Γεράσιμος Βλάχος
Κοινωνικὸς Λειτουργός.

Κοινοποίηση: Δ.Ι. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, fax: 7212839.

Ἰ. Μ. Μεσσηνίας, fax: 0721-22994.

Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τὴν Προστασία τῆς Οἰκογένειας καί τοῦ Ἀτόμου, fax: 6082219.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ

Του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†):

1. Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Πίστη, Λατρεία, Ζωή.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία δέχεται την πρόκληση των εξωχριστιανικών θρησκειών και ποικίλων αιρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων και προσφέρει λύσεις στα υπαρξιακά προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου. Μ' αυτό το πρίσμα εκτίθεται ολόκληρη η Ορθόδοξη πίστη, πού συνδέεται με τη λατρεία και τη ζωή.

(Γ' Έκδοση 1996, Σελίδες 197.

Κυκλοφορεί και στην αγγλική γλώσσα).

2. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΜΑΣ.

Συστηματική έκθεση της Ορθοδόξου πίστεως σε σχέση με το Ορθόδοξο φρόνημα και την Ορθόδοξη πνευματική ζωή. Το έργο αυτό αποδεικνύει πως υπάρχει όντως ένα βαθύτερο νόημα στη ζωή, πού ανταποκρίνεται στην αληθινή φύση του ανθρώπου και τη δικαίωση.

(Έκδοση 1995, Σελίδες 591).

3. ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ, ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ύστερα από σύντομη ιστορική ανασκόπηση, αναλύονται οι βασικές δογματικές θέσεις της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας και των χριστιανικών ομολογιών πού προήλθαν από αυτήν, από το 16ο μέχρι τον 20ό αιώνα, σε αντιπαραβολή με τις Ορθόδοξες θέσεις.

Το βιβλίο αυτό δεν αποβλέπει στον οικουμενικό διάλογο, αλλά στην αντιμετώπιση ποιμαντικών προβλημάτων.

(Έκδοση 1992, Σελίδες 170)

4. ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ.

Ένα κλασικό βιβλίο στη διεθνή σχετική βιβλιογραφία. Εξετάζει εκατοντάδες αιρέσεις, όπως δρουν στη χώρα μας, τις μεθόδους προσηλυτισμού που εφαρμόζουν και αποκαλύπτει πίσω α-

πό τυχόν προσωπεία το αληθινό πρόσωπο αντιπαραθέτοντας στην κακοδοξία, την Ορθόδοξη αλήθεια, κατοχυρωμένη αγιογραφικά.

(Γ' Έκδοση 1995, Σελίδες 624).

5. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Ιστορία - Διδασκαλία - Οριοθέτηση.

Ένα βιβλίο που προορίζεται για ευρύτερη διάδοση, Αποδεικνύει πως οι πεντηκοστιανοί, οι οποίοι αυτονομούν τη γλώσσα από τη διάνοια, ξεπερνούν σε σύγχυση τους ανθρώπους του Πύργου της Βαβέλ και δεν έχουν σχέση με το Πνεύμα της αληθινής Πεντηκοστής.

(Έκδοση 1995, Σελίδες 112).

6. ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ, ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ, ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ.

Εξετάζει τις ομάδες πού συμπλέκονται με τη "Νέα Εποχή", κυρίως τις αποκρυφιστικές και νεο-σατανιστικές, παρουσιάζει τις τεχνικές τους, ερμηνεύει τα αποκρυφιστικά φαινόμενα και αντιμετωπίζει την όλη τάση στο φως της Ορθοδοξίας.

(Γ' Έκδοση 1993, Επληξημένη, Σελίδες 358).

7. ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ, ΑΥΤΟΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ, ΣΩΤΗΡΙΑ.

Εξετάζει με κριτικό μάτι στο φως της Ορθοδοξίας και της εν Χριστώ ελπίδας την τάση της "θετικής σκέψης", σε αναφορά με τις ποικίλες αποκρυφιστικές ομάδες, αποκαλύπτοντας πίσω από το χριστιανικό πρόσωπο αυτής της τάσης.

(Έκδοση 1991, Σελίδες 136).

8. ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ Ή ΑΝΑΣΤΑΣΗ; Ορθόδοξη Θεώρηση του Κακού.

Το βιβλίο αυτό έχει ως στόχο, μέσα από την οριοθέτηση του περιεχομένου της χριστιανικής προσευχής και του διαλογισμού να καταδείξει αν υπάρχει σχέση ανάμεσα σ' αυτές τις δύο εμπει-

ρίες ώστε ο καθένας να μπορεί να κάνει ελευθέρα την επιλογή του, μακριά από κάθε σύγχυση που προκαλεί ο συσχετισμός των.

(*Β' Έκδοση 1995, Σελίδες 208*).

9. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ; Ορθόδοξη Θεώρηση.

Στα υπαρξιακά κενά της κοινωνίας μας υπάρχουν σήμερα πολλές “προσφορές”. Μία από αυτές είναι ο διαλογισμός, που προβάλλεται σε ποικίλες μορφές από διάφορες ομάδες ως “μοναδική λύση”. Οι ομάδες αυτές, κυρίως ασιατικής προέλευσης, για την προπαγάνδα τους στη Δύση, χρησιμοποιούν χριστιανικούς όρους και συγχέουν το διαλογισμό με την προσευχή, με αποτέλεσμα να φέρουν σύγχυση σε πολλούς. Με το βιβλίο αυτό, ο π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, αποδεικνύει τη **διαφορά ανάμεσα στην προσευχή και στο διαλογισμό**, οριοθετεί την προσευχή της Ορθοδοξίας και προσφέρει όλα εκείνα τα απαραίτητα στοιχεία, για όποιον επιθυμεί να επιλέξει ελεύθερα ανάμεσα στην προσευχή και στο διαλογισμό. Από αυτή την άποψη το βιβλίο αυτό καλύπτει ένα μεγάλο κενό στη διεθνή βιβλιογραφία.

(*έäïòç 1993, Óäëβääò 267*).

10. ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ.

Περιέχει βασικά κείμενα της Δ' Διορθοδόξου Συνδιασκέψεως Εντεταλμένων δια θέματα αιρέσεων και παραθρησκείας του Δ' Σεμιναρίου Πίστωσης, ειδικά μηνύματα των προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών για τα ίδια θέματα, κατάλογο αιρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων και σύντομη αγγλική περίληψη.

(*Έκδοση 1992, Σελίδες 95*).

11. Η ΧΑΜΕΝΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ. Περιπλανήσεις σε δρόμους του Εωσφόρου.

“Η φιλοσοφία και η ψυχολογία δεν γιατρεύουν παντελώς το μίσος, που είναι και το πιο βασανιστικό μαρτύριο. Αισθάνομαι πλέον, ότι το μίσος για κάποιον άλλον στρέφεται στον ίδιο μας τον εαυτό, γιατί γίνεται εμμόνη ... Εξήγησα όσα μπορούν να εξηγηθούν, όχι, προς Θεού, όλα. Χωρίς ελπίδα ο άνθρωπος είναι πνευματικά

νεκρός. Όχι μόνο ελπίδα για τον εαυτό του, αλλά και για τους άλλους. Αν χάσεις την ελπίδα για κάποιον, είναι σαν ν' αποδέχεσαι την απολυτοποίηση του κακού πάνω στον άνθρωπο. Πρώτη αντίδραση σε κάτι που δε μπορούμε ν' αγγίξουμε είναι ν' αδιαφορήσουμε, αλλά με τον καιρό η αδιαφορία γίνεται μίσος, και το μίσος υπονομεύει τον ίδιο μας τον εαυτό. Η ελπίδα μου είναι ο Χριστός. Τα λόγια αυτά που έγραψα, ελπίζω και προσεύχομαι να βοηθήσουν κάποιον, κάπου, κάποτε. Να εκπληρώσουν το στόχο τους”. (*Από την προσωπική εμπειρία ενός κοριτσιού από την Παλλήνη, πού δημοσιεύεται σ' αυτό το βιβλίο*).

(*Έκδοση 1994, Σελίδες 263*).

12. ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Το έργο αυτό, που πραγματοποιήθηκε κατ' ανάθεση από μέρους της Εκκλησίας, δεν αποτελεί προσωπικό η ιδιωτικό μέλημα του συγγραφέως, αλλά έκφραση της ποιμαντικής φροντίδας της Ορθοδοξίας προς αντιμετώπιση καυτών προβλημάτων, πού ταλαιπωρούν επί μέρους άτομα, οικογένειες και τη κοινωνία μας. Είναι σαφές ότι τα προβλήματα αυτά, δεν είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν αποκλειστικά και μόνο θρησκευτικά προβλήματα. Γι' αυτό το λόγο το βιβλίο αυτό αποτελεί προσφορά της Εκκλησίας στο κοινωνικό σύνολο.

(*Έκδοση 1995, Σελίδες 306*).

13. ΝΑΖΙΣΜΟΣ ΜΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ. Μεθοδεύσεις Ολοκληρωτικών Αιρέσεων και Παραθρησκευτικών Ομάδων.

Την τελευταία δεκαετία ολοκληρωτικής φύσεως νεοφανείες αιρέσεις και παραθρησκευτικές ομάδες κήρυξαν **ανίερο πόλεμο** σε παγκόσμιο επίπεδο εναντίον οποιουδήποτε τόλμησε να ασκήσει κριτική εναντίον τους. Δεν μπορούσε λοιπόν να μείνει έξω από το “στόχο” και η απολογητική της Εκκλησία μας.

Σ' αυτό το βιβλίο αποκαλύπτεται το αληθινό πρόσωπο του ανίερου πολέμου, **πίσω από τα προσώπια της “δημοκρατίας”, της υπερασπίσε-**

ως των “ατομικών δικαιωμάτων” και της “θρησκευτικής ελευθερίας”. Ταυτοχρόνως όμως παροουσιάζεται το ποιμαντικό έργο της Εκκλησίας μας, στην υπηρεσία της υπερασπίσεως των ατομικών δικαιωμάτων του ανθρώπου, στη διακονία της Ορθοδοξίας και του Έθνους.

Η έκδοση αυτή αποτελεί ουσιαστική συμβολή, όχι μόνο στην απολογητική της Εκκλησίας μας, αλλά και στην άμυνα της χώρας, γιατί συντελεί στην ορθή ενημέρωση των υπευθύνων παραγόντων, ώστε να αντιληφθούν ότι οι ναζιστικής νοστοροπίας ομάδες σπεύδουν να συκοφαντήσουν ως ναζιστές όσους τις ξεσκεπάζουν.

(Έκδοση 1996, Σελίδες 424).

14. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Τεύχος Α΄.

Τα προβλήματα γύρω από την ύπαρξη συγκλονίζουν σήμερα πολλούς ανθρώπους. Από πού έρχομαι; Ποιος είμαι; Υπάρχει ζωή μετά θάνατο; Ποιο είναι το νόημα της ζωής μου;

Πολλοί τρέχουν σε ποικίλες εσωτεριστικές ομάδες και ζητούν απάντηση σ’ αυτά τα προβλήματα. Ο πνευματισμός, η μαγεία, ο αποκρυφισμός σε όλες του τις μορφές δεν είναι πλέον φαινόμενα πού εμφανίζονται στο περιθώριο της κοινωνίας μας. Προσδιορίζουν το φρόνημα πολλών, ανεξάρτητα από ηλικία, μόρφωση, επάγγελμα, κοινωνική θέση.

Η σειρά “Αποκρυφισμός στο φως της Ορθοδοξίας” έχει ως σκοπό να δεχθεί την αποκρυφιστική πρόκληση και να εξετάσει αυτό το φαινόμενο στο φως της χριστιανικής πίστεως.

(Έκδοση 1994, Σελίδες 32).

15. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Τεύχος Β΄. Καβδάλα - Ιάμβλιχος.

Η “άτραπός” οδηγεί τον αποκρυφιστή όχι σ’ ένα Θεό έξω από αυτόν, αλλά στη “συνειδητοποίηση” ότι ο ίδιος και όλα τα πράγματα αποτελούν “καταστάσεις της συνείδησης” και “να λάβει γνώση της θεότητας μέσα στο καθετί”. Η οργάνωση αυτή αποτελεί σύστημα αυτοεξέλιξης, αυτοπραγμάτωσης, μένει πιστή στην καθολική τάση και αποτελεί αποκρυφιστικό σύστημα αυτοσωτηρίας, ασυμβίβαστο για κάθε χριστιανό.

Δεν μπορεί κανείς να είναι ορθόδοξος χριστιανός και ταυτόχρονα Καθβαλιστής ή οπαδός της οργάνωσης Ιάμβλιχος.

(Έκδοση 1994, Σελίδες 16).

16. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Τεύχος Γ΄. Αλχημεία.

Οι αλχημιστές οργάνωθηκαν κατά τον Ι΄ αιώνα σε αλχημικές εταιρείες, πού δρούσαν ως μικρές “υπέρ-μυστικές ομάδες”, λόγω του εχθρικού περιβάλλοντος. Όμως κατά τα τέλη του Ι΄ αιώνα δημιουργήθηκε η Αλχημική εταιρεία της Γαλλίας, πού δρα πλέον φανερά. Η εταιρεία αυτή ισχυρίζεται πώς διατηρεί δεσμούς με την διεθνή κίνηση των Ροδόσταυρων και έβαλε ως στόχο τη διατήρηση της κληρονομιάς των “απόκρυφων” επιστημών της Γαλλίας και των μεγάλων ερμητικών παραδόσεων, που θεωρούν τη φύση στο σύνολό της ως την “ανώτερη εκδήλωση της ζωής”.

(Έκδοση 1994, Σελίδες 32).

17. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Τεύχη 4ο - 8ο. Αποκρυφιστικές Ομάδες.

Απ’ όσα αναφέρονται σ’ αυτό το βιβλίο γίνεται σαφές ότι οι Ροδόσταυροι, Ναΐτες, Καθαροί, Πεφωτισμένοι, καθώς και η Θεοσοφία, Ανθρωποσοφία, και Μασονία είναι θεσμοί ασυμβίβαστοι με τη Χριστιανική πίστη και την ιδιότητα του Ορθοδόξου Χριστιανού. Ιδιαίτερα επισημαίνεται ο κίνδυνος διαβρώσεως του ποιμαντικού έργου και ακυρώσεις του μηνύματος του Ευαγγελίου και της εν Χριστώ ελπίδος.

Όπως και οι άλλες αποκρυφιστικές ομάδες στις οποίες αναφερθήκαμε, εγκαταλείπουν τον άνθρωπο εντελώς μόνο, στην προσπάθεια του να βρει το αληθινό νόημα της ζωής και να το πραγματώσει. Αυτό είναι δυνατόν μόνον δια της θείας χάριτος, δια της δωρεάς του Χριστού.

(Έκδοση 1996, Σελίδες 103).

18. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Τεύχη 9ο - 15ο. Νεοαποκρυφισμός.

Κατά μία αντίληψη πρόκειται εδώ για κίνηση “παραδοσιακής μορφής”, στα πλαίσια της ο-

ποιίας οι Έλληνες οφείλουν να ξεθάψουν το πάνθεο του Ολύμπου (ολυμπισμός), οι Αιγύπτιοι τον Όσιρι, την Ίσιδα και τον Ρα, οι Πέρσες την αστρολατρεία και τον ζωροαστριισμό, οι Ινδοί τον Σίδα και τον Κρίσνα, οι Κινέζοι τον Βούδα και τον ταοϊσμό, οι Εβραίοι το καββαλισμό, οι Αφρικανοί τον βουντουισμό και τον φετιχισμό και οι Αμερικανοί τον ινδιάνικο πολιτισμό, Λύκο και τον “Αετό”. Έτσι καθένας θα λατρεύει τους “θεούς του τόπου του”.

Η αντίληψη όμως αυτή δεν φαίνεται να είναι ορθή. Εδώ δεν πρόκειται για ειδωλολατρεία “παράδοσιακής μορφής”, αλλά για νέο-ειδωλολατρεία.

(Έκδοση 1996, Σελίδες 158).

19. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Τεύχη 160 - 20ο. Μαγεία.

Τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα από το 1993, την ελληνική κοινωνία απασχολεί έντονα το θέμα της μαγείας και γενικότερα του αποκρυφισμού σε όλες τις μορφές του, ακόμη και της **μαύρης μαγείας** και του **σατανισμού**. Τα Μ.Μ.Ε. και ιδιαίτερα τα τηλεοπτικά κανάλια ασχολούνται τον τελευταίο καιρό σχεδόν συνέχεια μ’ αυτό το θέμα.

(Έκδοση 1996, Σελίδες 103).

20. ΝΕΟΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ Ορθόδοξη Θεώρηση & Αντιμετώπιση.

Τα γεγονότα που αποκαλύφθηκαν στις αρχές του έτους 1994 γύρω από τον σατανισμό “έκοψαν την ανάσα” του ευρύτερου κοινού στη χώρα μας και δικαίωσαν, δυστυχώς, κατά τον πιο τρομακτικό τρόπο τις προειδοποιήσεις μας, που συνοψίζονταν στη φράση: “η χώρα μας εξελίσσεται σε μια τεράστια αποκρυφιστική αγορά”!

Το βιβλίο αυτό, βασισμένο σε δεκαετή μελέτη του διεθνούς αποκρυφιστικού και νεοσατανιστικού σκηνηκού δεν αποβλέπει στην καλλιέργεια “τρομολαγνείας” και σατανο-υστερίας. Αποτελεί σφαιρική μελέτη αυτού του φαινομένου, προτείνει διέξοδο και προβάλλει την ελπίδα, ανεξάρτητα από την οποία άβυσσο στην οποία βρίσκεται ένας άνθρωπος.

(Έκδοση 1996, Σελίδες 302).

21. ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΔΟΓΜΑ. Εμπειρίες Πρόην Σατανιστών.

Όταν γίνεται λόγος για το Σατανισμό ή όταν συμβαίνουν τρομακτικά πράγματα σαν εκείνα της Παλλήνης το 1993 καλλιεργείται συστηματικά, ιδιαίτερα από τα μέσα μαζικής ενημερώσεως ένα αίσθημα τρομολαγνείας. Όλοι μιλούν για εγκληματικές φύσεις και πωρωμένες προσωπικότητες.

Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Έχουμε το δικαίωμα να ξεγράφομε αυτούς τους νέους ανθρώπους ή να ρίξουμε το λίθο του αναθέματος; Είναι αυτοί οι μόνοι ένοχοι;

Σ’ αυτά τα ερωτήματα θα δοθεί απάντηση σ’ αυτό το βιβλίο μέσα από τις εμπειρίες τριών νέων ανθρώπων, που έπεσαν θύματα στο Σατανισμό.

(Έκδοση 1995, Σελίδες 87).

22. ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ. “Φιλανθρωπία Χριστού”. Σειρά Β’.

Το 1966, ο Άντον Σαντόζ Λαβέυ, τυχολιόκτης, ναζιστής παρανοϊκός κι έκφυλος, ιδρύει την πρώτη επίσημη εκκλησία του Σατανά, στην Καλιφόρνια. Οι διάσημοι Καλλιτέχνες του Χόλυγουντ, ξετρελαίνονται με το “Χαλπενινγκ” Και σπεύδουν να γίνουν μέλη. Οι Ιγκλς γράφουν τον ύμνο της Εκκλησίας, το “Χοτέλ Καλιφόρνια”. Ένα τραγούδι που τόσο αγαπήθηκε απ’ τα νιάτα της χώρας μας.

Το 1969 ο Τσάρλς Μάνσον, γνωστός ως “Σατανάς”, με την οργάνωση του που είχε την έδρα της στην Αγγλία, σφάζει πέντε άτομα, Κι ανάμεσά τους, την ηθοποιό Σάρον Τήτη, σύζυγο του σκηνοθέτη Ρομάν Πολάνσκι. Ο Πολάνσκι είχε χρησιμοποιήσει τον Άντον Λαβέυ, ως ηθοποιό, στο έργο του: του: “Το μωρό της Ρόζμαρι”. Ο Λαβέυ, εκεί, έπαιξε τον εαυτό του: ...Σατανά.

(Έκδοση 1994, Σελίδες 16).

23. Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Το βιβλίο αυτό απευθύνεται στο ευρύτερο κοινό και εκθέτει τους λόγους για τους οποίους δεν πρέπει κανείς να πιστεύει στην αστρολογία.

Πέρα από αυτό αποδεικνύεται ότι το αστρολογικό - αποκρυφιστικό φρόνημα έχει απρόοπτες συνέπειες για την προσωπική οικογενειακή και επαγγελματική ζωή, όχι μόνον των οπαδών της αστρολογίας, αλλά και εκείνων πού την απορρίπτουν.

Τέλος το βιβλίο αυτό αποκαλύπτει τους εθνικούς κινδύνους πού εμπερικλείει η αστρολογική - αποκρυφιστική εξάρτηση και αποδεικνύει ότι δοξασίες τής αστρολογίας είναι ασυμβίβαστες προς την ιδιότητα του ορθόδοξου χριστιανού. Είναι το βιβλίο αυτό μια ορθόδοξη κριτική θεώρηση του θέματος. Το συνιστούμε ιδιαίτερα για τη σημερινή εποχή, διότι το καθιστά εξαιρετικά επίκαιρο η προβολή σε καθημερινή βάση αστρολόγων και μέντιουμ από τα Μ. Μ. Ε.

(*Έκδοση 1995, Σελίδες 272*).

24. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

Στην εποχή μας οι αιρέσεις και η παραθρησκεία εμφανίζουν ιδιαίτερη έξαρση. Παλαιές ομάδες αναδιώνουν, εμφανίζονται νεότερες, με εκατοντάδες προσωπεία και απειλούν όλους τους τομείς της ζωής, ακόμη και τον χώρο της οικονομίας και της πολιτικής. Τα σχέδια τους καταρτίζονται στα διεθνή κέντρα τους. Χρησιμοποιούν σύγχρονα μέσα, δημιουργούν ειδικές (μυστικές) υπηρεσίες εξωτερικής και εσωτερικής ασφάλειας και ενώνονται μεταξύ τους για να αντιμετωπίσουν τον “κοινό εχθρό”, δηλαδή τον καθένα που θα τολμήσει να ασκήσει εναντίον τους κριτική. Οι ομάδες αυτές δεν γνωρίζουν θρησκευτικά η γεωγραφικά σύνορα μετακινούν απεριόριστα ανθρώπινο δυναμικό και υλικά μέσα, προκειμένου να επιτύχουν τους σκοπούς που έθεσαν. Μπροστά στη νέα αυτή πραγματικότητα ήταν ανάγκη να αναζητηθούν νέες δομές για την Ορθόδοξη αντιαρετική ποιμαντική, δηλαδή για την απολογητική της Εκκλησίας. Στο βιβλίο αυτό, δημοσιεύονται βασικά κείμενα της νέας αυτής δομής του Ορθόδοξου ποιμαντικού έργου στο επίπεδο της Ενορίας, της Μητροπόλεως, της Εκκλησίας της Ελλάδος και της Ορθόδοξου Εκκλησίας στο σύνολό της.

(*Έκδοση 1995, Σελίδες 333*).

25. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ. Προβληματική και Στρατηγική.

Η αυξημένη δραστηριότητα των αιρέσεων και της παραθρησκείας δημιουργεί για την ελληνική κοινωνία όλο και περισσότερα προβλήματα πνευματικά, πολιτιστικά, κοινωνικά, ακόμη και Εθνικά. Είναι λοιπόν επείγουσα ανάγκη να γνωρίσουμε σε βάθος αυτά τα προβλήματα και να καταρτίσουμε ανάλογη στρατηγική για την αποτελεσματική αντιμετώπιση τους.

Το βιβλίο αυτό, αποτελεί καρπό εικοσαετούς ποιμαντικής εμπειρίας και καλύπτει βασικό κενό στην “ορθόδοξη βιβλιογραφία” προσφέροντας πρακτική βοήθεια για την ορθή αντιμετώπιση της απειλής των αιρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων στον ευρύτερο ορθόδοξο χώρο.

(*Έκδοση 1996, Σελίδες 304*).

26. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ. Πρακτικός Οδηγός για την Οικογένεια.

Όταν ένα μέλος οικογενείας πέσει θύμα μιας σέκτας, δημιουργούνται προβλήματα για όλη την οικογένεια. Οι οικείοι διαπιστώνουν με τρόπο αλλαγές στη συμπεριφορά τού θύματος, αλλοίωση της προσωπικότητάς του και αισθάνονται εντελώς αβοήθητοι. Τις περισσότερες φορές ο τρόπος που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα, όχι μόνο δεν συνιστά ουσιαστική βοήθεια, αλλά αντίθετα προξενεί μεγαλύτερη ζημιά.

Ποιος λοιπόν είναι ο ορθός τρόπος αντιμετώπισης αυτού του προβλήματος, κυρίως από μέρους των οικείων; Τι πρέπει να αποφεύγουν και τι οφείλουν να προσέξουν σε περίπτωση πού κάποιος μέλος της οικογενείας πέσει θύμα ολοκληρωτικής πνευματικής εξαρτήσεως από νεοφανείς αιρέσεις και παραθρησκευτικές ομάδες;

Το βιβλίο αυτό έχει ως σκοπό να φέρει κυρίως στις οικογένειες αυτές μια πρώτη βοήθεια. Είναι είδος εγχειριδίου σωστής συμπεριφοράς.

(*Έκδοση 1996, Σελίδες 88*).

27. ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Το πιο βασικό ζήτημα στη ζωή του ανθρώπου σήμερα είναι το νόημα της ίδιας του της ύπαρξης σ' ένα κόσμο πού φαίνεται να οδηγεί κάθε

μέρα σε νέα αδιέξοδα. Ποια είναι η υπαρξιακή μας ταυτότητα; Ποια η θέση μας μέσα στον κόσμο; Από πού ερχόμαστε; Πού πηγαίνουμε; Υπάρχει νόημα στη ζωή μας; Ποιος είναι ο δρόμος που οδηγεί σ' αυτό;

Αυτά τα ερωτήματα πιέζουν σήμερα τον άνθρωπο, πού αναζήτησε απαντήσεις στην επιστήμη, στη σύγχρονη τεχνολογία, στη φιλοσοφία και στην μοντέρνα ψυχολογία, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί σε τρομακτική απογοήτευση.

Βασικός σκοπός αυτού του βιβλίου είναι να προσφέρει την Ορθόδοξη λύση στα υπαρξιακά προβλήματα του ανθρώπου, να δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα πού θέσαμε, στο φως της Ορθοδόξιας.

(*Έκδοση 1996, Σελίδες 400*).

28. Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ. Τόμος Α΄.

Η Οργάνωση των “μαρτύρων του Ιεχωβά” γνώρισε, στη διάρκεια της ιστορίας της, ουσιαστικές αλλαγές στις δοξασιές της, στην οργανωτική δομή, στις πρακτικές, στους στόχους της.

Ξεκίνησε ως ιδιωτική επιχείρηση του Καρόλου Ρώσσελ, μεταβλήθηκε σε μετοχική εταιρεία, έγινε θρησκευτική αίρεση, οικοδομήθηκε σε “θεοκρατία” ή καλύτερα σε δικτατορία και σε “μόνη νόμιμη κυβέρνηση σ’ όλη τη γη”.

Στο τρίτομο αυτό έργο, ο συγγραφέας, μας παρουσιάζει το αποτέλεσμα εικοσαετούς σκληρής εργασίας του. Είναι μία σφαιρική μελέτη του φαινομένου της “Λατρίας της Σκοπιάς”, βασισμένη στη βιβλιοθήκη των εκατό και πλέον ετών της ιστορίας αυτής της βορειοαμερικανικής εταιρείας και ακόμη σε άγνωστες μέχρι σήμερα πηγές.

Το βιβλίο αυτό λαμβάνει υπόψη του και τις νεώτερες μεταβολές (1992-1993) που συντελέστηκαν στο Μπρούκλιν και μ’ αυτή την έννοια καλύπτει ένα μεγάλο κενό.

(*Έκδοση 1993, Σελίδες 239*).

29. ΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΣΤΟ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ. Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ, Τόμος Β΄.

Οι δύο πρώτοι τόμοι αυτού του έργου αποδεικνύουν ότι η “αυτοβιογραφία” της “Σκοπιάς” είναι γεμάτη από νοθεία, ιστορική απάτη, μισές αλήθειες. Σύστημά της η απόκρυψη των αληθι-

νών γεγονότων, που την αποδεικνύουν επαρμένονο, πονηρό και αδίστακτο “δούλο”, ο οποίος χρησιμοποιεί κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο, προκειμένου να παγιδεύσει και να κρατήσει αιχμαλώτους ανύποπτους πολίτες.

(*Έκδοση 1994, Σελίδες 470*).

30. ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ, Τόμος Γ΄.

Ο τρίτος τόμος, “μάρτυρες του Ιεχωβά και Ορθοδοξία”, αποδεικνύει τον αντι-γραφικό χαρακτήρα της εταιρείας αυτής, αλλά ταυτόχρονα κατοχυρώνει και τη γραφική αλήθεια της Ορθοδόξιας.

(*Έκδοση 1995, Σελίδες 267*).

ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ ΑΚΟΜΗ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ:

31. ΟΜΑΔΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ. Ολοκληρωτικές Πνευματικές Εξαρτήσεις. Πανορθόδοξη Αντιμετώπιση.

Κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες σημειώθηκε μία ριζική αλλαγή στο σκηνικό των αιρέσεων και της παραθρησκείας στην χώρα μας και στον ευρύτερο Ορθόδοξο χώρο. Σκληρές νεοφανείες αιρετικές και παραθρησκευτικές ομάδες με διεθνείς δικτυώσεις και αυστηρές ιεραρχικές δομές, απειλούν την προσωπικότητα νεαρών κυρίως θυμάτων και εργάζονται συστηματικά για την διάβρωση όλων των τομέων της ζωής.

Τα επίσημα κείμενα της Ζ΄ Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων, στην Αλίαρτο Βοιωτίας, που δημοσιεύονται σ’ αυτό το βιβλίο, αποτελούν το καταστάλαγμα της εικοσαετούς αυτής εντατικής εργασίας, ένα είδος “Καταστατικού Χάρτου” για την αντιμετώπιση των αιρέσεων και της παραθρησκείας.

(*Έκδοση Ζ΄ Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης, Αλίαρτος 20-26/9/1995, Σελίδες 135*).

32. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Στο βιβλίο αυτό απαντώνται τα ζητήματα πού τέθηκαν πρόσφατα από την κίνηση για τον

αποχριστιανισμό του ελληνικού κράτους. Από τη θεματολογία του βιβλίου: Η νομική σημασία του Προοιμίου του Συντάγματος (Το Προίμιο δεν αναθεωρείται), η προστασία των ορθοδόξων χριστιανών ως συνταγματική υποχρέωση των οργάνων της πολιτείας, η θρησκευτική εκπαίδευση, η προστασία των ατομικών δικαιωμάτων των ετεροδόξων και ετεροθρήσκων χωρίς προσβολή των αντιστοίχων δικαιωμάτων των ορθοδόξων χριστιανών, τα εγκληματικά δόγματα νεοφανών αιρέσεων, νομική θεματολογία κ. ά.

(*Νικολάου Σταυριανίδη, Έκδοση 1996, Σελίδες 310*).

33. ΘΕΟΣΟΦΙΑ - “ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ”.

Ο θρησκευτικός πλουραλισμός σαν πολιτικο-ιδεολογικό απόλυτο δόγμα, το οποίο εγείρει αξιώσεις παγκοσμιότητας και υποχρεωτικότητας, δεν πρέπει και δεν πρόκειται να γίνει δεκτός από τους ορθόδοξους χριστιανούς. Στον εξαναγκαστικό θρησκευτικό πλουραλισμό αντιπαραθέτουμε την κοινωνία προσώπων. Οφείλουμε να μη εγκαταλείψουμε την πίστη μας, τον πνευματικό πλούτο μας και τα δικαιώματα του πλησίον, να μη λάβουμε αντ’ αυτών, αντιστοίχως, πλουραλισμό παραθρησκειών, αδιεξόδους υπαρξιακές αναζητήσεις της νεότητας και ολοκληρωτισμό.

(*Νικολάου Σταυριανίδη, Έκδοση 1997, Σελίδες 191*).

34. ΝΕΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Πρόκειται για πολύ χρήσιμο βοήθημα για όσους έχουν εμπλακεί σε αίρεση Νεοπεντηκοστιανών και ιδίως στην προαναφερόμενη ομάδα που διαθέτει εφημερίδα και ραδιοσταθμούς σε όλη την Ελλάδα. Η συγγραφέας ασχολείται επί πολλά χρόνια με τη βοήθεια σε περιπτώσεις θυμάτων της πλάνης των Νεοπεντηκοστιανών η οποία δημιουργεί πολλές δυσάρεστες οικογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στα παιδιά, ακόμη και διαζύγια, όπως αναφέρεται στα πορίσματα της ΙΑ΄ Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης.

(*Μοναχής Αντωνίας, Έκδοση 1999, Σελίδες 136*).

ΒΙΒΛΙΑ ΑΛΛΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ:

35. Η ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ.

Όταν κανείς ομιλεί για Ομοιοπαθητική πρέπει κατ’ αρχήν να γνωρίζει ότι **δεν αναφέρεται σε κάποια ιατρική ειδικότητα** όπως είναι η χειρουργική η μαιευτική κ.λ.π., αφού όπως οι ίδιοι οι ομοιοπαθητικοί ομολογούν, “...σε καμιά χώρα, τουλάχιστον του ανεπτυγμένου κόσμου, δεν υφίσταται η Ομοιοπαθητική σαν επίσημη κρατική πανεπιστημιακή ειδικότητα”. Η Ομοιοπαθητική είναι ένα **ολιστικό θεραπευτικό σύστημα** που βασίζεται, στην ολιστική θεώρηση του κόσμου και του ανθρώπου.

(*Έκδοση Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ελλάδος για την Προστασία της Οικογένειας και του Ατόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικής 1998, Σελίδες 30*). Τηλ. **0371-41880**.

36. ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ. Ποιμαντική, Κοινωνική και Νομική Αντιμετώπισή τους.

Κατά τα τελευταία χρόνια ως Εκκλησία αλλά και ως Έθνος δεχόμαστε μία πραγματική απειλή από μέρος φουνταμενταλιστικών αιρέσεων, παραθρησκευτικών ομάδων, ρευμάτων, τάσεων, εξωχριστιανικής και εξευρωπαϊκής προελεύσεως, η οποία δημιουργεί μία δύσκολη κατάσταση, η αντιμετώπιση της οποίας αποκτά προτεραιότητα. Οι πιο πάνω ομάδες δεν παρουσιάζονται σήμερα στο προσκήνιο ως αιρέσεις, δηλ. ομάδες που κηρύττουν κάτι διαφορετικό από την Εκκλησία μας ή και αντίθετο με τις ηθικές αξίες του πολιτισμού μας. Συνήθως κρύπτονται κάτω από ένα κοινωνικό, μορφωτικό, φιλοσοφικό, υγιεινιστικό, ψυχολογικό, πολιτιστικό, εκπαιδευτικό ή επιστημονικό προσωπείο και αποβλέπουν στη διάβρωση όλων των τομέων της ζωής, μηδέ εξαιρουμένων και αυτών της πολιτικής και οικονομικής.

Η έκδοση πραγματοποιείται με τη συμμετοχή του Ειδικού Γραφείου Αιρέσεων και Παραθρησκείας της Ιεράς Μονής Τροοδιτισσης και της “Παγκύπριας Ένωσης Γονέων για την προστα-

σία του Ελληνορθόξου Πολιτισμού της Οικογένειας και του Ατόμου”.

(*Αρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάνκα, Έκδοση Π.Ε.Γ. Κύπρου 1998, Σελίδες 222*). Τηλ. 003-575-712839.

37. ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ & Η ΝΟΜΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥΣ.

Αυτή η Πανορθόδοξη συνεργασία, πού ευλογείται από τους προκαθήμενους όλων των Ορθόδοξων Εκκλησιών, αποτελεί την πλέον εύστοχη απάντηση στην συντονισμένη δραστηριότητα των αιρέσεων και της παραθρησκείας.

Τα επίσημα κείμενα της Η΄ Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης Εντεταλμένων Ορθόδοξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων στην Πάφο της Κύπρου δημοσιεύονται σ’ αυτό το βιβλίο, πού αποτελεί προσφορά της Εκκλησίας στο κοινωνικό σύνολο. Πρέπει να μελετηθεί με ιδιαίτερη προσοχή απ’ όλους και ιδίως από όσους έχουν αναλάβει το σημαντικό έργο της πληροφόρησης του Ελληνικού λαού για τη δραστηριότητα των αιρέσεων και της παραθρησκείας.

(*Έκδοση Π.Ε.Γ. Κύπρου 1996, Σελίδες 424*). Τηλ. 003-575-712839.

38. Α΄ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ. Καταστροφικές Λατρείες και Ψυχο-Ομάδες. Λεμεσός 2000.

Στην έκδοση αυτή περιλαμβάνονται τα πορίσματα της Α΄ Ευρωπαϊκής Συνδιάσκεψης για θέματα, πού αφορούν τις Καταστροφικές Λατρείες και Ψυχο-ομάδες ή όπως ευρύτερα χαρακτηρίζονται, Νεοφανείες Αιρέσεις και Παραθρησκευτικές Ομάδες, πού πραγματοποιήθηκε στην Λευκωσία τον Οκτώβριο του 1999. Η Συνδιάσκεψη έφερε στην επιφάνεια μία, άγνωστη πτυχή του προβλήματος. Αυτή των κοινωνικών επιπτώσεων από τη δραστηριότητα των αιρέσεων στις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες και της ευθύνης της πολιτείας έναντι του προβλήματος.

(*Έκδοση Π.Ε.Γ. Κύπρου, Σελίδες 176*). Τηλ. 003-575-712839.

39. Ο π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ. Α-φιέρωμα.

“Γνώρισα τον πατέρα Αντώνιο όταν χρειάστηκε βοήθεια στις έρευνες που έκανε ο Σκάι για τον Σατανισμό. Ήταν ο χειμώνας του 1995 μετά την αποκάλυψη της υπόθεσης των Σατανιστών της Παλλήνης.

Είχε την ηρεμία και τη νηφαλιότητα του ανθρώπου, που ήξερε ότι δίνει ένα δύσκολο αγώνα, αλλά που έχει τάξει τον εαυτό του σ’ αυτόν και που τίποτα δεν μπορεί να τον κάμψει. Είχε αποφασίσει ότι αυτή θα ήταν η ζωή του: Η έρευνα και η μάχη κατά των αιρέσεων και του σατανισμού. Όμως αντί για το φλογερό λόγο και το πάθος, που περίμενα, συνάντησα αυτό πού πραγματικά είναι ο Χριστιανισμός. Πραότητα, αγάπη, ψυχική γαλήνη, διάθεση για βοήθεια και συγχώρηση σ’ αυτούς που αντιμαχόταν. Τους αισθανόταν παιδιά του. Ένοιωθε χρέος απέναντί τους κι όχι μίσος. Για εκείνον δεν ήταν εχθροί. Ήταν αυτοί που τον είχαν ανάγκη περισσότερο από εμάς.

Εξακολούθησα να έχουμε επικοινωνία ακόμη κι όταν η αρρώστια κατέβαλε το κορμί του. Το κορμί, όχι την ψυχή και την πίστη του. Μου έστελνε “υλικό” ακόμη και στην πιο δύσκολη φάση της ασθενείας του. Δεν του χρωστάω όμως επιτυχίες δημοσιογραφικές. Του χρωστάω μαθήματα αγάπης και άσκηση ψυχής. Και η φωτογραφία του στο μυαλό μου είναι η φωτογραφία της γαληνεμένης μάχης. Αυτής που δεν έχει ηττημένους”. (σελ.86-87). ΝΙΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ, Δημοσιογράφος.

(*Έκδοση Π.Ε.Γ. 1997, Σελίδες 176*).

Τα βιβλία μας διατίθενται στα βιβλιοπωλεία. Αν δεν βρίσκετε κάποια από αυτά, μπορείτε να απευθυνθείτε στην Π.Ε.Γ.

Γιά παραγγελίες βιβλίων τηλεφωνήσατε: (01) 6082 271 και (01) 6396 665.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Π.Ε.Γ., Τ. Θ. 60120, 153 42 Αγία Παρασκευή, Fax: 6082 219.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, τ.τ. 153 43
Τηλ.: (01) 60-82-271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό δίδλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος: ..... Αριθμός: .....
Πόλη: ..... Τ.Κ.: .....

Άποστέλλω τό αντίτιμο μέ ταχυδρομική έπιταγή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεϊ και άποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, τ.τ. 153 43
Τηλ.: (01) 60-82-271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά συνεχίσετε νά μου άποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος: ..... Αριθμός: .....
Πόλη: ..... Τ.Κ.: .....

Τί γίνεται μέ τίς ψυχές πού χάνονται;

Ἡ Ἐκκλησία, σίγουρα, δέν κινδυνεύει
γιατί: πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. (Ματθ. 10τ' 18)

Χάνονται ὅμως ψυχές!

Μήπως μέσα στήν ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας ξεχνᾶμε τούς ἀδελφούς
μας τούς παγιδευμένους στή αἵρεση;

«Ἐνα ζεστό πιάτο φαγητό, σέ κάποιους γέροντες, πού στεροῦνται, μπορεῖ ὁ καθένας μας
νά προσφέρει», συνήθιζε νά λέει ὁ π. Ἀντώνιος. «Πόσοι, ὅμως ἀπό ἐμᾶς συγκινοῦνται στή
σκέψη κάποιων ἀδελφῶν μας, “χαμένων” στόν ἀποκρυφισμό καί στήν παραθηροκεία;»

Ἀκόμη κι ἂν δέν ἔχεις τή δυνατότητα νά βοηθήσεις ἐνεργά στήν
ἐνημέρωση γύρω ἀπό τίς αἵρέσεις βοήθησε αὐτούς, πού βρίσκονται
στήν πρώτη γραμμή ἐνημέρωσης.

Βοήθησε στή διάδοση τοῦ περιοδικοῦ **ΔΙΑΛΟΓΟΣ**,
τοῦ ἐπίσημου ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας, στόν εὐαίσθητο καί
νευραλγικό αὐτόν τομέα.

Ἡ ἀπόφασή σου αὐτή
μπορεῖ νά σώσει μιά ψυχή!

